

Datum	van	naar
zaterdag 20 juni 2020	Leidschendam	La Roche Bernard 935K
zondag 21 juni 2020	La Roche Bernard	La Roche Bernard
maandag 22 juni 2020	La Roche Bernard	Arzal 14 mijl
dinsdag 23 juni 2020	Arzal	Piriac 17 mijl
woensdag 24 juni 2020	Piriac	Pornic 30,5 mijl
donderdag 25 juni 2020	Pornic	Pornic
Vrijdag 26 juni 2020	Pornic	Port Joinville 30,6
Zaterdag 27 juni 2020	Port Joinville	Port Joinville
Zondag 28 juni 2020	Port Joinville	St. Gilles Croix 19,1 mijl
Maandag 29 juni 2020	St. Gilles Croix	Les Sables D'Olonne 17,9
Dinsdag 30 juni 2020	Les Sables	Les Sables
Woensdag 1 juli 2020	Les Sables	La Rochelle 40 mijl
Donderdag 2 juli 2020	La Rochelle	La Rochelle
Vrijdag 3 juli 2020	La Rochelle	Royan 51,5 mijl
Zaterdag 4 juli 2020	Royan	Royan
Zondag 5 juli 2020	Royan	Royan
Maandag 6 juli 2020	Royan	Op zee
Dinsdag 7 juli 2020	Op zee	Capbreton 128 mijl
Woensdag 8 juli 2020	Capbreton	Hondarribia 24 mijl
Donderdag 9 juli 2020	Hondarribia	Hondarribia
Vrijdag 10 juli 2020	Hondarribia	San Sebastian 24 mijl
Zaterdag 11 juli 2020	San Sebastian	San Sabastian
Zondag 12 juli 2020	San Sabastian	Bilbao 54 mijl
Maandag 13 juli 2020	Bilbao	Bilbao
Dinsdag 14 juli 2020	Bilbao	Santander 36,5 mijl

Datum	van	Naar
Woensdag 15 juli 2020	Santander	Ribadeselle 61,2 mijl
Donderdag 16 juli 2020	Ribadeselle	Gijon 29,3 mijl
Vrijdag 17 juli 2020	Gijon	Gijon
Zaterdag 18 juli 2020	Gijon	Ribadeo 66,9 mijl
Zondag 19 juli 2020	Ribadeo	Viveiro
Maandag 20 juli 2020	Viveiro	Viveiro
Dinsdag 21 juli 2020	Viveiro	Ria De Cedeira 35 mijl
Woensdag 22 juli 2020	Ria De Cedeira	Ria De Cedeira
Donderdag 23 juli 2020	Ria De Cedeira	La Coruna 27,2 mijl
Vrijdag 24 juli 2020	La Coruna	La Coruna
Zaterdag 25 juli 2020	La Coruna	Marina La Coruna 1 mijl
Zondag 26 juli 2020	La Coruna	Ria De Laxe 40,5 mijl
Maandag 27 juli 2020	Ria De Laxe	Ria de Laxe
Dinsdag 28 juli 2020	Ria De Laxe	Muxia 17,8
Woensdag 29 juli 2020	Muxia	Muxia
Donderdag 30 juli 2020	Muxia	Ria De Camarinas 2,9 mijl
Vrijdag 31 juli 2020	Ria De Camarinas	Marina Camarinas 0,7 m
Zaterdag 1 augustus 2020	Camarinas	Ria de Finisterre 25,7
Zondag 2 augustus 2020	Ria de Finisterre	Ria de Finisterre
Maandag 3 augustus 2020	Ria de Finisterre	Muros 19,5 mijl
Dinsdag 4 augustus 2020	Muros	Muros
Woensdag 5 augustus 2020	Muros	Ria de Arousa 26 mijl
Donderdag 6 augustus 2020	Con Retallado	Enseada de Boiro 5,9 mijl
Vrijdag 7 augustus 2020	Enseada de Boiro	Marina Pobra 2,8 mijl
Zaterdag 8 augustus 2020	Marina Pobra	Marina Pobra

Datum		
Zondag 9 augustus 2020	Marina Pobra	Ria de Pontevedra
Maandag 10 augustus 2020	Punta Rabo	Marina Combarro 4,9 mijl
Dinsdag 11 augustus 2020	Marina Combarro	Marina Combarro
Woensdag 12 augustus 2020	Marina Cambarro	Ons 18,1 mijl
Donderdag 13 augustus 2020	Ons	Ons
Vrijdag 14 augustus 2020	Ons	Ria de Aldan 8,4
Zaterdag 15 augustus 2020	Ria de Aldan	Vigo 14,7 mijl
Zondag 16 augustus 2020	Vigo	San Simon 6,3 mijl
Maandag 17 augustus 2020	San Simon	Cangas - Vigo 11,3 mijl
Dinsdag 18 augustus 2020	Vigo	Cangas 2,3 mijl
Woensdag 19 augustus 2020	Cangas	Cangas
Donderdag 20 augustus 2020	Cangas	Cies 6,9 mijl
Vrijdag 21 augustus 2020	Cies	Baiona 7,7 mijl
Zaterdag 22 augustus 2020	Baiona	Viane Do Castelo 34,7
Zondag 23 augustus 2020	Viane Do Castelo	Povoa de Varzim 21,5
Maandag 24 augustus 2020	Povoa de Varzim	Povoa de Varzim
Dinsdag 25 augustus 2020	Povoa de Varzim	Porto met de metro
Woensdag 26 augustus 2020	Povoa de Varzim	Figueira Da Foz 76,9 mijl
Donderdag 27 augustus 2020	Figueira Da Foz	Figueira Da Foz
Vrijdag 28 augustus 2020	Figueira Da Foz	Nazare 39,8 mijl
Zaterdag 29 augustus 2020	Nazare	Nazere
Zondag 30 augustus 2020	Nazare	Oeiras 73,1 mijl
Maandag 31 augustus 2020	Oeiras	Oeiras
Dinsdag 1 september 2020	Oeiras	Oeiras/Sintra
Woensdag 2 september 2020	Oeiras	Sines 52,3 mijl
Donderdag 3 september 2020	Sines	Sines

Datum		
Vrijdag 4 september 2020	Sines	Sagres 62,1 mijl
Zaterdag 5 september 2020	Sagres	Lagos 18,1 mijl
Zondag 6 september 2020	Lagos	Lagos
Maandag 7 september 2020	Lagos	Rio Alvor 4,2 mijl
Dinsdag 8 september 2020	Rio Alvor	Vale de Areia 5,4 mijl
Woensdag 9 september 2020	Vale de Areia	Ferraguda 1,1 mijl
Donderdag 10 september 2020	Ferraguda	Ferraguda
Vrijdag 11 september 2020	Ferraguda	Ferraguda 0,6 mijl
Zaterdag 12 september 2020	Ferraguda	Portimão 0,3 mijl
Zondag 13 september 2020	Portimão	Portimão
Maandag 14 september 2020	Portimão	Vale de Areia 0,6 mijl
Dinsdag 15 september 2020	Vale de Areia	Vale de Areia
Woensdag 16 september 2020	Vale de Areia	Albufeira 14,9 mijl
Donderdag 17 september 2020	Albufeira	Albufeira
Vrijdag 18 september 2020	Albufeira	Albufeira
Zaterdag 19 september 2020	Albufeira	Albufeira
Zondag 20 september 2020	Albufeira	Albufeira
Maandag 21 september 2020	Albufeira	Ferraguda
Dinsdag 22 september 2020	Ferraguda	Ferraguda
Woensdag 23 september 2020	Ferraguda	Portimão
Donderdag 24 september 2020	Portimão	Portimão
Vrijdag 25 september 2020	Portimão	Portimão
Zaterdag 26 september 2020	Portimão	Albufeira
Zondag 27 september 2020	Albufeira	Albufeira
Maandag 28 september 2020	Albufeira	Albufeira
Dinsdag 29 september 2020	Albufeira	Albufeira

[illegible]

[illegible]

Zaterdag 20 juni 2020 en zondag 21 juni 2020 vaderdag

Van Leidschendam naar La Roche Bernard

Grote schoonmaak op de Just

Maar eerst moeten we in La Roche-Bernard komen. Vrijdagavond (23:00 uur) vertrokken we uit Leidschendam voor een rit van ruim 900 kilometer. Met Mark en Daniel als extra chauffeurs waren we even voor 9:00 uur in La Roche-Bernard. Met een roeibootje hebben we de Just van z'n mooringplekje bevrijd en zijn we naar een box gevaren. Het was even schrikken, want we hebben de Just nog nooit zo vuil gezien. We hebben de volgestouwde auto leeg gemaakt en verplaatst naar de Just. Het schoonmaken kon beginnen. Nou ja, een klein beetje alleen de kuip en het voordek en de kuittent. Verder hebben we alles ingeruimd in de kastjes. Omdat we een nachtje hadden doorgereden zijn we vroeg gaan slapen. Zondagochtend was het zachtjes aan het miezeren, dus de gehele Crew draaide zich allemaal nog een keertje om. Ik zocht een bakkertje en maakte zelf een Vaderdag ontbijtje en natuurlijk ook voor Mark, die voor ons zijn eerste Vaderdag opofferde en niet kon genieten van Marnix. Rond de middag klaarde het op en een zonnetje brak door. We hebben de Just een flinke sopbeurt gegeven en zelfs nog flink gepoetst. Dat was nog wel het mooiste vaderdagcadeau voor Ruud. De hele middag met poetslap en speciale scheepswax met z'n drieën in de weer. Ook de lieren glommen weer. Marianne vond het om 18:30 uur wel genoeg en begon met de voorbereidingen voor de BBQ. De Cobb-BBQ (Ruud zijn vaderdagkadootje) werd tevoorschijn gehaald voor een heerlijke BBQ. Mark viert volgende week zondag zijn eerste vaderdag en moest het doen met facetime waar Marnix heerlijk lag te slapen. We maakten na het eten nog een wandelingetje door de 15e eeuwse straatjes en langs de kade van de oude haven van La Roche-Bernard. Verderop in de straatjes was er live muziek bij de cafés en was er weinig merkbaar van Covid 19. We klommen nog even op de rots en bekeken de kanonnen.

Maandag 22 juni 2020

Van La Roche-Bernard naar Arzal

Afscheid van La Roche Bernard

Maandag zijn we een stukje de Villainerivier opgevaren om die kant ook te bekijken. De tocht was heel rustig, Mark was aan het relaxen en zette de motor op een lage stand. Langzaam gleden de groene oevers voorbij. Waar in de Engelse rivieren veel moorings liggen, was dat hier beperkt en vaarden we in de natuur met fluitende vogeltjes. Het was prachtig weer, de zon scheen en het was zo'n 26 graden. De twee hoge bruggen en twee electriciteitskabels gaven verder geen problemen. Alles werkte, de motor loopt goed, alle navigatie werkt. Na Folleux zijn we omgekeerd om de laatste keer langs La Roche-Bernard te varen. Ik werd afgezet en mocht met de auto naar Arzal, maar eerst nog wat boodschappen halen (toch makkelijk met een auto). Nog wat foto's gemaakt van de haven vanaf het water en toen waren we vertrokken van deze prettige winterplek. Bijna gelijktijdig waren we in Arzal, waar Marianne een ligplaats had geregeld. De boot lag keurig op zijn plekje te wachten tot Ruud ook aan boord was. In Arzal zijn we gelijk begonnen met de laatste klus, het monteren van een kraantje voor de buitenboordmotor. De kraan was in Duitsland besteld en het tuig om de motor in te hangen in Engeland. Het kwam samen tot een mooie stevige constructie. Vandaag waren we ruim voor de avondmaaltijd klaar en konden we nog even languit in de kuip. Marianne en Daniel maakten samen nog een boswandeling langs de oevers van de Villaine. We keken naar de libellen en de schaatsenrijders in een kreekje.

Mark ging extra vroeg naar bed, hij heeft een lange rit voor de boeg. Wij volgden niet veel later.

Vertrektijd: 10:00 uur
Aankomst: 14:30:00 uur
Tripafstand: 14 zeemijl
Weer: zonnetje 23 graden
Windkracht: 2

Dinsdag 23 juni 2020

Van Arzal naar Piriac Sur Mer

Terug op zee.

Om 5:00 uur ging het wekkertje, want Mark wilde vroeg vertrekken om richting huis te gaan rijden. Na een uitgebreid afscheid ging Mark op weg voor een lange terugrit. Wij kropen nog even terug in bed en ons wekkertje ging ietsje later. Ruim voor 8:00 lagen we voor de sluis en om 8:30 vaarden we weer richting open water. De zeilen werden gehesen. Op naar Piriac, onderweg kwamen we er achter, dat we niet op tijd bij de haven konden zijn in verband met de waterstand op de drempel. Ja, dat zijn zo van die dingetjes waar we nog weer even aan moeten wennen. We hadden de eerste sluis genomen, dus dat was sowieso niet gelukt om de drempel te halen. Dan maar plan: B, we gaan ankeren bij het eiland Île Dumet. We hebben daar een prima dagje gehad zonder klusjes. We zijn er op zeil heel langzaam naartoe gedobberd. Daniel is aan het vissen. Hij heeft een keer beet, maar de vis ontsnapt. Marianne en Ruud zijn wat aan het relaxen. Ruud gaat de zon in en Marianne onder de bimini. Met de drone hebben we nog een mooi filmpje kunnen maken van het baaitje en het eilandje. Rond 16:30 uur zijn we bij de haven en kunnen we de drempel over. Voor het eerst merken we iets van Covid 19. Bij de capitainerie staan de bezoekers met verplichte mondkapjes, die we overigens verder in Piriac weinig tegenkomen. Wel heeft het bedienend personeel allemaal mondkapjes. We zijn nog wat boodschappen gaan halen voor het avondeten in de vrij kleine supermarkt. Piriac is een dorpje met oude straatjes en huisjes. Het doet erg schoon aan met hortensia's langs de straten. Veel geschilderde luiken, ook in het Bretons blauw. Voor Daniel leuk om te ontdekken en voor ons herkenning. Wel was het nu onder een prachtige blauwe lucht, waar we vorig jaar veel regen hadden. Er waren ook veel meer terrasjes en restaurantjes open. We slenterden nog even langs het strandje met rotsen eromheen. Ruud had op een lekker ijsje als toetje gerekend, maar dat was een tegenvaller, de ijssalon sluit om 18:30 uur. Dat was weer mazzel voor Daniel, want er lag voor hem nog crème brûlée in de koelbox. Gelukkig liepen Leo en Vera van de Primavera langs de boot, die Ruud beloofden dat er in Pornic een legendarische ijszaak zal zijn. We gaan het zien.

Vertrektijd: 8:00 uur
Aankomst: 17:30 uur
Tripafstand: 17 zeemijl
Weer: zonnetje 28 graden
Windkracht: 2

Woensdag 24 juni 2020

Van Piriac Sur Mer naar Pornic

Verder naar het zuiden

Om 10 uur vertrek. Eerst nog even over de markt. Er zijn veel meer kramen dan vorig jaar in het naseizoen. Ik koop kersen en ja hoor, met de Franse slag. Ze wegen een plastic bak mee en dan pas in een zakje. Word ik opgelicht waar ik bij sta en met mijn beste Frans kom ik daar toch niet uit. Wel heeft Marianne twee leuke maritieme truien met streepjes gekocht voor een tientje per stuk. Op de vlakke zee is het warm en zetten we alle gordijntjes dicht en hebben we een prettig vaarwindje. We beginnen op zeil. Daniel vist. Halverwege komen we dolfijntjes tegen. Te ver weg om te fotograferen. Aan de duikende meeuwen te zien is er een school vis bij de dolfijnen. De visjes lieten zich echter

door ons niet vangen. Al snel ging de motor aan, want er is geen wind en op zeil zouden we pas om 22.00 uur aankomen. Onze kaartplotter geeft net als de navigatie in de auto precies de aankomsttijd aan. Voor de havenmond/rivier van Nantes liggen veel grote boten werkloos te wachten op vracht. We varen vrij dicht langs de kust en zien de rotsen met daartussen strandjes en de badgasten vakantie vieren. Prachtige natuur met grote villa's die over de Golf van Biskaje uitkijken. Even voor Pornic hebben we de fok weer gehesen en met de stroom mee dobberden we het laatste uurtje naar de haven. En dat alles voor een vis in de pan, jammer, weer geen resultaat. De havenmeester kwam ons tegemoet en zei dat we op de kopsteiger mochten liggen. Omdat er geen vis was gevangen, gingen we snel het mooie gezellige stadje in. We liepen langs een rotspad met schaduw van bomen en later op een houten vrij smalle promenade langs de oude haven. De weg naar de supermarkt was warm en bovendien was de eerste geen succes, maar de tweede maakte alles goed. We kwamen op de terug weg langs de beroemde ijssalon Fraiseriaie en om wederom een teleurstelling te voorkomen hebben we maar eerst een ijsje als toetje genomen. We maakten ons maaltje en belden nog even met het thuisfront.

Vertrektijd: 9:25 uur
Aankomst: 16:45 uur
Tripafstand: 30,5 zeemijl
Weer: zonnetje 30 graden
Windkracht: 2

Donderdag 25 juni 2020

Dagje Pornic

Het was zoeken naar een bakkertje. Degene die we gisteren hadden gezien was gesloten, maar Google Maps bracht uitkomst. De tafel was al gedekt en de Franse stokbroodjes smaakten weer perfect, waarom kan je deze niet in Nederland kopen? Na het ontbijt hebben we wat lopen slenteren door de kleine straatje en trappen van Pornic. Er was ook weer een plaatselijk marktje. De zon brandde flink en in die smalle straatjes leek het wel een oventje. Op de Just was het gelukkig wat koeler en hebben we onze voetjes wat rust gegeven. Gisteravond in de kuip hadden we wat last van muggen en ik kon nergens het netje vinden van de kajuitingang om ons een steekvrije nacht te bieden. Dus heb ik die zoektocht maar hervat voor vanavond. In de middag zijn we naar het strandje gewandeld. Eerst langs allemaal "Pippi Langkous huizen" en terug over rotspartijen, die bedekt waren met oesterschelpen. Aan het einde van deze klimpartij kwamen weer bij het strandje. We hebben een goede indruk van Pornic en het is weer tijd voor een nieuwe haven.

Weer: zonnetje 30 graden
Windkracht: 2

vrijdag 26 juni 2020

Van Pornic naar Port Joinville Île d'Yeu

Vanmorgen hebben we nog wat tijd om door de smalle straatjes en vele trappetjes van Pornic te wandelen, want de vertrektijd is pas om 11:00 uur. We moeten Noirmoutier-en-l'Île ronden. Echter voor we daar waren, hadden we de wind pal op de kop. We hadden geen zin om te laveren, dus we gingen op de motor en het grootzeil bij. Na het ronden van het eiland hadden we een mooi bezeild koersje naar Île d'Yeu. De oceaandeining was goed merkbaar en we gleden zachtjes op de golven. Met zo'n 10 tot 12 knopen wind gingen we toch gemiddeld met een snelheid van 5 knopen. Daniel probeerde wat te vissen, maar even voor de haven gingen we iets te dicht langs een kreeftenfuik. Mede door de stroming kwam één van z'n haakjes vast te zitten aan de fuik. Hij probeerde de vislijn nog binnen te halen, maar dat ging ten koste van z'n handen. Zo'n vislijn is toch vlijmscherp. Geen vis en kreeft. Dus gingen Marianne en Daniel, nadat we hadden aangelegd, op weg naar de supermarkt.

De haven was drukker dan verwacht en we liggen nu langsij een Franse boot, die morgenochtend vroeg willen vertrekken. Wij zijn allemaal rozig van het zeilen, de wind en het schommelen, dus wij maken het niet laat. Morgen wordt er een flinke wind voorspeld en af en toe een bui.

Vertrektijd: 11:20 uur
Aankomst: 17:40 uur
Tripafstand: 30,6 zeemijl
Weer: bewolkt 18 graden
Windkracht: 4

Zaterdag 27 juni 2020

Dagje Port Joinville Île d'Yeu

Ja hoor, de buien begonnen al om 05:00 uur en ook stond er een behoorlijke wind. Maar het stokbroodje kwam gelukkig droog over. De burens, die vroeg wilden vertrekken, hadden geen haast. Dus wij gingen op weg naar de boulevard, waar ook de zaterdagmarkt was. Maar helaas een agent stuurde me de markt af: zonder mondkapje geen toegang. Dan maar even door de smalle winkelstraatjes met allerlei snuisterijwinkeltjes. Maar dat marktje bleef toch trekken en gingen we nog maar even langs de Just voor de mondkapjes. De burens hadden nu inmiddels besloten, dat er teveel wind stond en de golven op zee te hoog waren. Wij gingen weer op weg naar het Franse marktje, wat een beetje tegenviel. Iets verder was de Super U voor wat boodschappen. Het plaatsje is toch leuker, dan we hadden verwacht. Terug op de Just hebben we onze paravaan hersteld en we hebben nu nog meer haakjes eraan. Als we nu niks vangen maak ik een sleepnet. De rest van de namiddag gingen we allemaal lekker languit. Na ons avondmaaltje hebben we een kwart eiland verkend. We liepen langs het douanepad. Eerst langs de kustlijn, langs een paar strandjes tussen de rotsen, vervolgens langs een hunebed en een menhir en terug door een mooi bospad. De lucht begon ineens te betrekken en we voelden de eerste druppels al. Gelukkig konden we even schuilen en na 5 minuten was het alweer droog. We zagen veel gesloten vakantievilla's. Allemaal wit geschilderde huizen met rode pannendaken en lavendelblauwe luiken. Terug op de Just kregen we weer te horen, dat de burens om 09:00 uur willen vertrekken, we gaan het meemaken.

Weer: bewolkt/regen 18 graden
Windkracht: 6

Zondag 28 juni 2020

Van Port Joinville Île d'Yeu naar Saint-Gilles-De-Vie

Het was een rommelige ochtend. De burens gingen toch vroeg weg 8:15 uur. De stokbroodjes waren al gehaald voor het ontbijtje. Maar eerst gingen we de boot verleggen. We hebben afgemeerd in een box en zijn gaan ontbijten. Daarna zijn we gelijk vertrokken naar de bushalte bij de haven, die ons via een lange en mooi beboste kustroute via de punt van het eiland naar Saint Sauveur bracht. Dit dorpje lag in het midden van het eiland. Vandaar zijn we gaan wandelen naar Port of La Meule, waar we even een terrasje voor een café au lait pakten. Via een spelonk kwamen we boven op een berg, waar we een mooi uitzicht hadden. Het volgende doel was het 14e eeuwse Vieux Chateau, wat heel apart op een rots was gebouwd. Vervolgens liepen we naar Fort de Pierre-Levé, wat onze laatste bezichtiging was. Eind 18e eeuw gebouwd en nog steeds behoorlijk intact. We waren rond 14:30 weer terug op de Just. Wat doen we, blijven of vertrekken. Het miezerde al een tijdje. We hebben de havenmeester van St. Gilles gebeld of we rond 18:30 de haven binnen konden varen. Het advies 19:00 uur in verband met het tij. Dit was best gunstig en zodoende werd het toch vertrekken. Daniel

gooide de paravaan direct weer uit en ving al snel een Orphie, dit is een Geep. We hebben deze maar weer snel terug in zee gezet. Daarna al vrij vlot een maquereau (makreeltje) aan de lijn. Die ging wel de pan in. De bedoeling was om rustig naar de haven te varen, want we hadden alle tijd. Dat ging moeilijk, we gingen veel sneller dan de bedoeling. Dus hebben we een beetje een langere track genomen om precies om 19:00 uur aan te komen. We vonden snel een mooi plekje tussen 2 andere bootjes en hebben snel de boel afgesloten en een pizzeria opgezocht. Met rode wangetjes zaten we aan een wijntje en een lekkere pizza. Als toetje gingen we langs een ijssalon, voordat we languit gingen op de Just. We hebben vandaag ruim 16 kilometer gewandeld en 19 mijl gevaren. Ik denk dat we het niet laat maken vandaag.

Vertrektijd: 14:45 uur
Aankomst: 19:00 uur
Tripafstand 19,1 zeemijl
Weer: miezelregen 18 graden
Windkracht: 4

Maandag 29 juni 2020

Van St-Gilles-Croix-De-Vie naar Les Sables D'Olonne

Vanmorgen hebben we rustig aangedaan. We wilden rond 11:00 uur vertrekken, maar eerst het stadje bekijken. Daar waren we snel mee klaar, alle winkels dicht, gelukkig is dat wel lekker goedkoop. Een half uurtje eerder dan de planning zijn we uitgevaren. Daniel heeft zijn paravaan weer uitgegooid. Echter had de ruk aan het geheel van een paar dagen geleden toch meer schade aangericht en was na verloop van tijd het gehele drijvende deel en alle haakjes eraan verdwenen. De zee was nogal een beetje rommelig. Er waren hoge golven, die schuin van achteren aan stuurboord binnen rolden. De voorspelde 30 centimeter voor de hoogte van de golven was iets te optimistisch. Het was ruim een meter of nog meer. Marianne had last van het van links naar rechts rollen van de Just. De tocht was echter niet te lang en al snel waren we bij de haven. We moesten eerst op de ontvangststeiger bij het havenkantoor aanleggen om daar een boxnummer te krijgen. We kregen wel een mooie box en liggen nu in een grote haven. Hier liggen raceboten en is de start van tal van zeilraces. Marianne ging de boot wat schoonmaken en ik ben met Daniel naar de Super U gelopen. Ik mocht het menu van de dag bepalen. Na de maaltijd hebben we wat racezeilboten bekeken en een groot rondje om de haven gelopen, via het strand en een veerpontje kwamen we weer op de Just. Morgen gaan we alles beter bekijken.

Vertrektijd: 10:35 uur
Aankomst: 13:40 uur
Tripafstand 17,9 zeemijl
Weer: zonnig 23 graden
Windkracht: 4

Dinsdag 30 juni 2020

Dagje Les Sables d'Olonne

Zelfs ik kon uitslapen, wat ik natuurlijk niet doet. De broodjes deden we oppiepen in de wonderpan. Het had een lui dagje kunnen worden, maar Marianne had besloten de was te doen. Na het douchen op zoek naar muntjes voor de wasserette. Tijdens het wassen werden alle vloerluiken geïnspecteerd op resterend water van het ongelukje van onze eerste dag in La-Roche-Bernard. Inderdaad moesten

we weer dweilen en kunnen we er nog steeds geen spulletjes in stouwen. Daarna gingen we naar de supermarkt voor eten voor de komende dagen en nog wat brood voor morgenochtend als we vroeg gaan vertrekken. Het plan is 06:00 uur. Voorlopig doen we de middag rustig aan en gaan we op ons gemak het stadje verkennen. Marianne hoopt het budget nog even uit te geven, maar kan toch niet slagen voor een jurkje. We bekijken even de kerk. We wandelen langs de boulevard en zitten een tijdje uit te kijken over de oceaan. Er zijn ondanks de lichte miezerregen en de dichte bewolking vrij veel mensen aan het zwemmen en op het strand. De boulevard is druk en het stadje gezellig. Er gaat een pontje de haveningang over en die weten we net te halen. De schipper wilde alleen Marianne meenemen, ik ben met trois, zei ze. De schipper lachte dat die twee er ook nog wel bij konden. Pas de peur als er te veel mensen op het pontje zijn. We waren flink moe geworden van de lange wandeling en konden nog net ons maaltje bereiden. Hè, hè, toch nog heel wat gedaan vandaag.

Weer: wisselvallig 23 graden
Windkracht: 4

woensdag 1 juli 2020

Van Les Sables d'Olonne naar La Rochelle

Vandaag eens vroeg op. Om 05:30 uur ging het wekkertje. We willen voor 06:00 uur uitvaren. We waren weer eens de enigen, die zo gek zijn. Maar voor het tij is dit toch de gunstigste tijd. Even voorbij de havenhoofden hebben we de zeilen gezet en al gelijk zeilden we met ruim 5 knopen. Met wat trimmen en de juiste koers werd het al snel ruim 6 knopen. Heel de tocht zijn we daar niet ondergekomen. De stuurautomaat deed z'n werk en ik pakte m'n e-boekje en de crew ging nog even onderuit. Rond 09:00 uur was iedereen weer paraat en maakten we een ontbijtje. We hadden zo'n mooie snelheid, dat ik opperde gelijk door te kunnen naar Spanje, maar daar was weinig animo voor. Ook bij mij, want La Rochelle wil ik toch niet overslaan. De zeiltocht hebben we in een recordtijd afgelegd en we waren ruim één uur eerder dan de planning in de haven. Ook Marianne was blij want de zee was vrijwel vlak ondanks de wind. Qua zeilen was het een topdag. Het weer is grijs, bewolkt en heel af en toe miezerregen. Deze grijze luchten zien we al dagenlang. Na een korte siësta zijn we naar de oude haven gewandeld. Er staan twee mooie karakteristieke torens en er zijn veel leuke straatjes. We hebben een rondje om de haven gemaakt. De boten liggen daar gezellig en er zijn heel wat terrasjes rondom de haven. We blijven toch maar liggen in de grote Port des Minimes. We liggen er prettig. We zijn nog wat winkelstraatjes ingelopen en met het pontje naar de overkant teruggevaren. De haven is enorm groot, er liggen zo'n 5.000 boten en je ziet een heel woud met masten. Al met al was het zo toch een wandeling van 3 uur, mede omdat we de hele haven rond moesten. Marianne begon aan de maaltijd en met hulp van Daniel heb ik geprobeerd om het ventiel van de rubberboot te maken, nog een klus van vorige jaar. Of het gelukt is zien we morgen wel. Onder de vloerluiken is het aardig droog en kunnen we na het volgende tochtje daar wat spullen onder verstouwen. Het water onder de vloerluiken is gekomen van een kapotte sifon in de badkamer. We hadden de kraan laten lopen om de watertanks wat door te spoelen. Dit stroomde dus onder de wastafel in het kastje en zo stroomt dat onder de vloerluiken. Maar gelukkig is al het water nu op gedweild of verdampt. Morgen gaan we uitgebreid passagieren in La Rochelle.

Vertrektijd: 5:55 uur
Aankomst: 12:40 uur
Tripafstand 40 zeemijl
Weer: bewolkt 23 graden
Windkracht: 4

Donderdag 2 juli 2020

Dagje La Rochelle

Het was een luie ochtend. We hebben een beetje naar de planning, havens en het weer gekeken voor de komende dagen. Het weer ziet er goed uit. De planning kijken we per dag en de havens worden Saint-Georges D'Oleron, Royan en Capbreton. Dat wordt dan onze laatste Franse haven. Als klusje had ik nog het digitale fotolijstje, die voorzien moest worden van stroom. Daarvoor heb ik in een hoekje een USB-aansluiting gemaakt. Alleen het draadje was te kort, dus wil ik vanmiddag maar even langs de vele watersportwinkeltjes langs de haven. Met Daniel heb ik boodschappen op de fiets gehaald. De fietsen kunnen we even lenen bij de havenmeester. Na de lunch zijn we naar het oude centrum gewandeld. Marianne had een toeristische route uitgestippeld en we hebben wat hoogtepunten van het stadje gezien, een kathedraal, twee klokkentorens en over de muren gelopen. Daarna ook door de vele winkelstraatjes, waar de ijsjes niet voorbij werden gelopen. Marianne en Daniel gingen met het pontje terug naar de haven en ik ging lopend, omdat ik al de watersportwinkels langs de kades nog wilde bekijken. Ik heb, behalve de juiste stroomkabel, ook nog een ankerconnector gevonden. Aan boord heb ik alles gemonteerd en Marianne en ik waren tevreden. Morgen staat er een klein tochtje op het programma.

Weer: zonnig 29 graden
Windkracht: 4

Vrijdag 3 juli 2020

Van La Rochelle naar Royan

Gisteravond laat kwamen we er achter dat we naar Port Boyardville zouden moeten in plaats van naar Saint-Denis op het eiland Île d'Oleron. In Port Boyardville was er echter 1 groot nadeel, wij konden in de haven alleen 1 uur voor of na hoog water. Dat is wel te doen om er te komen, alleen is het zo beperkt als we willen vertrekken. We hebben dan maar besloten om er een lange tocht van te maken naar Royan. De wekker werd geprogrammeerd om rond 6:30 uur ons te wekken. We hebben gelijk de zeilen gezet, toen we de haven van La Rochelle uit waren. Met de stroming mee hadden we gelijk 7 knopen snelheid. Toen we bakboord uitgingen bij Île d'Oleron richting het zuiden, kakte de wind helemaal in en hadden we klapperende zeilen. Het grootzeil haalden we in en de motor werd gestart. Ook de fok ging alle kanten op, dus ook die rolden we deels op. Niet dat die wat deed, maar het staat wel leuk op een zeilboot. Maar ook de fok werd na verloop van tijd helemaal ingerold en we vervolgden de trip als motorboot. De zee was vrij vlak met een vrij regelmatige oceaandeining. Weliswaar dwars op de boot, die van links naar rechts rolde. Het gaf niet al te veel problemen en we konden gemakkelijk wat lezen en slapen. We zagen 1 andere zeilboot onderweg die naar het noorden ging en verder pas een paar boten bij Royan. Daniel heeft nog zijn nieuwe paravaan achter de boot gehangen voor een snack, maar helaas geen vis gevangen. Aangekomen in Royan hebben we de dieseltank gevuld voor een nog langere tocht naar de laatste Franse haven. We hebben een plekje aan het bezoekerspontoon in een nog rustige haven. Nadat we ons in de capitainerie hadden gemeld, wachtte Marianne op de steiger om de Just op te vangen. Wij dachten een goede entree te maken door achteruit aan te varen. Marianne was het er niet mee eens en de Just moest met de neus in de wind. Daniel maakte dan ook in de krappe haven een mooie draai op de plaats om vervolgens precies naast de steiger uit te komen. Na een drankje en het logboek bijwerken zijn we rond de haven gewandeld voor wat te eten. Royan is een goed uitgeruste marina met een leuk waterfront. Veel terrassen en een mooi strand. We zijn door een Italiaan naar binnengelokt, die zijn hamburgers aan prijsde als de grootste van Royan. Of het de grootste was, weten we niet maar hij was wel lekker. Marianne ging voor de mosselen. Bij een hele grote ijssalon namen we nog een ijsje. Nog nadeinend van de lange zeil/motortocht van 10 uur liepen we naar de Just terug, waar we languit gingen.

Vertrektijd: 07:15 uur
Aankomst: 17:15 uur

Tripafstand 51,5 zeemijl
Weer: zonnig 29 graden
Windkracht: 2

Zaterdag 4 juli 2020

Dagje Royan

Een heel erg rustig ochtend in Royan. De crew mocht uitslapen. Ik zorgde voor de stokbroodjes. Na een heel laat ontbijt ben ik wat boodschappen gaan halen. Marianne dook intussen in de computer voor wat bezienswaardigheden in Royan. Toen ik terug kwam konden we gelijk weer door, want er was markt tot 13:00 uur. De Marché Central is in een rond gebouw met een bijzonder koepeldak. Het was inmiddels al 12:00 uur, dus snel de schoenen aan en de mondkapjes mee. Het was niet ver vanaf de Just, dus we hebben er uitgebreid rondgelopen en naar de ruim gesorteerde viskramen gekeken met veels te dure vis. We hebben ook nog de kerk van Royan bezocht. Deze heeft een aparte naoorlogse bouwstijl. Het was heel hoog en opgetrokken van beton met mooi glas-in-lood. Royan is gebombardeerd in de 2^e WO en alles doet hier modern aan. Het is hier groen met veel bloemen. Via wat winkeltjes die alweer sluiten 's middags, zijn we weer op de Just beland. We hebben inmiddels besloten om morgenmiddag rond 15:00 uur te vertrekken voor een hele lange zeiltocht ruim 125 mijl, dat is voor ons bijna een etmaal. Maar de windrichting is goed en alles wijst erop dat het een zonnig tochtje gaat worden met een volle maan. Oh, ik krijg net door van Marianne dat het een bewolkte nacht wordt en bij aankomst kans op een buitje. Samen met Daniel heb ik in de middag naar de kwalificatie gekeken van de formule 1. We zijn allemaal in de relax mode voor morgen, als we van de namiddag, avond, nacht, tot de ochtend en middag moeten overbruggen met nu en dan een slaapje.

Weer: zonnig 30 graden
Windkracht: 3

Zondag 5 juli 2020

Nog een dagje Royan

Wat doen we vandaag, vertrekken of blijven? Heel de morgen is het zwaar bewolkt met een miezerregentje. Rond 11:00 uur hebben we de knoop doorgehakt, we blijven. De buitjes miezer blijven vallen en om met dit vieze weer te vertrekken, hebben we geen zin in. We waren allemaal in de relaxstand heel de dag. Er werd wat gelezen. Er kwam wat beweging op de Just rond 14:00 uur om voorbereidingen te treffen voor goed internetsignaal om de Formule 1 race te kijken. We zaten eerst buiten, maar de miezer kwam onder de bimini door gewaaid. Dan maar naar binnen met wat geklooi hadden we daar ook een goed internetsignaal en konden we daar verder kijken. In de namiddag brak er een flauw zonnetje door, maar dat was niet heel lang. Na ons maaltje hebben we nog wat rondgewandeld door Royan, eerst een stukje langs het strand aan de linkeroever en via een lange winkelstraat terug langs het strand aan de rechteroever, wat wel het mooiste strand is. Terug op de Just hebben we een stuk van de musical Hamilton gekeken. We maken het niet laat. Morgen rond 8:00 uur willen we vertrekken, waarheen? Nog een haven in Frankrijk of toch door naar Spanje?

Weer: bewolkt 25 graden
Windkracht: 3

Maandag 6 juli 2020

Van Royan naar Capbreton

Het wekkertje ging weer vroeg. Niet zo vroeg om nog snel een paar stokbroodjes halen, voordat we vertrekken. Iets voor 8:00 uur vaarden we de haven uit. We hebben gelijk de zeilen gezet en de motor uit. We hadden de stroming mee en we hadden een mooie snelheid. Met de 20 knopen wind gingen we gemiddeld met 6 knopen. De bimini hebben we opgeruimd om van het zonnetje te genieten en vannacht van de sterrenhemel. We verwachten volle maan. Hoe dichters we bij open zee kwamen, werden de golven ook hoger maar het was een hoge maar lange deining. Bovendien was de wind uit het noorden en was het surfen op de golven. We hadden de fok uitgeboomd. Het was nu alleen maar de mijlen en uren aftellen en genieten van het mooie weer. Tegen de avond waren de golven nog steeds zo hoog en onberekenbaar, dat ik niet mocht koken van Marianne, dan maar een noodlesoepje. We hadden een grote thermoskan heet water gemaakt voordat we vertrokken en die kwam mooi van pas. Bij zonsondergang hebben we zelfs mooie opnames gemaakt met de drone. Het landen was even spannend. Na zonsondergang viel de wind geheel weg en is de rest met de motor gegaan. En toen werd het tijd voor de slaapjes. Marianne was na 12 uur golven een beetje te moe en ging voor de rest van de nacht languit. Daniel ging de eerste 2 uurtjes slapen en ik daarna voor 1 uurtje. Zo hebben we dat tot 6:00 aangehouden, omdat de haven al in zicht kwam. Het was een beetje onduidelijk, waar we een ligplaats konden nemen. Op een heleboel steigers stond met rode letters een waarschuwing over 1,5 meter diepte en dat is te weinig diepgang voor onze 2 meter. Maar er was een plaatsje vrij op het visiteurspontoon. Daar stond wel gereserveerd voor de zeilschool. Maar het was nog vroeg. Om 8:00 ging het havenkantoor open en werden we geholpen door een heel vriendelijke havenmeester. Het plekje waar we liggen is goed en voldoende uitgebaggerd. Als welkomstpresentje krijgen we een tasje met wat folders en een fles rosé. Het sanitair is ronduit vreselijk. We gaan eerst wat slapen, want het was een lang etmaal.

Vertrektijd: 07:40 uur 6 juli
Aankomst: 6:30 uur 7 juli
Tripafstand 127,8 zeemijl
Weer: zonnig 29 graden
Windkracht: 5 op 6 juli, 1 's-Nachts, 3 op 7 juli

Dinsdag 7 juli 2020

Stranddag in Capbreton

Na een lunch met Franse crêpes trekken we onze zwemspullen aan en gaan naar het strand. Er staan hoge golven en er zijn veel rotsen. Er is een klein stukje strand afgezet met blauwe vlaggen, waar je veilig kunt zwemmen onder surveillance van twee badmeesters. Daniel en Marianne nemen een duik. De golven zijn geweldig. De vloedstroom in de zee trekt enorm. Dit is anders zwemmen dan in Scheveningen. Er zijn veel schooltjes, die er surfles geven op de enorme golven. We liggen nog wat te zonnen en Daniel en ik wandelen naar de bunkers, die we verderop in stukken op het strand zien liggen. Wonderlijke resten van een tijd, die we ons niet kunnen voorstellen. We breken tegen 3 uur op en douchen op de boot het zout van ons af. Daarna wandelen Daniel en ik naar het stadje een stukje verder de rivier op en neemt Marianne een wijntje in de kuip. Als iets een echt vissersplaatsje is, dan is het Capbreton. De eerste twee steigers leggen de hele dag vrij kleine vissersboten aan. De mannen in de plastic pakken lopen met de kratten te sjouwen. Dan is er de hele ochtend, elke dag, markt hier direct aan deze steigers. Een hele rij kraampjes, sommige met 3 kratten, sommige met meer keuze aan vis. De prijzen zijn hier een derde van wat het in eerdere havens kost. We hebben echter onze zinnen gezet op een Frans menuutje in een restaurant, omdat het de laatste Franse

haven is, die we aandoen en we deze reis nog geen Frans menuutje hebben genomen. Langs het strand zagen we al twee restaurants, waar het menu voldoende keus bood voor een leuke prijs. Even nog beslissen welke het wordt. De keus is gemaakt. Toen wij aan het wandelen waren naar het centrum heeft Marianne Tripadvisor door gespit en kwam tot een Top 5. We hebben de eerste keus genomen en dat was een goede keus. We hebben heerlijk getafeld in ons voorlopig laatste Franse stadje, morgen naar Spanje.

Weer: zonnig 32 graden
Windkracht: 3 knopen

Woensdag 8 juli 2020

Van Capbreton naar Hondarribia

Wat een nacht, wij lagen alle drie voor Pampus om de vorige gebroken nacht in te halen. Maakt Daniel ons wakker, omdat die bijna uit z'n bed rolde. We hadden gisterochtend specifiek gevraagd op het havenkantoor of deze ligplaats voldoende diepgang heeft voor onze 2 meter. De havenmeester verzekerde ons na bestudering van een paar getijdeschalen, dat het geen probleem is en dat we daar kunnen blijven liggen. Maar om 1:30 uur toen het water nog zakkende was, lagen wij op de bodem en heel de boeg kwam uit het water. Omdat we toch niks konden doen, zijn we maar weer naar bed gegaan, waar we toch iets onrustig lagen. Of het roer misschien is beschadigd, of dat de kikkers uit het dek getrokken zouden worden. Dus de slaap was moeilijk weer op te pakken. Ruim een uurtje later hoorden we weer wat klotsen rond de Just en weer een uurtje later dreven we weer. En twee en een half uur later ging het wekkertje alweer.

We vertrekken naar Spanje, maar eerst nog een Frans ontbijtje. We hebben heel langzaam gevaren, omdat we nu wel eens wat willen vangen met de nieuwe paravaan. We hadden al snel een makreel gevangen en iets later een tweede. Dus de lunch was binnen. Even voor de haven heeft Daniel nog even met de drone gevlogen. Bij het havenkantoor moesten we ons inklaren en er werd gevraagd naar al onze bootdocumenten. Na de makreellunch zijn we naar het stadje gewandeld. We waanden ons niet alleen in Spanje, maar we zijn er gewoon. Al het Franse is hier verdwenen en het is direct Spaanse sfeer. We hebben gelijk wat boodschappen gehaald en zijn door het oude centrum gewandeld. De huizen zijn met smeedijzeren balkonnetjes versierd en het ziet er lieflijk uit met veel bloemen. We slenterden door een wijk met een dikke stadsmuur terug naar de Just. Op een pleintje namen we nog een ijsje. De prijzen lijken hier inderdaad wat lager, maar echt veel lager is het niet. Morgen misschien weer terug naar Frankrijk, hier aan de overkant en in de middag gaan we zeker naar het strand.

Vertrektijd: 07:10
Aankomst: 12:40
Tripafstand 24 zeemijl
Weer: zonnig 32 graden
Windkracht: 1

Donderdag 9 juli 2020

Van Hondarribia naar Hendaye en terug

We hebben stukken beter geslapen dan gisternacht en vooral de crew, die was niet wakker te krijgen. Pas om 10:00 uur zaten we aan het ontbijt. Maar daarna gingen we snel op weg, terug naar Frankrijk. Niet met de Just, maar met het veerpontje naar Hendaye. Deze pendelt ieder kwartier

tussen Spanje en Frankrijk. We hadden gelezen, dat het aan de overzijde veel toeristischer en drukker zou zijn. Na een hele lange wandeling naar het centrum, wat wij niks vonden voorstellen, zijn we naar een veel gezellige boulevard en strand gelopen. Bij het veerpontje terug naar Spanje was het druk, maar het duurde niet al te lang. Op de Just heb ik de crew verwend met een stokbroodje gezond. Na een korte siësta zijn we naar het strand, direct bij de haven geweest voor een paar uurtjes bakken en een duik in de Golf van Biskaje. Voor de avond hadden we het kiprestaurantje Aratz gespot en dat was een hele goede keus. Voor een toetje gingen we naar Gelateria Valenciana, wat ons gisteren ook goed bevalen was. De Spanjaarden zitten nog de hele avond op de terrassen te drinken en te eten. Er is nog veel geroezemoes op straat als we moe terug gaan naar de Just. Voor morgen een klein zeiltochtje naar San Sebastian.

Weer: zonnig 32 graden
Windkracht: 3

Vrijdag 10 juli 2020

Van Hondarribia naar San Sebastián

We waren weer eens vroeg vertrokken voor een heel kort tochtje naar San Sebastian. De kustlijn is echt schitterend, rotsen met hoge bomen en alles zomers groen, de bergen van de Pyreneeën op de achtergrond. Halverwege de tocht hing er voor ons een dreigende donkere wolk met wat bliksem en wat donderslag. Iets later begon het ook flink te plenzen, maar er was geen extra wind, al hadden we wel de zeilen opgerold. Op de motor hebben we de laatste paar mijl afgelegd. De binnenkomst was heel erg mooi aan beide kanten een flinke berg met volop bebossing en voor ons een lang gestrekt strand. De haveningang was heel erg smal en het haventje niet veel groter met een stuk of 10 ligplaatsen voor bezoekers. Het was even een probleem om van de steigers af te komen. Er stond een groot hek op met een betaalautomaat, waar je na betaling een barcode krijgt om de deur te ontgrendelen. Maar wij met ons Passeport Escale kaart liggen hier gratis en die optie had de automaat niet. Gelukkig kwam er iemand naar binnen, zodat wij naar buiten konden om de havenmeester te zoeken. Pfff, de administratie is geregeld en de ontvangst met de passeport weer uitermate vriendelijk. In de Reeds Almanak was te lezen, dat de faciliteiten “don’t match up the elegance of the city”, maar dat was juist het tegenovergestelde. Een mooie douchegelegenheid met een grote regendouche. Wij liggen met het haventje vlak bij het oude centrum met smalle straatjes, veel pinxos tentjes en leuke kleine winkeltjes. Het ontbijt was er vanmorgen een beetje bij ingeschoten (oud brood), dus hebben we een stokbrood meegenomen en gebruncht op de Just. In de middag hebben we de Urgellberg beklommen. Het was een flinke klim met steile hellingen en veel traptreden, maar we hadden een mooi uitzicht over San Sebastián. Via de Mercado en de Lidl, waar we wat boodschappen hebben gehaald, zijn we terug gekropen naar de Just. We hebben snel een maaltje bereid en voor een ijsje gingen we nog even een wandeling maken door een heel gezellig San Sebastian.

Vertrektijd: 07:10
Aankomst: 09:30
Tripafstand 12,5 zeemijl
Weer: Half bewolkt 28 graden
Windkracht: 3

zaterdag 11 juli 2020

Dagje San Sebastián

Dit is mooi wakker worden, direct naast het oude centrum. In de smalle straatjes ben ik op zoek gegaan naar een bakkertje. De reinigingsploegen waren druk in de weer om alles weer spik en span te maken. Ze racen met wagentjes met hoge drukreinigers door de straatjes. Ik had bijna voor niks een douche genomen vanmorgen. Met een gelukkig droog over gekomen stokbroodje kwam ik op een ronkende Just. Maar niet voor lang, we wilden de was doen en alles werd snel verzameld. Normaal heb je in de haven een professionele wasmachine, die een wasje in 45 minuten doet. Maar deze wasmachine deed er in de eco-stand twee en een half uur over en dan nog twee uur droogmachine. Onze shirts hebben we om te drogen uitgestald op de Just. Die waren bij de 27 graden sneller droog dan de handdoeken. Tussendoor zijn we heel de strandpromenade afgelopen om daar aan het einde naar een beroemd kunstwerk te kijken. Wat iets tegen viel. Een paar stukken staal met roest aan elkaar gelast en bevestigd aan een paar rotsen. Maar met hoog water en storm schijnt het daar een spektakel te wezen. Ons volgende plan was op zoek te gaan naar een tentje, waar we wat Pintxos konden proeven. Het was de eerste keer, dus het was wat onwennig van wat moet je nemen en hoe werkt het. Er zaten vooral Spanjaarden in het tentje en onze ober had moeite met het Engels van zijn eigen kaart. Wel leuk dat ze een Engelse vertaling hadden geprint. Het smaakte lekker. We hadden weer wat energie en hebben wat gewinkeld in het moderne centrum. Tussendoor was de droger ongeveer klaar, dus we gingen even terug langs de Just. Als laatste gingen we als afsluiter naar een authentiek zaakje, waar ze hele dikke chocolademelk met churros verkochten. We hadden ons voorgenomen om allemaal te gaan lijnen, maar dat is vandaag weer niet gelukt. Vooral ik niet, met mijn malaga-ijsje. Niet één maar twee bolletjes. Morgen een lange tocht naar Bilbao en we serveren niks anders dan water en brood.

Weer: Zonnig 32 graden
Windkracht: 2

zondag 12 juli 2020

Van San Sebastián naar Bilbao

Wat een mooie avond was het gisteren. Er was gezellig geroezemoes op de kade en Frans gezang van de buurboten. Het was leuk, maar tot 2:00 uur in de ochtend? Ondanks dat gezang hebben we toch kunnen slapen. We gingen weer vroeg uit de veren voor een lange tocht van 55 mijl naar Bilbao. We zullen er zo'n 10 uur over doen. Het begon mooi. Daniel maakte dronebeelden, Marianne loodste de Just de haven uit en ik ruimde de tonnetjes en alle landvasten op. Eenmaal op zee veranderde het weer snel. De verwachte windkracht 2 ging al snel naar een ruime windkracht 5 recht op de boeg. Niet veel later vielen er al de eerste druppels en in de verte was wat bliksem en onweer. We hebben er nog even aan gedacht om de eerstvolgende haven binnen te varen. Maar de regen was voorspeld voor een uurtje of twee. De haven is ook nog twee uur weg en dat levert ons dus weinig op. Dus we houden ons aan het plan. En inderdaad, na 12:00 uur begon het op te klaren en een uurtje later kwam ons inmiddels vertrouwde Spaanse zonnetje. De laatste 4 uurtjes waren qua wind lastig. We hebben een rolfok en rolgrootzeil, maar de wind kwam van alle kanten en was ook niet constant. De ene keer 1 knoop tot 5 knopen. We hebben dan ook meer op de motor gevaren, dan lekker gezeild. De haven van Bilbao was in het uiterste hoekje van een hele grote havenkom. We werden door de havenmeesters opgewacht, die we even daarvoor hadden opgeroepen via de marifoon. Het is een

gezellige haven, dichtbij een winkelcentrum en de metro naar Bilbao. Er is niet veel luxe en je loopt direct een werf op. Het havenkantoortje ziet eruit of er gewerkt wordt. Maar het is levendig en een beetje kneuterig. Wij snoepten vandaag onze laatste kruidnootjes op 😊 Even nog de Just ontzouten met zoetwater en de bimini opzetten voor wat schaduw. Marianne begon aan de voorbereidingen voor ons maaltje en ik mocht zorgdragen voor de iets te grote stukken rundvlees (ruim 500 gram per stuk). Na al het kluiven gingen we ons oriënteren in het stadje. Waar is het centrum en metrostation? Terug op de Just hebben we bij gebrek aan goed/snel internet naar de kwalificatie gekeken van de Formule 1. De race moeten we later maar kijken. Marianne is zich aan het inlezen voor morgen in Bilbao, zodat we een leuke looproute hebben.

Vertrektijd: 07:20
Aankomst: 17:00
Tripafstand: 55 zeemijl
Weer: Bewolkt 21 graden
Windkracht: 4

Maandag 13 juli 2020

Dagje Bilbao

Vanmorgen hadden we rond 9:00 uur de metro naar Bilbao. Met mondkapjes zitten we ruim 25 minuten in een steeds benauwder wordende metro. We waren blij dat we uit konden stappen. In Bilbao zijn we eerst naar de toeristeninformatie gegaan voor een stadsplan. Met alle gekregen info zijn we eerst het oude centrum ingegaan. Helaas waren er veel winkeltje dicht (maandag?), maar we kregen een goede indruk van de smalle straatje en mooie gevels. We liepen verder langs de rivier naar het Guggenheimmuseum, waar we alle buitenkunstwerken hebben bekeken. We hadden geen interesse om naar binnen te gaan. Er stond een hele lange rij en in New York vonden we de buitenkant mooier, dan de kunst die binnen tentoonstelt werd. Vanaf het Guggenheim zijn we naar het nieuwe shoppingcenter gegaan en in de tussenliggende straatje gekeken om een tweede keer pinxtos te eten. Maar Daniel kwam een chinees restaurant tegen, die een mooi driegangenmenuutje aanbood met drankjes voor maar 12 euro. Toen de drankjes kwamen voor Daniel een Cola, ik nam aqua con gaz en Marianne een wijntje. Tot haar grote verbazing kwam de serveerster met een fles aan, die ze aan tafel opende. Op zich nog niet gek, maar om vervolgens de fles te laten staan? Is dat de bedoeling? Nou ja, we zien de rekening wel. En inderdaad de rekening bedroeg 36 euro. Voor zoveel plezier hebben we maar een ruime fooi gegeven. Bij een MI-Shop stond een elektrische stepje in de aanbieding, Marianne was hevig aan het twijfelen, maar ze besloot dat ik het stepje niet mocht kopen. In een groot warenhuis hebben we wat nog wat geshopt. En de bedoeling om in de avond nog in het oude centrum pinxtos te gaan eten hebben we gecancelled, veel te veel chinees op. Wat wij vonden van Bilbao. Een grote drukke stad met gezellige straatjes, veel mooie architectonische gebouwen (het station en het museum), maar onze voorkeur gaat toch uit naar San Sebastián. We hebben alle kunstwerken bekeken en nemen de metro voor de terugreis naar de Just. We hadden het allemaal zwaar in de benauwde metro en waren blij dat we er waren en de mondkapjes afkonden. Aan boord zijn we allemaal moe en 's nachts hebben we last van muggen. Morgen voor het eerst een ankerplekje bij Santander.

j
Weer: zonnig 31 graden
Windkracht: 2

Dinsdag 14 juli 2020

Van Bilbao naar Santander

Op ons gemak hebben we de Just vaarklaar gemaakt. We hadden alle tijd, want de supermarkt ging pas om 9:00 uur open. Na het late ontbijt hebben de Just ook verzorgd met wat voer voor de diesel. Het was een pittige tochtje. Tot Punta Cueva Colina hadden we de wind recht op de kop met een flinke golfslag. Maar na de Punta werd het een lekker zeiltochtje met een hele mooie kustlijn rotsen afgewisseld met witte strandjes. Aangekomen in Santander was het even zoeken naar een ankerplekje voor de nacht. We hebben het anker uitgegooid voor het Magdalena strand. De bedoeling is om morgenochtend vroeg verder te varen. Toen de Just voor anker lag, hebben we het rubberbootje te water gelaten. De bedoeling was om even de benen te strekken in Santander. Maar waar laat je dan de rubberboot. Wij zijn de jachthaven in gevaar, maar nergens vonden we een geschikt plekje om de rubberboot achter te laten. Dus zijn we maar teruggevaren naar de Just. ik denk, dat we daar nog een leercurve in moeten maken. We hebben een snelle maaltijd gemaakt en nu liggen we lekker te dobberen achter ons anker met nog een lekker Spaans zonnetje. De boten van de dagjesmensen zijn al vertrokken en er ligt nu nog 1 andere boot hier.

Vertrektijd: 10:40
Aankomst: 18:00
Tripafstand: 36,5 zeemijl
Weer: zonnig 29 graden
Windkracht: 3

Woensdag 15 juli 2020

Van Santander naar Ribadesella

Het was een heerlijk rustig avondje achter ons anker. Marianne ging lekker onderuit met een boekje en met Daniel heb ik naar de Formule 1 race gekeken. Gedurende de nacht hebben we nog een keer het anker gecheckt. Al met al was dit een betere ervaring dan vorig jaar. We lagen goed en hebben goed geslapen. Vanaf nu zullen we vaker gaan ankeren als het zo uitkomt. Even na 6 uur hebben we het anker gelicht voor een lange tocht van 12 uur. De weersvoorspellingen geven aan, dat het vanaf 4 uur vannacht zal gaan regenen, maar bij vertrek was het droog. Het was tot Cabo Mayor een rommelig tegenwindje. Dan weer van bakboord en dan weer van stuurboord. Eenmaal de Cabo voorbij hadden we een prima aandewindse koers naar het westen. We vaarden op met een Franse tweemaster, waar we langzaam op in liepen. Met een ruime 7 knopen vaart gingen we die Fransoos niet veel later snel voorbij. Boven de rotsige kustlijn hangt veel bewolking en zie je af en toe een flinke regenbui vallen. Wij varen onder een licht bewolkte lucht met af en toe een zonnetje. Omdat het zeilen zo goed ging hebben we nog even overwogen om direct door te varen naar Gijon (30 mijl verder). Maar toen de wind ging afnemen hebben we dat idee laten varen. De rommelige wind kwam weer terug en de fok hebben we opgerold. We gingen verder op de motor en het grootzeil voor steun erbij voor de laatste anderhalf uur. Langs de gehele kustlijn zijn mooie gebergtes met groene glooiende weides en rotsformaties. De aankomst in Ribadesella was heel mooi. We vaarden een baai tussen rotsen in en keken uit op een mooi strand. Het riviertje opvarend zagen we aan bakboordzijde een hoge kadewand en aan stuurboord een steeds dichterbij komend strand. De dieptemeter gaf maar even een klein piepje. We kwamen aan in een heel klein haventje met een dito havenmeestertje, maar het zag er allemaal keurig uit en zelfs de wasmachines waren gratis. We zijn gelijk doorgelopen naar het stadje over de brug. Langs de kade was een alleraardigst avondmarktje met allerlei handwerkjes. Door een gezellig winkelstraatje zijn we terug gelopen naar de Just voor een ouderwetse bootmaaltijd Babi Pangang uit blik. Het was een lange zeiltocht met zeker driekwart

op hoge snelheid genietend door de Golf van Biskaje en over die andere kwart, daar hebben we het niet over.

Vertrektijd: 06:15
Aankomst: 17:15
Tripafstand: 61,2 zeemijl
Weer: licht bewolkt 29 graden
Windkracht: 1/3/5

Donderdag 16 juli 2020

Van Ribadesella naar Gijon

Om 04:00 uur was het nog donker toen ik opstond. We moeten hier voor 05:00 uur vertrokken zijn anders wordt het pas 10:30 uur. Tussen die tijden komen we het strandje niet voorbij met onze diepgang. Daniel en ik hebben de Just veilig langs het strandje geloodst. Zo donker, het leek of we een zwart gat in vaarden. We zijn op de GPS via de track van het binnenvaren weer dezelfde weg naar buiten gevaren. Toen we op volle zee waren taaide Daniel af en ging z'n kooi in. Ik ging een donkere nacht in met jammer genoeg weinig sterren door de licht bewolkte lucht. Ik zat wat op een e-boek te lezen. Het enige spannende was, dat er een vanaf een lange rij van wel 10 kleine vissersbootjes werd geroepen en gefloten. Ik vermoedde dat ze niet wilden, dat ik dwars door ze heen vaarde, dus ging ik er netjes omheen. De rust was daarna terug gekeerd, behalve het gesnurk van de crew. Het windstille tochtje werd weer vervolgd op de motor met nagenoeg geen golven. Rond 07:30 uur kwam Daniel mij aflossen en kon ik ook een uurtje ronken. Om 08:30 uur was ik weer paraat en vaarden we de baai van Gijón alweer binnen. Een ligplaats was snel gevonden. We kozen zelf een plekje aan de hand van de aanwijzingen in de Reeds Almanak. Het havenkantoor ging net open en na alle formaliteiten hebben Daniel en ik even een bakkertje gezocht voor een stokbroodje. Na de brunch zijn we op ontdekkingsocht in Gijón gegaan. We zijn naar het nieuwere gedeelte gegaan en hebben daar wat rondgelopen door wat lange brede winkelstraten. Een toeristeninformatiecentrum hebben we niet kunnen vinden, wel een hele grote winkel waar bijna alles te koop was van Ali Express met dito prijzen. Met een mandje vol gingen we langs de kassa. Daniel had een werphengel gevonden met allerlei haakjes met siliconenvisjes, Marianne wat haarspeldjes en ik 2 tubes lijm. Terug op de Just was het eigenlijk tijd voor siësta, maar ik wilde graag de mast in. Het dekklicht doet het niet en ik vermoed, dat het lampje vervangen moet worden. Dus Daniel takelt mij de mast in en het lampje heb ik eruit gehaald. Het bleek bij inspectie in orde te zijn. Waarschijnlijk zit er dan ergens een kabelbreukje, een leuk klusje voor morgen. Marianne heeft ondertussen de was gedaan, dus van een siësta is weinig terecht gekomen. Na onze bootmaaltijd zijn we wat gaan flaneren. De Spanjaarden blijken wat af te flaneren. Grote groepen kuieren langs de boulevards in vrijwel alle plaatsjes die we aandoen. Terrassen zitten vol en er is een gezellig geroezemoes te horen. We liepen eerst door een parkje, wat hoog boven de stad en zee uitkeek om vervolgens langs een breed strand met dito boulevard te wandelen. We vonden ook het toeristenoffice voor alle weetjes over Gijon. Via wat gezellige straatjes zijn we naar de Just geflaneerd, de beentjes waren op en het was een lange dag.

Vertrektijd: 4:25
Aankomst: 9:15
Tripafstand: 29,2 zeemijl
Weer: zonnig 29 graden
Windkracht: 1

Vrijdag 17 juli 2020

Dagje Gijón

Na die vroege dag van gisteren konden we vandaag uitslapen. Alhoewel, de reinigingsdiensten waren druk bezig met veegwagens, bladblazers en een hogedrukreiniging om de hellingen schoon te spuiten. En dat allemaal na een rumoerige avond/nacht op de kade, dus uitslapen? We gingen een beetje slenteren door Gijón om nog wat straatjes te ontdekken, boodschappen te halen en opnieuw naar de Ali-store voor nog wat hebbedingetjes. Terug op de Just probeerde ik voor de tweede maal het deklicht te repareren. Voor de kabelbreuk had ik bij Ali snoer gekocht. Ik dacht dat ik op de goede weg was. Helaas de breuk zit achter het gecombineerde stoom-deklicht en die zit met popnagels vast. Ik kwam er met geen mogelijkheid bij, jammer. Marianne is bezig geweest met het uitzoeken voor de volgende twee havens, want die zitten in een Coronagebied. Ze heeft de haven gebeld, maar die namen niet op. We hebben min of meer besloten om de havens Ribadeo en Viveiro wel aan te doen, maar waarschijnlijk even als tussenstop, ook jammer. We blijven aan boord en gaan uitsluitend op doorreis verder. Water en voor twee dagen verse boodschappen hebben we bij ons. Dan kunnen we ons verder nog redden met wat er in de bank zit. Daniel heeft z'n werphengelset uitgebreid, nadat die gisteravond veel YouTube filmpjes had bekeken "Hoe vang je een vis". Ook de uitbreidingen en de cursus van YouTube hebben niet tot vangst geleid, ook erg jammer. Temeer we vanavond een BBQ hebben gepland. Na al deze tegenslagen zijn we Gijón in gegaan, met als doel het postkantoor. Er slingeren al geruime tijd wat kadootjes voor Marnix door de boot en die moeten hoognodig naar onze kleinzoon. Na wat laatste steegjes, wat bijna een kerkenpadroute leek, kwamen we terug op de Just. De Cobb-BBQ werd opgestookt en de spareribs kunnen er op. Met een lekkere gebakken aardappel/groenteschotel erbij hebben we vanaf de kade veel jaloerse blikken op ons maaltje.

Weer: zonnig 31 graden
Windkracht: 4

Zaterdag 18 juli 2020

Van Gijón naar Ribadeo

Het was gisteravond rustig op de kade en dat voor de vrijdagavond. Wij hebben Gijón aardig doorkruist en hebben s-avonds nog onderuit naar de musical Hamilton liggen kijken. We maakten het niet te laat, want morgen staat er een lange zeiltocht op ons te wachten. We hebben nog wat weerberichten bekeken en de wind zal in de middag wel gaan toenemen, maar meer bij Gijón dan bij Ribadeo. Toen we in bed lagen hoorden we het flink loeien in de mast en we waren benieuwd hoe het in de vroege morgen zou zijn. Even voor 6:00 uur vertrokken we uit Gijón. De wind was inderdaad afgenomen. Op het stukje tot Cabo Penas was het een rommelig zeetje met een onvoorspelbare golfslag. Na de Cabo hadden we surfgolven met heel weinig wind van achteren. Met een klein fokje, die van bak- naar stuurboord waaide, hadden we één rechte koers naar Ribadeo. Rond het middaguur nam de wind toe en het kleine fokje werd een fok en de ronkende motor zetten we uit. Met een Spaans zonnetje in de kuip tikten de mijlen af met bijna 6 knopen. In de verte hebben we even twee dolfijnen gezien, maar die gingen de andere kant op. De wind kakte weer eens in en de fok werd weer een fokje, wat weer aan het wapperen was en de motor draaide weer z'n toeren. Bij Cabo San Sebastian zetten we een rechte koers naar Ribadeo, voor de laatste paar mijl. De haven lag achter een hoge brug, maar dat gaf geen problemen voor ons mastje. De havenmeester stond ons op te wachten en ving de lijntjes op. We kregen gelijk een formulier om onze gegevens in te vullen. We lijken ons te moeten melden voor of na 19:00 uur, dat was een beetje onduidelijk. Het bleek na 19:00 uur. Dus gingen we maar even het dorpje in. Via een hele steile helling kwamen we toch in een leuk dorp met veel winkels. Volgens Nederland zijn er in dit gebied meer Corona gevallen

en oranje gekleurd, dus houden we flinke afstand van de bewoners. Het werd tijd om ons in te klaren bij de havenmeester. Al onze gegevens werden gekopieerd, bootverzekering, eigendomsbewijs en paspoorten. Maar ik maakte een foutje, in plaats van de bootverzekering gaf ik de zorgverzekering. Nou ja, hij kan het toch niet lezen. Toen alles ingeschreven was, begon hij met de rekening op te maken. Marianne schoof hem het pasje van Passeport Escales toe en toen begon er een vaag gesprek. Het kwam er op neer, dat pas maandag de secretaria er zou zijn, die wist hoe het werkte. Ik wilde niet betalen en er volgden wat belletjes naar zijn chef. Uiteindelijk maakte hij op Marianne's advies een fotokopie van het pasje voor de secretaria op maandag, probleem opgelost. We hebben aan boord een maaltijdje gemaakt en gaan nog wat relaxen.

Vertrektijd 5:55
Aankomst: 17:30
Tripafstand: 66,9 zeemijl
Weer: zonnig 30 graden
Windkracht: 3

Zondag 19 juli 2020

Van Ribadeo naar Viveiro

Het was een korte stopover in Ribadeo. We vertrokken er een uurtje later dan gisteren voor een kleinere zeiltocht. Dat dachten we. Er was nagenoeg geen wind, een vies miezerregentje en een mistige oceaan. De motor draaide zijn toeren en de ontbijtjes met oud brood werden geserveerd. Het leek een saai tochtje te worden, maar de laatste drie uur kon het fokje bij en klaarde de lucht op, zodat we de kustlijn weer konden zien. Bij Punta Roncadoira hadden we aan stuurboord hoog binnenkomende golven, waar de Just geen last van had, maar wel de bemanning, die aardig getest werd of ze zeebeenwaardig waren. Eenmaal binnen de Ria werd de golfslag stukken minder. Het was prachtig binnenvaren met links en rechts van ons rotsen, die door laaghangende bewolking maar gedeeltelijk zichtbaar waren en opdoemden uit de mist. Het was bijna net zo mooi als het binnenvaren bij Dartmouth. De haven lag aan het einde van de Ria, waar we een smal riviertje opvaarden. Marianne deed een poging voor een ligplaats via de marifoon, maar dat was allemaal heel onduidelijk. Net zoals even later de registratie van ons bij het havenkantoor en weer snapten ze niks van ons Passeport Escale. Na duizendmaal excuses van de jonge havenmeester hebben we afgesproken om morgenochtend langs te komen om dat te regelen. Daniel heeft op TripAdvisor gezocht naar een goed restaurantje en daar zijn we samen langsgelopen. De nummer één was te ver, maar de nummer twee en drie waren vlakbij de haven. De nummer twee had onze voorkeur en die zou het gaan worden vanavond. Op de terugweg zagen we een hele mooie foto van de totale haven en Ria van Viveiro, dus de drone werd gepakt om een paar opnames te maken. Bijna gelijktijdig met de drone van de Belgische zeilboot, die voor ons aan de steiger lag. De Belg hadden we eerder in Ribadeo ontmoet. Na al het vliegen gingen we op pad voor een hapje. De nummer twee, waar het eerst zo gezellig was, was gesloten. Wat nu? Een pizza bij een afhaaltentje of toch maar op een terrasje? Het werd het laatste. We moeten wel wennen aan de Spaanse restaurant tijden. Niet 19:00 uur, zoals in Frankrijk, maar het is meestal een half uur tot een uur later. Met een drankje en langskomende pinchos hebben we wat later een pizza besteld. We hebben nu door hoe het een beetje werkt. We gaan morgenmiddag rond 15:00 een hapje ergens eten en in de avond een terrasje voor een drankje met pinchos.

Vertrektijd 6:55
Aankomst 12:40
Tripafstand: 32,6 zeemijl
Weer: mistig 22 graden
Windkracht: 2

Maandag 20 juli 2020

Dagje Viveiro

Grote schoonmaak op de Just, Marianne nam de badkamer voor haar rekening, Daniel ging met de stofzuiger aan de gang en ik dook de koelbox in. Na al het harde werken gingen we het stadje in om een beetje te slenteren. En weer kwamen we een Ali Express winkel tegen waar we weer met een tas vol hebbedingetjes naar buiten stappen. De straatjes waren stukken drukker dan gisteren op zondag en het was gezellig wandelen. Bij de supermercado hebben we nieuwe borden gekocht, die beter matchen met onze placemats. Na een korte siësta gingen we op weg voor een hele late lunch (15:00 uur) bij de numero Dos van Viveiro, waar het gistermiddag erg druk was. We roken de lekkerste Spaanse geuren uit de keuken. Het beloofde niet veel te worden. De straatjes waren inmiddels uitgestorven vanwege de siësta en veel restaurantjes waren gesloten. Zal het aan de maandag liggen? Maar gelukkig dit restaurantje was open. Niet zo druk als gisteren, maar nu hadden we tenminste een tafeltje. Na vertaling van de menukaart hebben we drie gerechtjes gekozen en later nog eentje erbij genomen. We hebben heerlijk Spaans gegeten. Gamba's, calamares, tonijn en een varkensvleesgerecht. Met volle buikjes hebben we voor de tweede maal siësta gehouden op de Just. We hebben daarna nog een beetje een nutteloze avondwandeling gemaakt over een saaie boulevard, maar de Spanjaarden liepen daar ook te flaneren. De bedoeling was om op z'n Spaans een terras te doen en dan als avond hapje een paar pinchos te nemen, maar de middagmaaltijd was nog zichtbaar aan onze uitpuilende ronde buikjes, vooral die van mij, dus hebben we dat overgeslagen. Wel hebben we een paar steile straatjes in het stadje beklommen om wat calorieën te verbranden. Al dwalend kwamen we bij een kerkje. De moderne tijd heeft toegeslagen, want er waren elektrische kaarsjes. Ernaast was een klooster zonder bewoners. Hier stonden de beelden van de jaarlijkse processie uitgesteld met foto's van het festijn. Morgenochtend beslissen we of we hier nog blijven of in een Ria gaan ankeren, alles hangt af van het weer?

Weer: bewolkt 22 graden
Windkracht: 2

Dinsdag 21 juli 2020

Van Viveiro naar Ria de Cedeira

Even het dek afspuiten, de watertank vullen en de laatste boodschappen halen. We zijn klaar voor vertrek om twee dagen te gaan ankeren in een Ria. De weersverwachting voorspelde in de middag een ruime 25 knopen wind, maar we hadden het wel gezien in Viveiro. Tot Punta Estaca de Bares, het meest Noordelijk stukje van Spanje, hadden we een goede halfwindse koers. Maar na het ronden van de Punta gingen we weer voor de wind en hebben het grootzeil ingedraaid. De golven die op ons inliepen waren indrukwekkend hoog en we werden dan af en toe flink door elkaar geschud. De wind nam, zoals voorspeld, toe met als uitschieter 31 knopen. We haalden af en toe snelheden van 7,3 knopen. We hebben deze westelijke koers zolang mogelijk aangehouden om daarna een halfwindskoersje naar het zuiden te maken en de ingang van de Ria te hebben. Aangekomen in de Ria nam de wind iets af en vonden we een mooi ankerplekje. We hadden ruime keus tussen de andere twee zeilboten. We hebben foto's van deze Ria gezien, waar het propje vol lag. Wij hebben lekkere pittige kip met rijst gemaakt en gaan voor de komende dagen in relaxstand.

Vertrektijd 10:10
Aankomst 16:30
Tripafstand: 35 zeemijl
Weer: licht bewolkt 24 graden
Windkracht: 5

Woensdag 22 juli 2020

Ankeren in Ria de Cedeira

Dat is mooi wakker worden met een opkomende zon in het kuipje. De familie mag uitslapen, maar Marianne kwam al vroeg ook van het uitzicht genieten. De rubberboot werd te water gelaten. Eindelijk kan ik de waterlijn wat onderhoud geven. Deze was aardig begroeid met alg. Na een flinke poetsbeurt wilde ik wat zwemmen, maar het toch nog frisse Noorderwindje hield me tegen. Daniel zocht ontspanning in de rubberboot met z'n vishengel. Marianne dook plotseling het water in en ik maar twijfelachtig met een grote teen. Zo snel Marianne er in dook, zo snel was ze er ook weer uit, veels te koud. En ik wilde nog. Uiteindelijk heb ik toch de sprong gewaagd. Langer dan verwacht ben ik in het water gebleven en heb de Just rondom met een groene spons extra schoongemaakt. Zo klusje geklaard, het bakken en relaxen kan beginnen. De rest van de dag hebben we wat gelezen. Marianne was helemaal in haar nopjes met de zonnepanelen en het kunnen koken op de elektrische kookplaten. Het verbruik was snel weer gecompenseerd door het Spaanse zonnetje. Morgenochtend verlaten we deze mooie Ria en gaan we naar een locatie, waar we lang naar uitgekeken hebben.

Weer: zonnig 32 graden
Windkracht: 4

Donderdag 23 juli 2020

Ria de Cedeira naar La Coruña

Het was een prachtige rustige avond in de Ria. De wind die in de middag weer wat was opgestoken ging in de avond weer liggen. In de late uurtjes hebben we nog naar de komeet kunnen kijken. Het was steeds niet mogelijk door de vele bewolking, maar nu was het een prachtige heldere avond. Ook de nacht was erg rustig. Vandaag gaan we naar de vertrekkershaven van Spanje. Veel vertrekkers komen hier aan vanuit Frankrijk of Engeland, waarvoor ze een paar nachtjes hebben doorgevaren om de Golf van Biscaye over te steken. Wij hebben er ruim vijf weken over gedaan vanuit La Roche-Bernard. Ook voor ons is dit een mijlpaal. We hadden weer eens geen wind op ons tochtje hier naar toe op een vlakke zee. Het enige spannende was een oefening van de reddingsbrigade met een helicopter en de mooie kustlijn. Van verre af zagen we de Torre de Hercules, de oudste nog werkende vuurtoren. We hadden alle keus in een rustige haven met een mengeling van internationale zeilboten. Dat hebben we een tijdje niet mee gemaakt. Wij denken dat het hier zonder Corona stukken drukker is. La Coruña is veel groter dan we hadden verwacht. Er zijn veel leuke drukke straatjes. Op de zeer ruime boulevard hebben we al snel een ijssalon gevonden en verder hebben we wat rondgewandeld en wat boodschappen gedaan. Terug op de Just hebben we een stukje naar de Formule 1 race gekeken, we hebben hier uitstekende Wifi verbinding. Na ons maaltje zijn we door het oude centrum gelopen en naar de toeristeninformatie, maar die was al gesloten. Dat terwijl alle winkels en terrassen nog volop open zijn en vol. Er is in de avonduren nog veel gezelligheid op straat. Overal staan bankjes en vrijwel overal zitten mensen van alle leeftijden te praten en is het een geroezemoes. Morgen nog een winkeldag in de vele andere straatjes. Op de Just hebben we de rest van de Formule 1 Race gekeken. Marianne is de planning voor de komende dagen aan het bepalen. Wat doen we? Een extra dag in La Coruña om overmorgen vanuit hier naar Santiago de Compostella te gaan? We horen wel wat Marianne beslist.

Vertrektijd 8:10
Aankomst 13:30
Tripafstand: 27,2 zeemijl
Weer: zonnig 27 graden
Windkracht: 1

Vrijdag 24 juli 2020

Dagje La Coruña

Het is wel wennen in Spanje. De supermarkten en bakkers gaan pas om 9:00 uur open, dus is het laat ontbijten. We doen na het ontbijt de was en laten die aan boord drogen in het Spaanse zonnetje. We gaan op ontdekkingstocht door alle winkelstraatjes en doen wat aankopen, nou ja, hoofdzakelijk Marianne. Ik heb alleen bij een Ali Express-bazaar een koppelstukje voor m'n waterslang gekocht. Na al dat winkelen zijn we langs alle Tapasbarretjes gelopen en restaurantjes. Bij de Tapasbarretjes moesten we staand eten, dus we kozen een restaurantje dat een leuk dagmenuutje had. We werden bediend door een ober, die waarschijnlijk in de Gallische soep was gevallen. Hij kon z'n eigen menukaart niet lezen, hij sprak met een gebrek en liep tijdens het bestellen steeds weg, te druk met alles en niks. We hebben er om gelachen, niet alleen wij maar ook de andere gasten. Hij leek ook een beetje op Asterix, maar de Gallische soep (caldo gallego) smaakte best lekker. Terug op de Just zijn we even onderuit gezakt om aan te sterken voor onze namiddag wandeling. We liepen langs een hele lange boulevard met mooie eigentijdse lantaarnpalen in ongeveer 45 minuten naar de oudste vuurtoren van de wereld, "Torre de Hercules". Deze is gebouwd in het jaar 100 door de Romeinen op een Keltische heilige plek. Deze vuurtoren ziet er redelijk modern uit en als je nagaat, dat die al bijna tweeduizend jaar geleden gebouwd is, kan je je dat niet voorstellen. De boulevard ging weer verder en we zochten naar een terrasje voor een drankje. De meeste waren druk bezet en hadden geen plaats of er zat juist niemand. We hadden inmiddels al 3 uur wandelen in de benen. Uiteindelijk vlak bij de haven was er een terrasje met een tafeltje vrij, toen we al even zaten kwam de ober langs of we onze mondkapjes op wilden houden. Op het terras naast die van ons waren de mondkapjes niet nodig. Morgenochtend gaan we de Just verkassen naar de andere haven en nemen de trein naar Santiago de Compostella om belijdenis te gaan doen, ik weet alleen niet waarvoor?

Weer: ochtend licht bewolkt, middag zonnig 30 graden
Windkracht: 2

Zaterdag 25 juli 2020

Van La Coruña naar Santiago de Compostella

We hebben eerst de Just verplaatst naar de andere haven van La Coruña, zodat we in de nieuwe haven weer gratis een ligplaats hebben. Marianne had het rugzakje gevuld en het ontbijten doen we op weg naar Santiago de Compostella. Dan geen uitgebreid ontbijtje, maar een bedevaartsontbijtje, dat wil zeggen water en brood. Het was even zoeken welke bus, volgens de plaatselijke VVV lijn 11, informatie via internet lijn 5, maar we gingen met lijn 4. Bij het kopen van de treintickets was er een probleem. Ze wilde onze paspoorten, dat is een Corona maatregel vertelde ze. Maar de paspoorten waren op de Just, wat nu? Een beetje beteuterd kijken hielp en ze vroeg uiteindelijk om een mobielnummer. Omdat alle treinen gereserveerde plaatsen hebben, moesten we ook onze terugreistijd bepalen. We vonden ruim vier uur rondwandelen bij die kerk lang zat. De trein vertrok pas over een uurtje, dus we konden even een terrasje nemen. De koffie is hier lekker en kost €1,10. De treinreis duurde maar een half uurtje door een mooi landschap. Wel valt ons op dat veel bomen aangeplant zijn in nogal rechte rijen. Dat doet niks af aan het landschap, want het is bergachtig en groen zat. In Santiago zijn we gewoon de meute achterna gelopen door gezellig aandoende straatjes. Vlakbij de kerk was er veel politie op de been en er waren veel straatjes en pleinen afgezet. Het leek een politieke bijeenkomst van Galicië. Dat was een domper. Zijn we hier en kan je niks bezoeken. We liepen een heel groot rondje om de kerk. Ineens zagen we allemaal mensen langs de kant van de weg zitten. We dachten eerst een processie of zo iets. We vroegen het even in ons beste Spaans aan een van de politieagenten, die op een rij opgesteld stonden. Het bleek dat de Spaanse Koning langs zou komen. Wij hadden al genoeg gelopen en zijn er maar bij gaan zitten. Even later kwamen de Koning en Koningin zwaaiend langs. Alle blokkades werden opgeheven. Blij toe, want we hebben alles

vervolgens goed kunnen bekijken. Er waren nu ook vele pelgrims, die op het plein de eindstreep haalden en er was zelfs een stel, waarvan de man op z'n knieën ging om z'n vriendin te huwelijk te vragen. Onder luid gejuich zei ze gelukkig "JA". Wij denken wel dat het stukken rustiger is nu met Corona. Ik heb weleens beelden gezien dat het plein afgeladen is. De grote kathedraal werd gerenoveerd en stond in de steigers, zowel buiten als binnen. We kregen toch wel een goed beeld van het geheel. We zagen ook een kleine tombe waar Jacob in is gestopt zonder hoofd, want die zijn ze ergens verloren. Na al die heiligdom zijn we naar een Tapasbar gegaan voor een late lunch. We moesten even wachten en toen kwam het één na het andere goed uitziend gerecht voorbij. Het water liep al uit onze monden. Toen we eenmaal een tafeltje hadden, hebben we iets te veel van al dat lekkers besteld en als afsluiter heerlijke nagerechtjes. We hebben de tijd prima ingeschat en waren na vier uur weer bij de trein voor de terugrit. Marianne en Daniel bleven in de bus richting haven en ik wilde nog even wat boodschappen halen. Dat was een tegenvaller. Alle supermarkten en winkels dicht. Het is 25 juli, de dag van Santiago Apóstol, het zal wel, maar wij hebben geen eten. Voor de komende twee dagen als we in een Ria ankeren alleen 3 stokbroodjes, dus dat worden bootmaaltijden uit de voorraad in de bank.

Vertrektijd 8:10
Aankomst 8:25
Tripafstand: 1 zeemijl
Weer: zonnig 31 graden
Windkracht: 3

Zondag 26 juli 2020

Van La Coruña naar Ria de Laxe y Corme

We vertrokken uit een mistig La Coruña. We hadden best nog aardig zicht, maar dat veranderde snel eenmaal buitengaats. We hadden toen nog maar een zicht van ongeveer 20 meter rondom de Just. Al snel klaarde het op door een sterk zonnetje. Het enige jammere was, dat we geen mooie drone opname konden maken van de vuurtoren Torre de Hercules, die was niet te zien. De mist bracht mee dat het windstil was en een vlakke zee. Zo weinig wind dat de zee olieachtig glanst. De motor draaide z'n toeren. Ongeveer 10 mijl van La Coruña hoorden we een harde piep. Op het display sprong het lampje van de koelwatertemperatuur op rood. Snel deden we de motor uit en ging ik de oorzaak zoeken. Daniel probeerde met weinig/geen wind te zeilen, dus we dobberden een beetje rond. In eerste instantie dacht ik, het is de impeller. Dus heb ik die vervangen. Geen resultaat, er kwam geen koelwater uit de uitlaat. Toen maar het wierfilter schoongemaakt, ook dat was niet de oplossing. Wat is het dan? Iets voor de waterinlaat? Dus alle slangen doorgeblazen, ook dat hielp niet. Ondertussen hebben we de koers verlegd, terug naar La Coruña. Tijdens het doorblazen merkte ik wel dat het wierfilter valse lucht aanzoog. Vervolgens heb ik de slangen van het wierfilter met een koppelstukje aan elkaar verbonden, en ja hoor, we hadden koelwater. Het wierfilter heb ik gedemonteerd en gekeken wat de oorzaak kon zijn. Ik had nog wat rubber, waaruit ik een ring heb uitgesneden. Na het testen door hard te blazen was het wierfilter luchtdicht. Na alles weer gemonteerd te hebben en getest, werkte alles weer vanouds. We hebben de Just weer gekeerd en weer de oude koers opgepakt. Daniel ging weer vissen en riep ineens: dolfijnen! Iets te groot voor de paravaan en ze zwommen de andere richting uit. Niet veel later dook er een veel grotere groep dolfijnen op. Ongeveer 50 meter van de Just. Ook deze zwommen niet met ons mee, maar we zagen wel heel mooi de vinnen uit het water komen. Nee toch? Ja hoor, ongeveer 10 mijl voor onze bestemming weer een piep en weer een koelwateralarm. De motor deden we uit, de fok hebben we uitgeboord en het ging zachtjes dobberend naar ons ankerplekje. De motor hebben we laten afkoelen en hebben we alleen nog even gebruikt tijdens het ankeren. We liggen nu in een mooie baai bij Laxe achter de strekdam direct voor een groot zandstrand. Op deze mooie zondag zijn er veel badgasten. Er zijn subs, kajaks en jetskis. Marianne heeft een zondagwaardige maaltijd bereid uit de voorraadbank. Confit de Canard, gebakken aardappels, sperziebonen en gebakken ui met champignons. Tegen de avond loopt het strand leeg en is het stil om ons heen. We horen de meeuwen en zien de zon zakken.

Morgen kijken we wel naar de nieuwe oorzaak van het koelwater probleem. Tijd om van het uitzicht te genieten.

Vertrektijd 7:40
Aankomst 17:50
Tripafstand: 40,5 zeemijl
Weer: zonnig 27 graden
Windkracht: 2

Maandag 27 juli 2020

(Klus)Dagje in Ria de Laxe y Corme

Het is mooi rustig wakker worden in de Ria. Zacht kabbelend water van de branding op de kust, af en toe een krijsende meeuw en helemaal alleen in deze baai. Er liggen alleen wat visserssloepjes aan moorings. Vandaag staan er een paar klusjes op mijn programma. De duikuitrusting wordt gepakt, de anodes voor de klapschroef en de saildrive, de dieselfilters en wat gereedschap. Eerst krijgt de motor een kleine onderhoudsbeurt en vervangen we de dieselfilters. Nu de volgende klus. De duik in het water valt een beetje tegen qua kou en het is toch al bijna augustus. Maar eenmaal door en druk bezig onderwater valt het mee. Het bleek niet nodig om de anodes voor de saildrive te vervangen, maar die van de klapschroef is wel aan de beurt. De saildrive heb ik met een schuursponsje schoongemaakt. Ik heb gelijk gekeken of daar het probleem zit voor het koelwater, maar alle inlaatgaatjes waren open en schoon. De romp van de boot zag er heel goed uit. Een beetje groene aanslag heb ik grotendeels met een sponsje schoongemaakt. Misschien scheelt het een halve knoop snelheid. Eenmaal uit het water was ik toch aardig afgekoeld. Nadat alle duikspulletjes met zoetwater waren afgespoeld ben ik snel languit gegaan in de zon in de kuip om op te warmen. Het relaxen kon beginnen, een boekje lezen, wat vissen en vooral niks doen. Daniel vangt geen vis en gaat ook languit. Het strand is vandaag op maandag een stuk rustiger dan gisteren op zondag. Tegen de avond kwam nog een andere boot ankeren in deze Ria. Een Hollander met een stalen schip. We liggen hier goed voor anker. Er is geen swell. Mocht vannacht de wind draaien, dan nog liggen we beschut achter de strekdam. De maaltijd nemen we uit de bank met een toetje van houdbare slagroom en gesmolten chocolade. Tegen de avond zijn de bergen gehuld in een dikke mistsluier en zien we de overkant van de Ria niet meer. We zijn benieuwd of dat morgenochtend opgelost is, anders wordt het iets later vertrekken. Tegen acht uur stelt Daniel voor nog een kijkje onder het motorluik te nemen. Daniel denkt nog aan de warmtewisselaar die nog niet gecheckt is en daar halen we inderdaad wat kokkeltjes uit en een schoepje van een oude impeller. Alle gaatjes prikken we zoveel mogelijk door. Tijdens het testdraaien van de motor leek er inderdaad meer koelwater uit de uitlaat te komen. Zo, wie weet is het probleem er morgen niet meer.

Weer: zonnig 27 graden
Windkracht: 3

Dinsdag 28 juli 2020

Ria de Laxe y Corme naar Muxia

Ik ging eerst maar even kijken of de mist van gisteravond was weggetrokken voordat ik de crew wakker zou maken. Het was helemaal helder dus riep ik hard door de Just "We gaan"! De crew schrok wakker. Maar even later waren ze wel paraat aan dek. We hadden een rustig tochtje verwacht met weinig wind, tenminste zo was de weersvoorspelling. Maar toen we de Ria uit waren gevaren ging al snel het grootzeil bij en de motor uit. De koers ging eerst naar het westen. Met halve wind haalden we een snelheid van tegen de 8 knopen. We passeerden Punta del Boy, het punt waar we

naar het zuiden konden varen. Maar wij gingen nog iets door, zodat we na een stormrondje als melkmeisje zuidelijk konden varen. We kwamen aan in een regenachtige lege haven, waar er genoeg plekjes waren om aan te leggen. De havenmeester ving onze lijntjes op. Toen we ons gingen melden bij het havenkantoor werden we opgewacht door de politie, die ons saluerend begroette en ook vroeg om de paspoorten. Toen het papierwerk was geregeld, heb ik met Daniel de olie ververst van de Just. Dat kan dan ook weer van de kluslijst af. Marianne zat te haken. De wind was inmiddels stevig aangetrokken en het stormde aardig in de haven. Wij liggen hogerwal en worden van de steiger afgeblazen. We liggen stormvast. Er kwamen nog drie andere zeilboten binnen schuilen voor de verwachte storm. Twee ervan kwamen we al eerder tegen. In de avond hebben we door alle drie de straatjes gelopen, die dit dorpje rijk is. Daniel heeft zijn visgerei wel weer wat kunnen uitbreiden met het idee de komende tijd grotere vissen aan de haak te slaan. Naast de haven hebben we een prachtig strandje en er is aan de andere kant een berg die beklommen zou kunnen worden. Morgen kijken we het weer aan. Blijven of ankeren, maar de crew mag uitslapen, heb ik beloofd.

Vertrektijd 7:45

Aankomst 10:50

Tripafstand: 17,8 zeemijl

Weer: bewolkt 22 graden

Windkracht: 5

Woensdag 29 juli 2020

Dagje Muxia

Wat denk je? Mag Marianne uitslapen komt ze 6:50 uur bij me zitten om ook een krantje te lezen. We waren er vanmorgen nog niet helemaal uit. Blijven we in deze Ria of hebben we het al gezien en gaan we naar de Ria van Finisterre? Pas na het boodschappen halen hebben we de knoop door gehakt. Marianne vond de wind nog steeds niet afgenomen en om dan met ruim 25 knopen uit te varen had ze geen zin in. Liever hier naar het strand om de hoek van de haven en morgen nog een mooi ankerplekje zoeken in deze Ria. Het blijkt dat naast het dorpje een mooi tropisch aandoend strand is met heel mooi, bijna wit fijn zilverzand. Alleen was het van korte duur door de wind. Je werd bijna gezandstraald. Daniel lag tussen de rotsen lekker beschut, maar wij braken op. Met zijn tweeën maakten we een wandeling langs de kustlijn. Regelmatig zien we hier in Spanje van die kleine parkeerterreintjes in de natuur waar campers een plekje vinden. Ook hier direct bij het strandje en op de rotspunt bij het kerkje. Terug op de Just zagen we bij de haveningang de witte kopjes op de golven. In de middag hebben we wat geluierd op de Just met een wijntje in de luwte van de buiskap. 's-Avonds gingen we de wandelroute lopen die op de kaart stond van het havenkantoor. Het was een flinke wandeling naar de rotsen, die aan het begin van deze Ria liggen. Daniel heeft een bijna genezen teen en was zo wijs om een fiets uit de kelder van de boot te halen. We kwamen langs twee kerkjes. Volgens ons loopt hier het pad (camino) van de pelgrims naar Santiago de Compostella. We zagen in ieder geval bordjes met de bekende St Jacobsschelp erop. We hadden mooie vergezichten, helemaal na het beklimmen van een 120 meter hoge rots. Ik kon op de top 360 graden rond filmen. Af en toe weken we van het gebaande pad af. Het valt echter niet mee om zo te klimmen met de mondkapjes. Opvallend in het landschap zijn de kleine stenen muurtjes, die een veldje lijken te omzomen. We stellen ons zo voor dat het in vroeger eeuwen de volkstuintjes waren. Nu staat er slechts onkruid in. We zien er geen sporen van huisjes in. De wind is tegen de avond flink afgenomen en morgen gaan we een heel klein stukje varen om ergens in deze Ria voor anker te gaan. Marianne heeft een plekje op het oog bij een strandje.

Weer: zonnig 31 graden

Windkracht: 5/6

Donderdag 30 juli 2020

Muxia naar Ria de Camariñas

Laat vertrek uit Muxia. We gaan voor een klein tochtje de Ria overvaren. Maar waar is het beste ankerplekje en met welke wind moeten we rekening houden? Marianne had een strandje vlakbij Muxia op het oog en ik wilde graag naar de overkant. Op de Navily app stond dat bij het strandje van Marianne de bodem uit rotsen en zand bestaat en aan de overkant alleen uit zand. Dus de overkant kreeg onze voorkeur. We zijn er naartoe gevaren en hebben een mooi plekje uitgezocht, vlakbij het kleine strandje. Er staan wat bomen omheen en er zaten al mensen op het strand. Er stond nagenoeg geen wind. Ik heb de rubberboot met behulp van de genakerval te water gelaten. Ik ging even roeien en was al aardig op weg naar het haventje. Ik had echter de stroming tegen en na driekwart hield ik het voor gezien. Langzaam roeiend en deels door de stroming ging ik terug dobberend naar de Just. De crew lag al in een relaxhouding en die houding heb ik ook maar aangenomen voor de rest van de middag. In de middag trok de wind aan. Het werd ruim tegen 26 knopen en de golven klotsten tegen de Just. Wij zaten lekker achter de buiskap uit het windje en het anker hield het goed. Tegen de avond nam de wind zoals voorspeld was weer af en hebben we de Cobb aangestoken op het achterdek. Daniel dekte de kuiptafel, Marianne zorgde voor de gebakken aardappeltjes en salade en ik gooide de eerste stukjes vlees op de Cobb. We hebben nu al meer gebruik gemaakt van de Cobb dan het hele vorige jaar met de Weber BBQ. Het was een prima vaderdagkadootje van Mark en Marion. We zitten nu om 22:00 uur nog heerlijk in het kuipje in deze mooie Ria.

Vertrektijd 10:35

Aankomst 11:00

Tripafstand: 2,9 zeemijl

Weer: zonnig 31 graden

Windkracht: 1/5

Vrijdag 31 juli 2020

Marianne Jarig - Ria de Camariñas naar Marina Camariñas

Hiep! Hiep! Hoera! Marianne is Jarig.

Wat een mooi ankerplekkie hadden we vannacht. Tot laat hebben we in het kuipje gezeten en we hadden een windstille nacht. Vanmorgen hebben we rustig aangedaan. Tenminste dat was de bedoeling. Ik heb eerst heel de boot doorzocht, want waar zijn de vlaggetjes om feestelijk in de mast te hangen? Ik kon ze nergens vinden. Toen Daniel er bijkwam bleek hij te kunnen vertellen in welk hoekje ze waren gestouwd. Soms heb je geen idee hoeveel ruimte je eigenlijk hebt. We hebben samen alle vlaggetjes aan elkaar geknoopt volgens de voorgeschreven regels van het pavoiseren. Marianne kwam iets te vroeg uit bed, want we waren nog aan het knopen. De vlaggetjes hangen er mooi bij. Marianne heeft haar verjaardagscadeautjes bij het ontbijt gekregen. Bij het ophalen van het anker, "die aardig vast lag", kwamen er hele kroppen zeesla mee. De zeesla was rond de ankerketting vast gewikkeld. We hebben heel erg langzaam de gehele 0,7 mijl afgelegd naar de haven. Onderweg kwamen we de Pincoya tegen, waar we even een praatje meegemaakt hebben. Deze Duitse vertrekkers waren we eerder al eens in Vannes tegengekomen en die varen ook rustig naar de Algarve. In de haven van Camariñas was het rustig en volop plek. Er was ook weer een behulpzame havenmeester. We zijn gelijk de wal opgegaan. Na een lekker bakkie koffie op een terrasje hebben we de 2 straatjes doorgelopen en gelijk wat boodschappen gehaald. We hebben ook een leuk restaurantje gezien voor Marianne's verjaardag. Aan boord hebben we een bodem voor een taart gebakken, want de taartjes in Spanje zijn niet veel. Verder waren er veel felicitaties via de whatsapp en werden er wat telefoontjes met Nederland gevoerd. Nadat we ons hebben opgedoft zijn we voor de late lunch naar het restaurant gelopen. We hadden met geluk het laatste tafeltje en hebben 2 grote houten plateau's besteld, waarvan eentje met allemaal visgerechten en de andere met vleesgerechten. Als afsluiter een lekker toetje. Marianne ging aan boord verder met de aardbeiencustardtaart voor vanavond en ik probeerde nog ergens melk te scoren. De taart is gelukt,

maar de melk was uitverkocht. De taart smaakte prima en Heel Spanje Bakt waardig. De route voor morgen is uitgezet, we gaan ankeren in de Ria van Finisterre.

Vertrektijd 10:10
Aankomst 10:30
Tripafstand: 0,7 zeemijl
Weer: Bewolkt 25 graden
Windkracht: 1

zaterdag 1 augustus 2020

Marina Camariñas naar Ria de Finisterre

We hadden de bedoeling om vroeg te vertrekken. De bakker ging om 8:00 uur open en ik stond netjes voor de deur te wachten voor een deur die maar niet open ging. Marianne en Daniel zaten al achter de gedekte tafel te wachten. Ze moeten nog even geduld hebben, de supermarkt gaat pas om 9:00 uur open. Na een laat ontbijt hebben we voor ons vertrek met onze Nederlandse burens een praatje gemaakt. De buurman wilde solo in 3,5 jaar rond de wereld zeilen, maar vond het toch te saai zonder de buurvrouw. Ze waren nu samen onderweg terug naar Nederland. Bijna samen met de Pincoya en de Annie zijn we vertrokken verder naar het zuiden. Even buiten de Ria trok er een dikke mist op, die rondom een zicht gaf van 30 meter. Het gekke was, dat boven ons een strak blauwe hemel was met een lekker zonnetje. Als we naar de kust keken zagen we een grijze massa waar je nog net aan de bovenkant een wiek van een windmolen zag draaien. Na eerst even alleen met de fok te hebben gevaren, ging al snel het grootzeil bij. De snelheid was nog niet om over naar huis te schrijven, maar het was de juiste snelheid om te vissen. Daniel had alle vislijnen uitstaan achter de Just. De ene voor makreel en de andere voor tonijn. De mist bleef nog lang hangen. We zagen later prachtig hoe de mist in de bergen hing. Al gauw vaarden we in een fel zonnetje. De wind trok steeds iets meer aan en nadat we het meest westelijke puntje van Spanje hadden gerond gingen we dan echt zuidelijk varen met steeds meer snelheid. De zeilen stonden als melkmeisje, dat is niet mijn meest favoriete koers. Vooral bij de oceaandeining is het lastig als de giek helemaal uitstaat. Bij een hoge golfbeweging geeft deze steeds een klap, ondanks de bulletalie die ik had gemaakt. Ook de fok verliest zijn wind en vult zich weer met een klap. Bij Cabo Finisterre gingen we hoog aan de wind, met nog even een flinke windstoot en daarna zo diep mogelijk de Ria van Finisterre in. We gingen door tot Ensenada Del Sardineiro, waar we voor Playa Estorpe een ankerplekje vonden. De windvoorspellingen zeggen, dat de wind voor de nacht niet veel gaat afnemen, maar we liggen stevig vast achter ons anker en golven zijn er nauwelijks. Ik denk dat we vannacht maar moeten dromen hoe lekker die tonijn had kunnen smaken, want we hebben weer niks gevangen.

Vertrektijd 10:25
Aankomst 16:05
Tripafstand: 25,7 zeemijl
Weer: mistig later zonnig 25 graden
Windkracht: 5

Zondag 2 augustus 2020

Stranddag Playa Sardiñeiro

Is dat pech hebben. Had ik gisteren voor het eerst gebruik gemaakt van de in Frankrijk gekochte ankerboei. Die boei geeft aan waar we ons anker hebben gedropt. Komt er een rondvaartboot, die een koers aanhield recht op onze ankerboei. Weg boeitje! Er zat een stevig lijntje aan vastgeknoopt en we dachten even, dat we als sleepje achter de rondvaartboot gesleept zouden worden. Gelukkig was dat niet het geval. Voor de zekerheid hebben we de motor even gestart en gecontroleerd of de Just nog stevig voor anker lag, zodat we gerust kunnen slapen. Vanmorgen hebben we verschillende weersberichten gecheckt om te bepalen blijven of verder. Het weer was goed genoeg om te blijven en het zonnetje brak door. Het strandje vlakbij de Just zag er aantrekkelijk uit. Marianne en Daniel gingen al snel met de rubberboot op onderzoek uit. Eerst langs de rotsen om te vissen. Maar al snel kwam Daniel mij halen om ook naar het strand te komen. We hebben er een heerlijke stranddag van

gemaakt. Het strand was heerlijk beschut. We hebben steeds een noordenwind en dan wordt het vaak voor je gevoel net 20 graden. Uit de wind is het al snel 30 graden. Alleen blijven we het Atlantische zeewater te koud vinden om lekker te zwemmen. Alleen even mijn grote teen in het water is genoeg, Marianne laat het ook bij een korte duik. Laat in de middag roeiden we weer terug naar de Just. Om daar even af te douchen en verder te relaxen, wij vonden het een topdag. Morgen gaan we weer een klein stukje verder naar het zuiden. Naar een haventje, want de koelbox moet weer aangevuld worden.

Weer: zonnig 29 graden
Windkracht: 4

Maandag 3 augustus 2020

Ria de Finisterre naar Muros

Bij het ophalen van het anker waren we nieuwsgierig of alleen de ankerboei verloren was of dat het lijntje verdwenen was. Het bleek dat toch het lijntje geknapt was vlakbij het anker, dus we denken dat de rondvaartboot ruim 6 meter lijn in zijn schroef moet hebben gehad. Wij vaarden van het ankerplekje over een spiegelgladde Ria, geen zuchtje wind en met een pruttelende motor. We hebben van een afstand twee keer dolfijntjes gespot, maar die zwommen de Ria juist in. Het was een verder een beetje saai motorboottochtje, maar de mooie kustlijn gaat niet vervelen. Bij het indraaien van de Ria de Muros ging Daniel op vissnelheid varen: ongeveer 4 knopen. En ja hoor, even later hing er een grote vis aan de haak. Alleen jammer dat hij ontsnapte bij het binnenhalen. In verschillende pilots en de Navily wordt geschreven over de vriendelijke havenmeester. Maar je moet je wel netjes via de marifoon aanmelden, anders is hij iets minder vriendelijk. Wij werden inderdaad vriendelijk ontvangen door Pedro. We kregen opnieuw visite van de Guardia Civil, die onze paspoorten wilde zien. Dat is bijna standaard in elke haven. Of dat een Corona maatregel is, weten we niet. Met Daniel ben ik even op onderzoek gegaan waar de wasserette is, en of het wat is? Goedgekeurd, morgen wasdag. In de avond hebben we een beetje gewandeld door de soms hele smalle straatjes met winkeltjes, waarvan je je afvraagt hoe hebben die bestaansrecht? Ook hebben we een koopje gespot bij de plaatselijk makelaar (zie foto) en dat voor maar € 6.000,- De omhooglopende straatjes hebben we bewaard voor morgen.

Vertrektijd 08:30
Aankomst 12:25
Tripafstand: 19,5 zeemijl
Weer: zonnig 27 graden
Windkracht: 2

Dinsdag 4 augustus 2020

Dagje Muros

Vandaag hebben we een drukke dag, maar eerst Mark feliciteren met z'n 33ste verjaardag. Ook dit jaar zijn we er niet bij, vanavond zullen we even facetimen. Het is weer wasdag. Vlakbij de haven is een Lavanderia met super grote wasmachines voor 19 kilo. Al het wasgoed paste er makkelijk in en binnen 35 minuten was de was gedaan. Het beddengoed ging in de grote droger en de rest lieten we wapperen op de Just. Tussendoor hebben we de kajuit verwend en grondig schoongemaakt. Van de buitenkant moet hoognodig het zoutlaagje met wat sop verwijderd worden. We hebben bij de Panaderia voor ieders smaak een gebakje gehaald om Mark's verjaardag te vieren. Voor 12:00 uur waren we klaar met de klusjes. We zijn naar een markt op de kade gelopen, waar hoofdzakelijk kleding werd verkocht. Wij vonden het vreemd dat helemaal niks geprijsd is, ook in de Mercado, waar groente en fruit aangeboden werd, is niks geprijsd. Op de kade bij de viskramen hebben we wat tongetjes gekocht, die bij navraag naar de prijs € 10,00 de kilo waren. De temperatuur vandaag is ruim 30 graden, dus we gingen snel terug naar de Just voor siësta. Onder de bimini was het goed te doen. De Nederlanders van de Flux Capacitor, waar we gisteren een kort praatje mee hebben

gemaakt, kwamen even afscheid nemen. Ze gingen vertrekken naar een ankerplekje. We hebben wat tips gekregen over de havens, die wij nog gaan bezoeken en wij hebben het systeem van Passeport Escale uitgelegd. De tongetjes smaakten heerlijk met een ruim van knoflook voorziene pasta. We beginnen al te ruiken als de Spanjaarden. We hebben met Mark en Marnix lang gefacetimed om toch een beetje bij elkaar te zijn en samen te vieren. We zijn naar een kerkje gewandeld, wat het hoogtepunt is van Muros. We dachten dat het een hele klim was, maar het waren maar een paar trappen op en we waren er. Het was nog steeds erg warm en we hebben de koelte op de Just opgezocht. We gaan nog even kijken naar de plannen voor morgen, ankeren in deze Ria of in de volgende, wij zijn er nog niet uit.

Vertrektijd 08:30
Aankomst 12:25
Tripafstand: 19,5 zeemijl
Weer: zonnig 27 graden
Windkracht: 2

Woensdag 5 augustus 2020

Muros naar Ria de Arousa - Islote Jidoira Arenosa

We willen nog even snel de boodschappen halen bij de supermarkt en dat is voor mij lang wachten, want de openingstijden zijn in Spanje laat, om 9:30 uur kunnen we pas terecht. We willen gaan ankeren en dan hebben we toch wat proviand nodig. Het is weer een spiegelgladde zee en geen wind. Met de motor aan en het fokje bij voor de show glijden we de Ria van Muros op vissnelheid uit. De Ria is zo groot, dat je er ruim een uur over doet om op zee te komen. Op volle zee neemt de wind toe en de motor kan uit. Met een prettige 4,5 knopen ronden we de Cabo Corrubedo. De zee blijft kalm, bijna vlak en Marianne vindt het zo prettig varen. We zijn de Ria de Arousa tussen de gevaarlijk aandoende rotsen in gevaren, alles voor de visvangst. We hebben het grootzeil ingedraaid en met het fokje hebben we helemaal tot Islote Jidoira Arenosa gezeild. De snelheid is goed, want Daniel haalt een makreel naar binnen. Ik mag aan de slag als visboer voor het onthoofden en schoonmaken. Hij ging de koelbox in, lekker voor de lunch van morgen. Bij het eilandje begon het twijfelen. Is dit een goed plekje? Hoe ligt het op de wind? En gaat de wind vannacht draaien? Na al die afwegingen hebben we na een half uur het anker maar laten zakken waar de meeste boten lagen. Zo, wij liggen goed stevig in 18 meter diep water met heel veel ankerketting uit. Vlakbij een mooi strandje met vóór ons heel veel Spaanse zeilboten. De kajakverhuurder doet goede zaken hier, want het is een constante stroom van vermoeide kajakers. Ze zijn tegen de stroming en wind aan het peddelen om het eiland te bereiken om daar lekker wat te kunnen zwemmen en zonnen. Wij hebben de rest van de middag en avond gekeken naar de ankerende zeilboten en hun werkwijze en later naar de vertrekkende zeilboten. Toen we aankwamen lagen er rond de 40 boten voor anker, om 20:30 uur nog maar 2 boten. We zijn benieuwd of die nog gaan vertrekken, zodat we hier alleen overblijven. Het is al stil hier. De zon zakt, we hebben lekkere vissoep gemaakt op zonne-energie en maken nog een filmpje met de drone. Toch nog laat zijn we vertrokken van dit mooie eiland. De wind stak meer op, dan we hadden verwacht en we lagen lagerwal met een flinke rotspartij achter ons. We hebben nu een ankerplekje gevonden diep in de baai van Con Retallado. Nu kunnen we gerust slapen.

Vertrektijd 09:55
Aankomst 16:00
Tripafstand: 26 zeemijl
Weer: zonnig 29 graden
Windkracht: 3

Vertrektijd 21:40
Aankomst 22:10
Tripafstand: 1,5 zeemijl
Weer: schemer 22 graden
Windkracht: 5

Donderdag 6 augustus 2020

Con Retallado naar Enseada de Boiro

We waren blij dat we gisteravond nog de Just hebben verplaatst naar een iets beschutтер plekje in de Baai van Con Retallado. Niet dat we daar heel rustig hebben geslapen, maar we denken veel rustiger dan als we bij het mooie eilandje waren gebleven. Het was een vrij kleine baai met veel oude mooring plaatsen met rondom bebouwing. In de vroege ochtend vaarden er veel vissersbootjes, die ook voor wat extra golfslag zorgden. Na het ontbijtje hebben we het anker gelicht en zijn door de vele mosselkwekerijen heel rustig gezeild naar een ander ankerplekje. Marianne was ondertussen de vele weersites aan het bestuderen, waar we het beste heen konden. We hadden eerst een strand bij de baai van Rianxo op het oog, maar we hadden een heel mooi bezeild koersje naar de ernaast gelegen Baai van Boiro. Zo tussen de mosselvelden haalde Daniel met zijn nieuwe paravaan weer een vis uit het water. Samen met de vis van gisteren is de lunch aanwezig. Voor het brede lange strand lagen nog twee zeilboten voor anker en wij kozen een plekje er tussenin. Overigens was er genoeg plaats. Wij zetten de bimini op en gingen in de relaxstand. De twee andere zeilboten haalden al snel het anker op. Het strand vulde zich langzaam met de eerste zonzonbidders en wij waagden ons tot een duik in het niet zo ijskoude water. Na een paar rondjes om de Just gingen ook wij languit voor een kleurtje. Daniel was met zijn werphengel aan de gang en spotte nog een kleine haai en wat later een rog. Op onze elektrische kookplaat hebben we pannenkoeken gebakken. Dat lukt prima met de zonnepanelen als je rond 18:00 uur gaat bakken, dan zijn ze tegen 20:00 uur weer volgeladen voor de nacht (onze koelbox voornamelijk). En daarna nog genieten van een mooie zonsondergang. We zitten laat in de avond nog in onze zwembroek. Dat is niet zo gek, want het hele strand ligt ook nog vol met badgasten en er wordt nog volop gezwommen. Om ons heen komt af en toe een speedboot langs of een jetski, maar het is niet heel druk daarmee. Morgen gaan we naar een paar bergmeren, dus dat wordt klimmen, maar dat gaat wel lukken na zo een luie dag.

Vertrektijd 09:35

Aankomst 11:20

Tripafstand: 5,9 zeemijl

Weer: zonnig 29 graden

Windkracht: 2

Vrijdag 7 augustus 2020

Enseada de Boiro naar Marina A Pobra de Caramiñal

We vertrokken al vroeg van ons mooie ankerplekje. Tijdens het ophalen van het anker zat heel de ankerketting vol met een soort wier en rond het anker leek het wel of ik aan het ploegen was geweest in een slaveld. Tijdens de drie kwartiertjes varen naar de haven van A Pobra hadden we constant het idee dat er ook wier rond de schroef zat, dat gaan we nog onderzoeken voor we ons volgende tochtje gaan maken. De havenmeester reageerde niet op de marifoon en ook per telefoon was hij niet te bereiken, dan maar aanleggen en naar hem toelopen. Het was net 9.00 uur, dus misschien was hij net begonnen. De havenmeester was een man van weinig woorden, hij knikte af en toe en met gebaren werden we naar de juiste ligplaats gedirigeerd. De rugzakken zijn gepakt, zwemkleding aan, we gaan hoog de bergen in. Het was een pittige wandeling van 5 kilometer bergop naar de bergmeren van Piscinas Naturais (natuurlijke zwembaden). Het eerste stuk was nog gewoon bergop langs een autoweg, maar toen we bij het startpunt waren werden de wandelpaden steeds steiler en smaller totdat het klauterpaden waren. De route was slecht aangegeven en we hobbelden een beetje achter onze voorgangers aan. We hoorden al wat water stromen, na een verkeerde afslag waren we al snel bij de eerste van de zeven natuurlijke zwembaden in de rotsen. We zijn langzaam omhoog geklauterd en hebben in alle baden een duik genomen. Het was mooi, helder en niet te koud en heerlijk om even af te koelen na weer klauterpartij. Ergens hebben we gepicknickt met onze voeten in het stromende, heldere water. Voor het zevende bad moesten we over een oude Romeinse brug en dan een berg op, nog steiler en bijna onbegaanbaar. Na die klim waren we bij het laatste bad, althans dat dachten we. Eerst hier ook weer een duik. De hoge, brede, gladde rotsen

werden door sommigen als glijbaan gebruikt, wat er best gevaarlijk uitzag. Marianne kon het niet langer aanzien, want er gingen ook twee jongetjes, dus gingen we voor onze klim naar het laatste bad. Daar hebben we best lang gezeten en gezwommen. Het uitzicht wat we hadden is onbeschrijfelijk. Maar het werd al laat en we moeten terug, Daniel wilde graag nog naar één van de eerste baden om nog even te zwemmen en af te koelen van de wandeling terug, Marianne nam ook nog een duik, ik had geen zin meer en wilde mijn schoenen droog houden. Zo, zijn we weer onderweg. Bij het eerste bad was het lastig om droog over te steken. Daniel was op blote voeten, Marianne had waterschoentjes aan en ik glee uit en had een natte kont en toch natte schoenen. De terugweg was erg warm. We hadden gehoopt op de snackcar bij het begin van het pad, maar die had siësta of geen zin om te werken. Ook het kruidenierszaakje halverwege was gesloten. Moe en uitgedroogd werden er wat bramen gesnaaid en wist Daniel langs de weg een sinaasappel te jatten uit een tuin. Zo gered kwamen we aan op de Just. De koelbox werd geplunderd en we gingen alle drie languit. Daniel nam nog een duik naar het roer en haalde grote plukken wier ervan af. We hadden onze zinnen gezet op een patatje met Döner Kebab bij een tentje hier direct bij de haven. Ik mocht dat lekkers halen, maar ook die was niet open vandaag. Dan maar iets makkelijk van de supermarkt, een paar hamburgers, tortilla, watermeloen en een ijsje toe. Het was een dag om nooit te vergeten.

Vertrektijd 8:15
Aankomst 8:55
Tripafstand: 2,8 zeemijl
Weer: zonnig 32 graden
Windkracht: 2

Zaterdag 8 augustus 2020

Winkelen bij Gadis in Marina A Pobra de Caramiñal

Wat hebben we vandaag gedaan na zo'n intensieve dag van gisteren? Niet zo heel veel. Marianne had op de site van "Isabella" gezien dat ze allemaal filmpjes hadden gedeeld via een link van YouTube. Dus wij vonden het wel leuk is om ook onze filmpjes op dezelfde manier op onze site te zetten. Helaas is het internet een beetje sloom in deze haven en ben ik nog steeds aan het uploaden. Wordt vervolgd. Vervolgens heb ik even bij de Gadis Super Mercado wat te eten gehaald voor het ontbijt. Daarna zijn we met ze allen wat gaan winkelen. We vonden nieuwe slakommen. We gingen weer naar de Gadis, maar nu om de koelbox te vullen voor de komende twee dagen als we voor anker gaan. Ondanks het slome internet, konden we voor Daniel een terugvlucht boeken vanuit Lissabon voor begin volgende maand. Zo werd het lunchtime en we gaan op z'n Spaans vandaag: in de namiddag voor de hoofdmaaltijd. Op 400 meter van de Just had Daniel een leuk tentje gevonden die op nummer twee stond bij TripAdvisor. Marianne nam een vissalade en wij een lekkere hamburger. De hele 400 meter zijn we weer terug gelopen naar de Just. Marianne deed nog een klusje, want de mondkapjes die we hebben, kunnen een upgrade gebruiken en werden van elastiek voorzien. Tegen de avond zijn we toch nog maar een keer even naar de Gadis gegaan, maar nu bij een hele grote. Deze zit maar een paar honderd meter van de andere, beetje raar, ook nog eens dat er links en rechts nog twee grote supermarkten zaten. Hier in Pobra dus geen tekort aan mogelijkheden. We gingen eigenlijk voor 2 vergeten boodschappen, maar we hadden weer 2 tassen vol en 6 kilo sinaasappels meegenomen. En niet te vergeten en lekkere, grote bak ijs voor weinig. Morgen gaan we naar de volgende Ria, waar we geen nood hebben aan een supermarkt.

Weer: zonnig 29 graden
Windkracht: 3

Zondag 9 augustus 2020

Marina A Pobra de Caramiñal naar Ria de Pontevedra bij Punta Rabo de Arao

Ben je vroeg wakker is de haven helemaal gehuld in een dikke mist. We wilden even over 9:00 uur vertrekken, maar dat werd een uurtje later. Met behulp van de Raymarine plotter, Android tablet en op de Laptop OpenCPN werden we de Ria uitgeloodst. De AIS waarschuwde ons voor de dwarsliggers, voor zover ze AIS hebben. Met vlagen werd het zicht af en toe beter, maar we hebben bijna de gehele tocht tot 15:00 uur een zicht gehad van vijftig meter. Dus vandaag geen mooie kustlijn, leuke strandjes en rotsen. We passeerden het Nationaal Park eiland Ons, maar zagen er niets van. Toen we de Ria van Pontevedra in stuurden, werd het zicht een stuk beter en er brak zelfs een zwak zonnetje door. Aangekomen bij ons ankerplekje was het er redelijk druk, maar we hadden een mooi plekje in zes meter diep water. We hebben een mooi strandje achter de Just en rondom bergen met bomen. De namiddag zijn we lekker lui geweest en hebben we met verbazing gekeken naar de ankervaarigheden van de aangekomen bootjes. Wat zijn er veel mogelijkheden om een anker uit te gooien. Een Belg kwam op hoge snelheid aan, gooit al varende het anker uit en gaat full speed in zijn achteruit. Hoppa, vast. Zo kan het ook. Of een Spaanse speedboot die achteloos een klein ankertje overboord zet en er niet meer naar omkijkt. Kan ook. Bij ons is het nog steeds een vrij uitgebreide manoeuvre met veel ankerketting en goed proberen of we vast liggen.

Vertrektijd 10:00
Aankomst 14:25
Tripafstand: 20,6 zeemijl
Weer: mistig 24 graden
Windkracht: 2

Maandag 10 augustus 2020

Punta Rabo de Arao naar Marina Combarro

Wat een mooi ankerplekje. Alle Spaanse bootjes waren voor de zon onderging vertrokken. Samen met een Engelse zeilboot zijn we overgebleven. De Engelsen vertrokken al snel in de ochtend en wij hebben nog even zitten genieten van de rustige ochtend. Toen wij vertrokken stond de windmeter op nul. Met langzaam draaiende motor zijn wij naar de haven van Combarro getuft. Plots zagen we veel vinnen van dolfijnen, die wel rond de Just zwommen, maar jammer genoeg niet heel dichtbij. Bij verschillende weersvoorspellingen hadden we gelezen, dat de wind rond het middaguur flink zal gaan toe nemen en toen we bij de haven waren stond er inmiddels inderdaad een stevige bries. De wind zal de komende 24 uur aanhouden, dus blijven we hier twee nachtjes. Wij gingen gelijk het stadje bezichtigen. In het oude gedeelte staan er allemaal kleine huisjes met smalle straatjes. De huisjes aan het water waren vroeger van de vissers en de andere huisjes van de boeren. Je ziet overal kleine schuurtjes van steen die hoog op poten staan, "correos". Die zijn om het graan, vis, hammen en ander voedsel te drogen en te beschermen tegen muizen en ratten. De meeste vissershuisjes zijn nu kleine restaurantjes en de boerenhuisjes toeristenwinkeltjes. Maar het is heel gezellig om er door heen te slenteren. Wat we ook nogmaals gedaan hebben tegen de avond. Morgen misschien met de bus naar Pontevedra een grote historische stad.

Vertrektijd 10:25
Aankomst 11:55
Tripafstand: 4,9 zeemijl
Weer: zonnig 26 graden
Windkracht: 2

Dinsdag 11 augustus 2020

Marina Combarro met de bus naar Pontevedra

Om 10:00 uur stonden wij bij de bushalte voor ons ritje naar Pontevedra. De stophalte werd door Daniel bepaald. Die zag een grote viswinkel en hij wilde nog wat haakjes hebben. Gelukkig was het vlakbij het centrum. Wij liepen bijna gelijk tegen het touristenoffice aan, waar Marianne in haar beste Spaans een plattegrond van de stad vroeg. Dat ging zo goed, dat de dame verbaasd was toen Marianne zei dat ze uit Nederland kwam en de informatie die ze had gekregen die in het Spaans was vroeg of ze die liever in het Engels wilde. We hebben vervolgens een leuke stadswandeling gemaakt langs alle hoogtepunten van het Centro Histórico met z'n vele pleintjes, kerkjes en straatjes. Voor de terugreis was het even zoeken, waar we moesten opstappen. Niet aan de overkant, waar we waren uitgestapt, maar 200 meter verder. Gelukkig zijn we weer in Combarro terecht gekomen. We hadden de lunch gepland in een restaurantje, wat we gisteren al hadden uitgezocht. We hadden gelijk moeten reserveren, want nu moesten we een Spaans kwartier wachten. We hebben verschillende gerechtjes besteld, maar hadden geen rekening gehouden dat bij bijna al die gerechtjes patat werd geserveerd, waar je automatisch iets te veel van snoept. Dus weer rolden we naar de Just, dat moeten we de volgende keer anders doen. Aan boord kon het uitbuiken beginnen, Daniel met een spelletje en wij met onze E-boekjes. Totdat ik ineens hoor "dolfijnen"! We schrokken wakker en ik zag een paar vinnen en ruggetjes, maar dat was het. We raakten aan de praat met Isabel van het motorjacht de "Isabel". We werden uitgenodigd aan boord voor een drankje. Isabel en Frank varen al 20 jaar in deze wateren en wonen in Boston, maar komen uit Nederland. Ze hebben nu een weekje hun kleinzoon Casper aan boord. We kregen van de half Spaanse Isabel wat uitleg over de streek Galicië en waar de mooiste plekjes nog te vinden zijn. Met veel info zijn we nu onze planning voor de komende dagen aan het maken, als het weer mee wil werken. De voorspellingen geven voor de twee komende dagen regen door.

Weer: zonnig 26 graden
Windkracht: 4

Woensdag 12 augustus 2020

Marina Combarro via Portonovo naar Isla da Ons

Dat is even wennen, vannacht regendruppels op het kajuitdak en dat ging de gehele ochtend door. Tussen de druppels door ben ik met de paraplu een broodje gaan halen en daar heb ik iets stoms gedaan. Maar daar kwam ik pas achter toen ik voorstelde om boodschappen te gaan doen, omdat je in deze haven het boodschappenkarretje tot aan de boot mocht meenemen. Dan worden ze bij het havenkantoor verzameld. Dat is met allemaal zware pakken water wel zo makkelijk. Ik wilde mijn portemonnee pakken, maar die lag niet op z'n normale plekje, waar dan? Overal gezocht en niks te vinden. Bij navraag op het havenkantoor hadden ze ook niks gevonden. Dan maar naar de bakker en ja hoor, daar had ik hem op de toonbank achtergelaten. Met duizendmaal muchas gracias gingen we opgelucht naar de supermarkt. Er brak daarna een zonnetje door, niet alleen door de wolken, maar ook bij mij. We hebben de lijntjes losgegooid en zijn slalommend langs de dolfinen naar Portonovo gevaren. Marianne probeerde voor de siësta van de havenmeester nog een ligplaats te regelen, maar we kregen een "onduidelijke" in rap Spaans gesproken afwijzing. Toch gingen we eigenwijs de haven in, het had mogelijk geweest dat hij bedoelde dat je niet kon reserveren. Maar ook bij mondelinge navraag bleek de haven propvol. Wat dan? De weersvoorspellingen zijn heel goed de komende dagen, dus varen we naar het eiland Ons. Dat is een Nationaal Park en voor dat eiland hebben we een ankervergunning nodig. Het voorwerk hadden we al in Nederland gedaan, het is nu nog een afwachten of er nog een vergunning vrij is. We hadden geluk, met wat tussenpozen hebben we voor 3 dagen een ankervergunning voor Isla da Ons. Voor een ander populair eiland, Cies, waren alle vergunningen voor de komende dagen uitgegeven, dus die slaan we over. Zo zeilden we richting Ons. Daniel houdt vol dat een zeilboot moet zeilen en weigert het ijzeren zeil aan te zetten. We laveren

dan ook richting Ons. Al met al hebben we bijna vijf uur gedaan over een trip van 18 mijl. Maar met Daniel kunnen we het wel eens zijn dat de zeilcondities optimaal waren. We hadden een prettige snelheid op de fok, heerlijke temperatuur en we kwamen op windenergie waar we wezen wilden. De maaltijd met vis hebben we weer bereid op zonne-energie. Wel op Hollandse tijd, zodat de zonnepanelen nog wat kunnen opladen voor de nacht. We liggen vlak bij een strand samen met nog drie andere zeilboten, waarvan we er eentje al eerder tegengekomen waren. We hebben nog steeds het gevoel veel tijd te hebben en rustig aan te kunnen doen. We kunnen hier nog een extra nachtje blijven of naar de volgende Ria gaan. Als we geen gekke dingen doen zoals portemonnees bij de bakker neerleggen, dan hoeft je hier niet druk te maken over dingen zoals leuke plekjes of veel havengeld. Met dit weer is alles mogelijk. Misschien morgenochtend een duik in de oceaan?

Vertrektijd 12:40
Aankomst 16:55
Tripafstand: 18,1 zeemijl
Weer: regen/zonnig 29 graden
Windkracht: 2

Donderdag 13 augustus 2020

Aparte stranddag op Isla da Ons

Het was weer mooi wakker worden bij eiland Ons. Heel de nacht zijn we in slaap gewiegd door de oceaandeining, maar met de weinige wind die er stond, was het goed te doen. Om 7:00 uur zat ik in het kuipje naar een voorbij varende visser te kijken en een opkomende zon. De toegezegde ochtendduik heb ik uitgesteld naar morgen. De watertemperatuur is maar 20 graden en met een nog flauw zonnetje vind ik het niet te doen. Daniel wilde graag dat z'n haren geknipt werden. Op het zwemplateau met een schommelende Just was het een lastige klus, maar het kan er mee door. Daniel nam wel een duik en niet veel later Marianne ook. Ik heb de rubberboot te water gelaten, zodat we naar het strandje kunnen varen. We waren er als eerste op een nog verlaten strand, maar de eerste veerboten waren al gearriveerd en langzaam aan werd het wat drukker. Bij veel badgasten ging de kleding uit en dat was het. Het bleek dat op dit strand ook veel naturalisten komen zonnen. Niet dat wij als enige in zwemkleding waren, maar zeker een kwart liep met blote biljetjes. We hebben een paar uur gebakken en gezwommen. Daniel ging snorkelen bij de rotsen. Er waren vooral slakjes. Rond het middaguur vonden we het wel genoeg en zochten de verkoeling op het water aan boord van de Just. Met de bimini op hebben we de rest van de middag gevuld. Ik heb mijn eigen loungechair van opblaasbaar materiaal op de punt van de Just gezet. Vanavond hebben de meeste Spaanse zeilbootjes hun haven weer opgezocht, maar er liggen iets meer zeilbootjes dan gisteren. Morgen vertrekken we naar een haven of een ander ankerplekje. We twijfelen nog. Net als ik om een duik te nemen.

Weer: zonnig 31 graden
Windkracht: 2

Vrijdag 14 augustus 2020

Isla da Ons naar Ria de Aldán

Voor de tweede nacht lagen we op anker bij het eiland Ons en het was een nog rustiger nacht dan gisteren. De ochtendduik heeft weer niet plaatsgevonden, maar we hebben nog een paar weken. We hebben het anker opgehaald en vaarden heel erg langzaam (0,3 knoop). Voor een tochtje van net aan 8 mijl hadden we een aankomsttijd 21:45 uur vanavond. We hadden het een beetje over de

planning voor de komende week en we willen nog graag naar het eiland Cies, dat schijnt het mooiste eiland hier te zijn. Bij een eerdere poging waren alle ankervergunningen uitgegeven, maar nu hadden we geluk. We hebben voor 17 augustus een vergunning gekregen. De snelheid bleef laag, dan maar zwemmen rond de Just. Marianne en Daniel lagen er als eerste in en ik iets later maar met een opdracht, het wieltje van het log moest schoongemaakt worden. Toen zagen we ook de werkelijke snelheid door het water, we werden alleen door een beetje stroming voortbewogen. Toen we uitgezwommen waren ging de motor bij en gleden we over de spiegelgladde oceaan naar Ria de Aldán. De Ria leek van een afstand in een dik wolkendek gehuld te zijn, maar toen we aankwamen scheen ook daar volop de zon. Bij het meest favoriete ankerplekje was het best druk. We zien veel Spanjaarden, Zweden, Ieren, een Hollander en een Monegask. Maar er was plaats zat voor de Just. We ankeren op zeven meter diep water in de brede baai met een mooi strand. Ook in deze baai is mosselkweek. Er is veel groen om de baai heen, wat bebouwing en een strandtent. Er wachtte echter nog een klusje. De genualieren moesten nodig schoongemaakt en van wat nieuw vet voorzien worden. Toen was het ook voor mij tijd om te relaxen. Marianne en Daniel zwommen naar het strand en ik pakte de verrekijker om als strandwacht ze in de gaten te houden. Het was nog een flink eind zwemmen, maar ze hadden een drijfplankje meegenomen. Het water is hier toch minder koud dan een paar Ria's terug. Daniel heeft daarna nog een onderwaterrots beklommen en vroeg of we vanavond trek hebben in mosselen. Ik werd min of meer gedwongen om ook een duik te nemen en omdat ik altijd iets te doen wil hebben, heb ik gelijk de waterlijn van de Just even geborsteld. Na een warme douche op het achterdek zijn we gelijk lekker schoon. Omdat dit de derde nacht gaat worden op anker is de voorraad in de koelbox aardig geslonken. Met wat improviseren hebben we een blauwe hap klaar gemaakt en wordt er vanavond een deegje gemaakt voor verse broodjes. Morgen gaan we dit hele mooie ankerplekje verlaten en gaan we een Ria verder voor een havendag in Vigo.

Vertrektijd 10:20
Aankomst 13:50
Tripafstand: 8,4 zeemijl
Weer: zonnig 30 graden
Windkracht: 1

Zaterdag 15 augustus 2020

Ria de Aldán naar Vigo

Alweer een rustige nacht, gisteravond was een hele heldere nacht en je kon duizenden sterren zien. Eén klein nadeeltje Daniel had wat later muggen in z'n hut. In de ochtend klonken er druppeltjes op het kajuitdak, wat later overging in een flinke bui. Er was geen wind, het viel rechtstandig naar beneden. Al snel werd het lichter en dacht ik dat we wel genoeg regen gehad hadden, dus ging ik de kuip droog maken. Marianne was met het brooddeeg bezig, wat na een paar keer vouwen als bolletjes de wonderpan in kan. Nog even een half uurtje rusten en dan kan het vuur er onder. Met ruim een half uur hadden we een volle pan met heerlijk vers brood. Tijdens het ontbijt begon het weer iets te regenen. Voor de zekerheid heb ik de bimini opgezet, zodat we onderweg enigszins droog konden staan. Na alweer afscheid van de Flux Capacitor te hebben genomen, zijn we rustig de Ria uitgevaren. De buien bleven achter ons en wij vaarden onder een zonnetje. De bimini werd weer opgeborgen en Marianne kwam met de zonnebrand voor de nodige bescherming. Het eerste stukje hebben we met een rustig draaiende motor afgelegd met als resultaat een flinke dikke makreel bij Daniel aan de haak. Bij Punta Robaleira ging de motor uit en gingen we verder op het fokje. Met een mooie snelheid waren we een beetje laverend tussen de veerboten en een paar wedstrijdzeilboten snel in Vigo. Er kwam een rubberbootje ons tegemoet en deze bracht ons naar een plekje in een uithoek van de haven. We hadden onze zinnen gezet om eindelijk de Formule 1 race van vorig weekend te kijken, maar in deze uithoek hebben we geen wifi-sigitaal. We gingen dan maar de stad in. We keken uit op een grote shoppingcentre met zelfs een MediaMarkt. Wij daarheen natuurlijk, maar alles gesloten. We dachten eerst aan siësta, maar nee hoor, die Spanjaarden hebben weer een heilige die een feest(vrije)dag verdiend. Nu was de eer aan Onze-Lieve-Vrouw Hemelvaart/Asunción

de la Virgen. Ons plan om proviand in te slaan en Vigo uitgebreid te bekijken moesten we bijstellen. Het plan wordt om hier dinsdag terug te komen en voor de zondag gaan we dan naar het einde van de Ria van Vigo. Volgens zeggen zou dit heel mooi moeten zijn. Dan maandagochtend vroeg naar het eiland Cies, wat nog mooier moet zijn, we zijn benieuwd. We zijn tegen 19:30 uur de stad ingelopen. Eerst hadden we een hele steile klim naar het letterlijke hoogtepunt van Vigo. Een oude stadsmuur op een hele hoge berg, waar je een mooi uitzicht hebt over de Ria van Vigo. We moesten ook een hapje eten. Voor Nederlandse begrippen gingen we laat om 21:00 op een terrasje zitten voor wat lekkers. We beginnen bijna aan de Spaanse tijden te wennen. Met een lekker ijsje als toetje hebben we nog wat door de straatjes gekuierd. Er zijn nog laat veel mensen op straat, terrassen zitten vol en we lopen nog in ons T-shirtje. Zo waren we laat terug op de Just.

Vertrektijd 9:55
Aankomst 13:15
Tripafstand: 14,7 zeemijl
Weer: zonnig 30 graden
Windkracht: 3

Zondag 16 augustus 2020

Vigo naar San Simón

Het is zondag, maar de Just moet hoognodig een beetje schoongemaakt worden. We halen even de stofzuiger er doorheen, een nat lapje over de vloer, de tafel en de kaarttafel afnemen, het hele keukenblok schoonmaken en het sanitair. Met een borstel met wat sop halen we ook al het zout van de romp, kuip, gangboorden en het kajuitdak schoongemaakt. Nog even de watertanks vullen en we kunnen vertrekken. Al twee dagen hadden we de havenmeester niet gezien, ook niet bij het langslopen bij hun kantoortje. Waarschijnlijk in verband met de opstijging van Maria. Via een oproep met de marifoon kwam hij langs, maar dat hielp niet. We moesten toch naar het tankstation komen om het papierwerk te regelen. Gelijk een mooie gelegenheid om de dieseltank te vullen. Alles geregeld, al had hij wat moeite met ons pasje van Passeport Escale, maar het is gelukt. Wij gingen voor een klein tochtje op het fokje naar het einde van deze Ria van Vigo. Tijdens het schoonmaken van de Just had ik een praatje met een Ier, die hier al vele jaren rond zeilt. Hij gaf wat tips. Hij vertelde onder andere dat er in Cangas op dinsdag een gezellige markt is en dat we die zeker moeten bezoeken. Dus hebben we ons plan gewijzigd om daar op dinsdag te zijn. We hebben voor het eiland Cies wat extra dagen geclaimd voor een ankervergunning. We varen dan ook de komende dagen veel korte tochtjes in deze laatste Spaanse Ria. Het gaat een beetje lijken op vorig jaar toen we steeds hopten tussen Port Haliguen en Le Cruesty. Onderweg hebben we wat kunnen zeilen. Onder de hoge Rande brug door gingen we op het fokje. Precies daar had Daniel weer beet en ging het tweede makreeltje de koelbox in. Op het plekje aangekomen achterin de Ria van Vigo lagen er nog 2 bootjes. Die vertrokken na een uurtje of wat. We hebben wat gelezen en geluierd. Tegen half zes begon het te regenen. Aangezien we nog steeds geen boodschappen hebben kunnen doen, moeten we het nog doen met wat lang houdbare melk en gebakken eieren. We hebben nog sla en appels en geen toetje. Dan brengen de makreeltjes van Daniel uitkomst. Lekker met brood, de panaderia was vanmorgen gelukkig wel open. De regen zijn flinke buien geworden, wij gaan er maar een filmavond van maken.

Vertrektijd 12:00
Aankomst 13:30
Tripafstand: 6,3 zeemijl
Weer: half bewolkt 26 graden
Windkracht: 2

Maandag 17 augustus 2020

San Simón naar Cangas, toch naar Vigo

De dag begon troosteloos met regen, grijs en mistig. Maar we hadden een rustig ankerplekje, minder mooi, waarschijnlijk omdat de zon niet scheen. We keken uit op een groot strand en het was

“peacefull” zoals het in onze Reeds almanak omschreven staat. Aan de andere zijde lagen we achter een eiland. Bovendien hadden we ook nog een bijzonder kunstwerk voor onze boeg, Captain Nemo, die bij laagwater boven de waterspiegel komt opduiken en daarbij Jules Verne op zijn sokkel die ook bij hoogwater nog te zien is. Er schijnt ook een beeld van Jules Verne in de haven van Vigo te staan, die we van de week op gaan zoeken. We hebben in de regen het anker gelicht en afscheid genomen van Nemo. We gingen met wind tegen richting Cangas. De bimini gaf nu bescherming tegen de regen. De grote hangbrug was bijna niet te zien in de laaghangende bewolking. Vlakbij Cangas heeft Marianne het havenkantoor gebeld om een plekje te regelen, maar helaas ze hebben geen plaats meer. We hebben een U-turn gemaakt en koers gezet naar Vigo aan de overkant van de ria. Gelukkig hadden ze daar wel plaats en nu in de andere havenkom, dan in die uithoek waar we zaterdag lagen. Maar ook hier werkte de Wifi nog steeds niet, jammer, het zit ons niet mee in de Ria van Vigo. Maar de winkels zijn deze keer wel open en we zijn door de regen naar het grote shoppingcentre gelopen. Even zijn we bij de Media Markt binnengelopen en dat was bijna de enige winkel in heel het centre, want er was veel leegstand. De koffie was slecht en duur, €1,55 voor een kopje, een koopje voor Nederlandse begrippen. We vonden het beeld van Jules Verne met een grote octopus. We hebben voor vanavond een restaurantje gereserveerd en omdat het na 14:00 uur is en de siësta uitbreekt in Spanje, zijn we terug naar de Just gegaan om een filmpje te kijken. Rond 17:30 uur zijn de winkels weer open en dan zijn we eindelijk een bruisend wakker Vigo uitgebreid gaan bezoeken. Gelukkig was het ook nog droog geworden. De oude stad heeft hoge statige gebouwen met prachtige balkons en pilaren. Er staan antieke lantaarnpalen langs brede avenues en bovendien was er een concert op straat. We hebben heerlijk gegeten, allemaal Spaanse specialiteiten voor een redelijke prijs.

Vertrektijd 9:35
Aankomst 1:15
Tripafstand: 11,3 zeemijl
Weer: Regen 22 graden
Windkracht: 3

Dinsdag 18 augustus 2020

Vigo naar Cangas

Weer had het vannacht zachtjes geregend, maar tijdens het stokbroodje halen was het even droog. De voorspellingen hadden zeker tot 13:00 uur regen voorspeld. Tijdens het ontbijt hadden we twijfels. Wat doen we, naar een regenachtig eiland Cies, naar Cangas of blijven in Vigo? Marianne belde met Cangas of ze vandaag wel een plekje voor ons hebben, en ja hoor, de beslissing is gelijk genomen, we gaan naar Cangas, tot donderdagochtend. Op donderdag hebben we ook nog een ankervergunning bij Cies en dan kunnen we, na een paar uurtjes bij hopelijk mooi weer ankeren, doorvaren Baiona. Dat wordt dan onze laatste Spaanse haven. In de stromende regen hebben we de baai van Vigo overgestoken en vlak voor we gingen aanleggen werd de hemelsluis volledig open gezet. We zijn het eerste plekje wat voor onze boeg kwam ingevaren. Maar helaas, we moesten de Just verplaatsen naar een andere steiger. Nog steeds in de regen. De voorspellingen qua weer hadden het goed, het is even later droog geworden. Daniel bleef aan boord en samen met Marianne zijn we even over een markt gelopen, die ze aan het afbreken waren. We hebben een bakje koffie op een terrasje genomen en zijn de supermarkt ingelopen om de koelbox te vullen. Ondertussen maakte de computer overuren, het internet is hier perfect en de Formule races van de afgelopen weken kunnen eindelijk gedownload worden. Samen met Daniel heb ik de race van Silverstone bekeken en zo hebben we de middag doorgebracht. We hebben onbeperkt internet een beetje gemist en hebben de rest van de middag ieder voor zich naar schermpjes zitten kijken, waardoor de foto's voor vandaag erbij ingeschoten zijn. Morgen gaan we Cangas ontdekken en misschien een mooie wandeling die we bij het toeristenoffice hebben gekregen.

Vertrektijd 10:25
Aankomst 11:05
Tripafstand: 3,2 zeemijl

Weer: Regen 22 graden
Windkracht: 3

Woensdag 19 augustus 2020

Dagje Cargas

Het blijft rotweer in de Ria van Vigo. Vanmorgen alweer regen met een stormachtig windje. Bij het douchen was er geen water. Dat werd na een half uurtje weer opgelost. Marianne ging muffins bakken met hulp van Daniel en ik probeer alle dronefilmpjes op YouTube te uploaden. De muffins waren snel op, zodra ze uit de wonderpan kwamen. Het uploaden ging wat minder. Het internet was heel de dag wisselvallig. We denken dat de wifi-antenne niet stormproof is geïnstalleerd. Samen met Daniel ben ik naar de Lidl gelopen, ruim 3 kilometer van de haven. Met 3 volle zware tassen kwamen we terug op de Just. De wandelroute die vandaag op ons programma stond hebben we geskipt vanwege te slecht weer. We hebben lekker lui op de banken een prima middagje gehad. Marianne heeft één van haar recepten gemaakt. Niet elektrisch, want ook de elektriciteit was uitgevallen. Ook dat werd met een half uurtje opgelost. We hebben maar op ons gasfornuis gekookt en met volle buikjes gaan we zo maar een filmpje kijken. De weersberichten worden gunstig voor de komende dagen, dus morgen naar de laatste Spaanse haven.

Weer: Regen 25 graden
Windkracht: 6

Donderdag 20 augustus 2020

Cargas naar Cies, Rodos Beach

Eindelijk is ons vertrouwde Spaanse zonnetje weer terug, maar vannacht heeft het nog flink geregend. We zijn vroeg uitgevaren naar het eiland Cies om het Caraïbische gevoel te krijgen op het mooiste witte zandstrand van de wereld. Dat zeggen wij niet, maar dat zegt The Guardian. Daniel gooide direct na het uitvaren de paravaan in het water en had bijna direct een Geep aan z'n lijn. Die kreeg z'n vrijheid, we vonden hem te klein. Maar het vislijntje lag net weer in het water en er zaten drie makrelen tegelijkertijd aan de haakjes. Ik mocht weer de beul zijn om die lieve visjes te onthoofden. En ja hoor, weer twee Makrelen. Eén was een kleintje en hebben we teruggezet. Ik vond het wel genoeg, maar ik had het nog niet gezegd en weer een makreel. Ook die hebben we gratie verleend, want ik vond dat we ons visquotum al overschreden hadden voor vandaag. Bij elkaar hadden we 7 vissen. Het was vandaag uitgooien van de paravaan en direct weer binnenhalen met vis. Bij aankomst hadden we ruime keus voor een ankerplekje, want we kwamen als eerste bij het eiland aan. Nou ja bijna, want de veerboten vaarden al af en aan om mensen op het eiland te droppen. Marianne en Daniel gingen al snel met de rubberboot naar het strand om dat Wereldse gevoel te krijgen. Ik hield de wacht op de Just. Er stond nog een aardig briesje en dit zou nog wat toenemen, dus wilde ik wel voor de zekerheid aan boord blijven. Daniel kwam mij na een paar uurtjes aflossen en ook ik mocht het mooie strand betreden. Ik maakte een lange wandeling langs de kustlijn. Bij het einde van het strand had je een duintje en liep het strand door met aan weerszijden de oceaan. Heel erg mooi. Nadat we nog een tijdje van het zonnetje hebben genoten zijn we terug geroeid naar de Just. De wind nam steeds meer toe en we lagen aardig te deinen. De bedoeling was om hier te BBQ-en in de kuip, maar met al die onberekenbare golven vonden we dat geen goed idee. We zagen dat bij het andere eiland San Martiño de boten meer beschut lagen, dus wij haalden het anker op en zochten ook deze beschutting op. Inderdaad, een veel beter plekje voor de BBQ. Marianne begon met de voorbereidingen en wij zorgden voor een vuurtje. Tijdens de maaltijd ging het ene na het andere bootje weg en bleven we met vier andere zeilboten over. Daniel ging met de drone vliegen voor een paar mooie foto's en video's. De wind is iets afgenomen en we hebben besloten om hier de nacht door te brengen. Maar morgenochtend gaan we wel vroeg weg, want we weten niet of de ankervergunning ook voor de volgende ochtend geldig is. Je krijgt permissie voor een dag, maar wie weet liggen we hier dan illegaal na de nacht. Hoewel we denken dat het geen probleem gaat

geven. We zeggen wel dat het Daniel's wens was, om op zijn verjaardag bij een eiland wakker te worden.

Vertrektijd 10:05
Aankomst 11:45
Tripafstand: 6,9 zeemijl
Weer: zonnig 29 graden
Windkracht: 3

Vrijdag 21 augustus 2020

Cies, San Martiño – Baiona Hiep Hiep Hoera Daniel jarig!

Vanmorgen waren we allemaal vroeg wakker, allereerst natuurlijk om Daniel te feliciteren. En om de inspectie te ontlopen van de Cies eilanden. We hadden een hele hobbelige nacht gehad. Daniel is er een paar keer uit geweest om te kijken, afgewisseld door Marianne en ik stond al om 6:00 uur naast m'n kooi, omdat ik duf geschut was. We haalden al voor 8:00 uur het anker op en verlieten dit mooie eiland. De motortocht naar Baiona was tegen de wind en met schuin tegemoetkomende golven van meer dan twee meter hoog. Als we in het dal van de golf zaten, keken we tegen een muur van water aan. Maar het was maar een paar mijl, dus te overzien. We dachten dat de Ria van Vigo onze laatste Ria was, maar de Ria van Baiona is volgens de waterkaart toch ook een Ria. Bij het invaren van de Ria zagen we de oceaangolven op de rotsen breken. Enorm hoog spat het op. Het was een tochtje van twee uur en het laatste uurtje vaarden we al in de luwte van de baai. Zodra we in de haven waren, hebben we de vlaggetjes gehesen voor een feestelijke Just en zijn we op zoek gegaan naar een koffietentje, waar ze lekker gebakjes serveren. De jarige Daniel had geluk. We hadden een prima tentje met een ruime sortering gebakjes. Jammer genoeg begon het iets te druppelen en hebben we de Just opgezocht, daardoor kwam van onze wandeling door de straatjes niet veel terecht. We schuilden even in een portiekje en Daniel dook naar binnen. Da's leuk, een hengelsportzaak. Daniel heeft ruim een half uur naar de verschillende aasjes gekeken en er uiteindelijk één uitgezocht voor zijn verjaardag. Ik zag twee ankerballen en heb ook lopen twijfelen, welke het beste zou zijn. Rond 13:00 uur werd het droog en zijn we het stadje gaan bezoeken. We keken gelijk voor een restaurantje voor de lunch. Het is elke keer toch moeilijk kiezen, wat nemen we en vooral wat krijgen we? Het is nogal eens een verrassing. Deze keer dachten we vis te hebben besteld en kregen we een soort huzarensalade. We dachten ossenhaas te krijgen, wat toch echt de vertaling was, maar het bleek varkensfilet. Maar we hadden een prima lunch en als afsluiter hebben we bij een ijssalon een lekker toetje genomen. Bij deze ijszaak kregen we gelukkig bij elke keuze eerst op een lepeltje te proeven wat het is. De kilootjes hebben we er gelijk afgewandeld. Eerst gingen we door het stadje en vervolgens hebben we het fort op de rots bij de ingang van de stad bezocht. Het was een wandeling van bijna een uur over de oude stadsmuur met het beklimmen van veel trappetjes. Er waren prachtige uitzichten over de baai en we hebben naar de hoge golven staan kijken, die hier op de rotsen spatten. Terug op de Just nam Daniel een duik in de baai en ging hij zijn nieuwe visgerei direct uitproberen. Samen hebben we de rubberboot opgeruimd, die gebruiken we pas weer als we in de Algarve zijn. Morgenochtend gaan we vroeg vertrekken en verlaten Spanje.

Vertrektijd 7:55
Aankomst 9:40
Tripafstand: 7,7 zeemijl
Weer: half bewolkt 29 graden
Windkracht: 5

Zaterdag 22 augustus 2020

Baiona naar Viana Do Castelo

De landvasten gooiden we weer vroeg los. We hebben er zin in om naar Portugal te varen. Samen met een Zweedse zeilboot vaarden we de Ria van Baiona uit. Daniel ging het vandaag groots aanpakken, de vislijn voor een tonijn werd uitgezet. Om de Ria uit te varen gingen we over hoge

golven heen, maar eenmaal op de oceaan hadden we een lange hoge deining. De Just wordt langzaam opgetild en we glijden er weer vanaf. We hadden ook nog twee Engelse catamarans achter ons. Af en toe probeerden we een zeiltje uit te rollen, maar die hingen er als vaatdoekjes bij. Dus die rolden we maar weer in. Bij Río Miño, een rivier die de grens is tussen Spanje en Portugal, hebben we het gastenvlaggetje gewisseld. Ook hebben we de klok een uurtje teruggezet om gelijk te lopen met de Portugese. Een uurtje na de vlaggenceremonie en de terug-in-de-tijdsprong te hebben gemaakt, hebben we het fokje bijgezet en nu stond die er wel mooi bij. Nadat we een hele lange havenpier zijn voorbij gevaren, konden we de rivier Rio Lima opvaren. We konden even voor de gecombineerde weg-spoorbrug van Eifel de haven indraaien. De voetgangersbrug een mini-Erasmusbrug stond open. Rond 11:00 uur hadden we gebeld voor een plekje en aangegeven dat we 13.30 uur aan zouden komen. Zoals Hollanders zijn, meldden we ons precies op tijd. De havenmeester had telefonisch aan ons een plek toegewezen en kwam ons al tegemoet gelopen. Alles ging in perfect Engels en leverde geen enkel probleem op. We hadden in de Almanak gelezen, dat er in het weekend dichtbij 20 augustus een soort carnaval gevierd wordt. Er zouden grote poppen door de straten gaan en veel klederdrachten te zien zijn. Jammer is alleen dat dit jaar met alle Coronaregels er volgens de havenmeester maar 10% van de feestelijkheden doorgaan. Wij zijn het stadje in gegaan en proefden gelijk al een Portugees sfeertje. De mensen zijn anders en veel huizen hebben de bekende tegeltjes op de gevels. Wat ook bijdroeg aan het sfeertje waren de luidsprekers overal, die traditionele volkswijsjes lieten horen. En het sfeertje hebben we ook geproefd bij onze eerste Pastéis de Nata, wat een lekkernij. Er liepen inderdaad veel bewoners in fleurige klederdracht en er was veel gezelligheid in de stad. Overal stonden op straat tafeltjes waar mensen zaten te eten. Hier en daar aan lange tafels met hele gezinnen. Wij hebben nog een paar makrelen in de koelkast voor ons avondmaaltje en die wilden we niet nog een dag laten wachten. Bovendien wil ik graag op zaterdag brood eten en dat houden we ook zoveel mogelijk in ere. In de avond gingen we nog even de stad in om te kijken of er iets te doen is. We hebben nog tot laat rond geslenterd en ook om 23:00 toen we terug gingen wat het nog net zo gezellig en druk.

Vertrektijd 8:05
Aankomst 14:30 / 13:30 Portugal
Tripafstand 34,7 zeemijl
Weer: zonnig 32 graden
Windkracht: 3

Zondag 23 augustus 2020

Viana Do Castelo naar Povia De Varzim

Zo dat is even wennen. De klok is voor ons een uurtje naar achter geschoven, maar ik heb daar de meeste moeite mee. Mijn voornemen is om niet voor 7:00 uur me bed uit te stappen, dus lag ik vanmorgen bijna een uur klaarwakker. Marianne en Daniel merkten daar niks van, die bleven lekker uitslapen. Met de havenmeester hadden we gisteren afgesproken, dat we vandaag de administratie zouden regelen. Maar toen ik vanmorgen naar hem toeging, zei die dat het servicepeil van de haven in verband met de Corona heel laag is (waar wij niks van hebben gemerkt) en dat we niks hoefden te betalen. We hebben de havenmeester een flesje Just wijn gegeven als dank. De oceaan was bijna spiegelglad met een hoge deining. Het is prachtig weer met een strak blauwe lucht. We hebben wat geprobeerd te zeilen, maar met 1 á 2 knopen snelheid vind ik het niet te doen. Dus draaide het motortje weer wat toeren. Laverend door de honderden gevaarlijke minimini fuikvlaggetjes kwamen we aan in de haven van Povia De Varzim. Daar hadden we keus genoeg qua ligplaatsen en de havenmeester ving ons op. Iets later hebben we ons gemeld op het havenkantoor. Het is hier hypermodern met een beveiliging van de steigers met vingerafdrukken. Ook het sanitairgebouw werkt met vingerafdrukken. Het havenkantoor ziet er ook mooi modern uit en de ontvangst is prettig. Wel ligt er dan weer voor de deur langs de gehele waterkant een terrein met nogal verroeste schepen/wrakken. Er is ook een terrein met mooie boten, maar dat ligt dan weer een eind verderop. We kregen ook de Wificode waar we verder heel de siësta zoet mee waren. Marianne met Portugese taallessen en Tripadvisor, Daniel filmpjes op YouTube, en ik heb onze hele website nagelopen. Mark

is dit weekend druk bezig geweest om de website mooier te maken en beter leesbaar. Voordat we het wisten was het snel laat. We zijn langs de lange drukke boulevard gewandeld en het oude centrum en wat winkelstraatjes. Heel Povoá was voor de zondag aan het flaneren. Op het strand was het druk. Bij een restaurantje hebben we een prima Portugees maaltje geserveerd gekregen en op de boulevard zochten we de ijssalon van Povoá "Mona Lisa", waar we voor ons eten een grote rij hadden zien staan. We hebben er een groot ijsje gehaald. Misschien morgen met de metro naar Porto of een luie stranddag in Povoá.

Vertrektijd 9:00
Aankomst 13:15
Tripafstand 21,5 zeemijl
Weer: zonnig 32 graden
Windkracht: 2

Maandag 24 augustus 2020

We hebben op de website een extra tabje toegevoegd "Video's". Daar kun je onze drone filmpjes bekijken, die we op mooie plekjes maken.

Maandag 24 augustus 2020

Dagje Povoá De Varzim

Het is vandaag geen Porto geworden. Marianne houdt vandaag een oude traditie in stand "maandag wasdag". Niet dat we daar veel van aantrekken, maar het staat wel leuk in het verhaaltje. We vonden dinsdag een betere dag om naar Porto te gaan. Heel de morgen hebben we besteed aan schoonmaak, wassen en boodschappen halen. Er was gelukkig nog tijd genoeg om in de middag naar het strand te gaan.

We hadden gisteren al gekeken op het Noorderstrand. Daar stonden allemaal tentjes in lange rijen haaks op de zee. We denken dat ze zo staan vanwege de wind. Langs de Portugese kust steekt er in de middag een flinke wind op van uit het noorden, die noemen ze hier de Nortada. Wij gingen vandaag naar het Zuiderstrand vlak naast onze haven. Daar was het heel erg druk en bijna iedereen had z'n plekje afgebakend met lage windschermpjes. Maar wij wilden ook een ruime zonneplek hebben en wat denk je? Er stonden tussen al die windschermpjes, tien rijen van die tentjes en voor die tentjes en de zee lag niemand. Of dat niet mocht, wij weten het niet, maar wij hadden alle ruimte.

Vanavond gaan we wat wandelroutes voor Porto bekijken, die we morgen kunnen lopen.

En er is ook nog wat te vieren op de Just. Wij zijn vandaag veertig jaar verloofd. De Pastéis de Nata smaakten vanmorgen heerlijk.

Weer: zonnig 32 graden
Windkracht: 3

Dinsdag 25 augustus 2020

Dagje Porto met de metro

We waren vroeg bij de metro, het was even puzzelen bij de automaat welke zone en hoe moeten we betalen. En er kwam al een metro aan. Net toen we dachten dat gaat niet lukken & % * # ! reed de metro langzaam ons perron voorbij en zagen we dat het de express metro was. De kaartjes zijn op zak en de metro kwam mooi op tijd. Ruim 45 minuten later stonden we in het centrum van Porto.

Het ontbijt hadden we vanmorgen laten schieten, dus gingen we al snel een koffietentje binnen. Bij de drankjes namen we verschillende kleine gebakjes. Voor ons onderzoek "waar zijn de lekkerste

Pastéis de Nata" hebben we er iets later nog maar drie genuttigd. Die waren voor deze dag het lekkerst, vers en nog warm, heerlijk.

Via een winkelpromenade, pleinen, monumenten en gebouwen met architectuur kwamen we aan bij het station, waar mooie grote tegelwanden de stationshal verfraaien. We bezochten kerken en zagen street art en ook moderne kunst. We hebben een steile klim gemaakt naar het oude historische centrum met z'n supersmalle straatjes en lange trappen, waar ook nog de was hangt te drogen. Bij de laatste lange trap gelukkig weer naar beneden stonden we op de levendige kade van de snel stromende rivier, de Douro, met z'n mooie ijzeren boogbrug ontworpen door een leerling van Eiffel. Er waren veel terrasjes en goede straatmuzikanten. We hadden lang genoeg gelopen en stapten in het oude trammetje, de lijn 22, die een rondje door de stad maakte. Er waren allemaal leuke oude details in de tram, mooie houten afwerking, een lange koord naar de bestuurder voor de stopbel en door een mooie constructie van de zitstoel rij je altijd voorwaarts.

De maagjes begonnen te rammelen en we keken in eerste instantie naar een Chinees, maar die waren bij TripAdvisor niet zo goed beoordeeld, dan maar een hamburger. We kwamen uit bij de nummer 4 van Porto, Curb. We waren er al eerder langs gelopen, maar we hadden niks gezien en ook nu met de routebeschrijving liepen we er aan voorbij, omdat we alleen een deur zagen. De deur werd voor ons geopend en een klein zaakje met hooguit plaats voor 15 man zat vol. Maar als we even geduld hadden, dan was de volgende tafel voor ons. We waren blij dat we even gewacht hadden, want we kregen een heerlijk lekkere superburger met knisperende patatjes voorgeschoteld. Na al dat lekkers gingen we weer wat door de oude wijk struinen. En bij zo eenzelfde deurtje ontdekte Daniel een kapperszaakje. Met lichte dwang werd ik naar binnen gesleurd en kreeg een Portugese knipbeurt en dat alles voor een redelijk prijs.

We hadden genoeg van Porto gezien en zijn via de luxe winkelboulevards langzaam richting metro gewandeld, echter Marianne had nog een wens, koffie drinken bij "Majestic", de mooiste koffietent in Porto, wat de naam al deed vermoeden. Er had bij ons een lampje moeten gaan branden, de prijzen waren hier eerder Keizerlijk. Alles ging hier driemaal over de kop, maar het is een chique interieur. Van armoe ben ik een halte eerder uitgestapt om boodschappen te halen bij de Lidl.

Maar alles bij elkaar hebben we een superdag gehad.

Weer: zonnig 32 graden
Windkracht: 3

Woensdag 26 augustus 2020

Povoa De Varzim naar Figueira Da Foz

In het half duister zijn we vertrokken. Omdat het nog donker was, hebben we wel eerst ontbeten. We willen namelijk liever niet in het donker varen met al die kleine flutvlaggetjes voor de netten of fuiken. Eenmaal op zee hebben we de stuurautomaat z'n werk laten doen. We hadden de komende elf uur een kaarsrechte koers naar het zuiden. Onderweg was ieder met z'n dingetjes bezig. Marianne met haar recepten uitzoeken, Daniel met vissen en ik las een boekje, maar allemaal met een schuin oog naar de vlaggetjes of tonnetjes. Tegen tien uur kwamen we in mistbanken terecht. Het ene moment zaten we er volop in en een kwartiertje later hadden we weer volop zon. Die gein bleven we houden tot een uurtje of twaalf.

Daniel zag ineens een heel zwerm meeuwen, die in de zee doken. Meestal zitten er dan ook dolfijnen. Er werd scherp naar stuurboord gedraaid en we kregen een mooie show van uit het water springende dolfijnen. Jammer genoeg iets te ver weg voor mooie foto's. Iets later werd dat meer dan goed gemaakt, toen er zeker tien dolfijnen voor de boeg een privéshow gaven voor de Just. We

hebben vanavond veel foto's uit te zoeken. Even voor de aankomst in Figueira da Foz had Daniel beet, geen tonijn maar een makreel. Ik opperde nog gooi dat visje terug, maar die twee veelvraters wilden daar niks van weten.

We kwamen aan in een verlaten haven, geen enkele oproep van ons werd beantwoord. We hebben de Just in de eerste de beste ligplaats aangelegd. Er lag al een grote Franse 51-voeter, waardoor het een smalle plek was. Maar het paste. Marianne en Daniel gingen proberen te betalen, maar we zitten opgesloten. Voor het hek de steiger af heb je een pasje nodig. We konden van onze Franse burens de wifi-code krijgen. Ik had ondertussen spaghetti gemaakt als maaltje. Moe en voldaan gingen we vroeg naar bed. Morgen komen Monique en Hennie, die vlakbij Figueira Da Foz wonen een kijkje nemen op de Just en nemen ons mee dieper Portugal in.

Vertrektijd 7:00
Aankomst 19:40
Tripafstand 76,9 zeemijl
Weer: zonnig 28 graden
Windkracht: 2

Donderdag 27 augustus 2020

Rondrit vanaf Figueira Da Foz

Nog steeds geen havenmeester te zien. We hebben een toegangspasje van onze Franse burens geleend voor toegang tot het douchegebouw en om van de steiger af te komen. We waren vroeg wakker, maar alles liep vertraging op doordat we alle havenformaliteiten nog moesten doen en dat niet lukte. Toen we precies om 9:00 uur bij het havenkantoor waren, was er nog steeds geen teken van leven. Dan maar bellen naar het nummer op het briefje op de deur, ja, ik kom er aan. Uiteindelijk kwart over negen waren we ingecheckt en hadden een pasje.

Toen we terugliepen naar het toegangshek kwam ook Monique, een nichtje van Marianne met echtgenoot Hennie al aanrijden. Ik ging nog wat Pastéis de Nata halen voor bij de koffie. Monique en Hennie stelden voor om de natuur in te gaan en de cultuur een beetje te laten liggen. Dat vonden wij een goed plan, want kerken en kasteelmuren hadden we al genoeg gezien.

Na de koffie stapten we op en gingen we de bergen in. Ons eerste stoppunt was op een berg met allemaal oude Portugese molens, waar ook een uitkijktoren was, waar je een heel mooi uitzicht had. We hadden de drone meegenomen en Daniel heeft wat mooie beelden gemaakt. We gingen door naar een nog hogere berg met alweer een heel mooi uitzicht op een diep dal en nog hogere bergen, Monique en Hennie gaven uitleg, waar we ons nu bevonden ten opzichte van hun huis en welke bergkammen we nog gingen beklimmen/rijden. We gingen door naar een stuwmeer met een grote dam. Het zag er nu rustig uit met een klein stroompje, maar Hennie vertelde dat ze weleens waren geweest, dat het stuwmeer heel hoog stond en er drie krachtige sluizen openstonden, die de nodige energie opleverden.

Inmiddels liep het tegen lunchtijd en reden we naar de Casa van Monique en Hennie, wat gelegen was in een dal met een grandioos uitzicht op een rivier en bergen. Na de lunch kregen we een rondleiding over een deel van het perceel. Jammer genoeg heeft een paar jaar geleden in Portugal een gevaarlijke, grote bosbrand gewoed en ook bij hun zijn er veel grote bomen verbrand. Gelukkig bleven mensen en dieren bij hun ongedeerd, maar dat had anders af kunnen lopen. Het zwembad zag er aanlokkelijk uit, maar Hennie die een strak schema aanhield loodste ons de auto in.

In Portugal plaatsen ze op hoge bergen met een groots uitzicht schommels. Toen we onderweg waren, kwamen we een nieuw geplaatste schommel tegen, die we natuurlijk even moesten proberen. We gingen nu echt de bergen in en heel erg steil op een grint/gravelweg, maar met de 4x4 jeep was dat geen probleem. Al had Marianne wel het idee dat ze in een achtbaan zat. Ook tijdens die rit met een steile klim, hebben we gefilmd met de drone, wat een leuk beeld gaf. Na hoge bergen heb je diepe dalen en we zakten af naar een canyon waar Monique en Hennie het nog nooit zo druk

hadden gezien. Bijna iedereen nam er een duik, wij hebben ons zitten vergapen aan dit stukje natuurschoon. We gingen door naar de hoogste berg voor vandaag, bijna 1200 meter. Wij zaten bijna in de laaghangende wolken en ook daar was een schitterend uitzicht. Iets lager was er nog een schommel met daarvoor een diep dal. Na dit fotomomentje zijn we via hele landelijke weggetjes, kleine dorpjes en door smalle straatjes naar Coimbra gereden. De oude hoofdstad van Portugal. Dat was stukken groter dan we hadden verwacht, er is nog wel een klein oud centrum met een universiteit en basiliek, maar wat wij nu zagen was een moderne stad. We hebben daar als afsluiter van deze mooie dag heerlijk onbeperkt Sushi gegeten. Door een donker Portugal hebben Monique en Hennie ons teruggebracht naar de Just, waar we een laatste drankje namen voordat we afscheid namen.

Wij hebben een onvergetelijke dag gehad met totaal verzorging van Monique en Hennie. Bedankt!

Weer: zonnig 28 graden
Windkracht: 2

Vrijdag 28 augustus 2020

Figueira Da Foz naar Nazaré

Wat gaan we doen? De wind zal in de loop van vandaag gaan toenemen naar windkracht 6 en we gaan naar Nazaré, de surfspot van Europa met de hoogste golven van de wereld! Marianne is er niet gerust op. Na wat leeswerk in de Reeds Almanak, waarin stond dat bij Nazaré met iedere wind een goede invaart mogelijk is, hebben we besloten om te gaan. De vrij krachtige wind was in de rug en we verwachten dat het dan te doen moet zijn. Eerst moeten we weer wachten op de havenmeester, die nooit op tijd begint en ook het tankstation wordt door een ander bedrijf gerund. Uiteindelijk gingen we laat weg, een uur later dan de geplande 9 uur.

De koers was inderdaad voor de wind op een wasmachinezeetje, gelukkig was het qua tijd te overzien. Al blijft het wel goed oppassen op de kleine vlaggetjes die langs heel de Portugese kust drijven. We wisselen elkaar af met opletten wat er voor de Just gebeurt. We zijn deze keer niet vlak langs de kust gevaren, maar meer in een ruime bocht om de haven van Nazaré mooi te kunnen invaren. Dat om de hoge golven voor Nazaré te ontlopen. Door een diepe kloof van bijna driehonderd meter diep voor de stranden worden de golven opgestuwd. Je kunt op de waterkaarten precies zien waar de kloof in de zee is.

Deze haven had wel een goede havenmeester die ons opwachtte en ons gelijk voorzag van alle info en toegangspasjes. We hoorden ook van de havenmeester dat het surfseizoen pas in oktober begint en eindigt in februari. Dan kun je hier de golven verwachten tussen de tien en dertig meter. Vandaag waren ze maximaal 2 meter. In de loop van de avond nam de wind toe naar windkracht 7. Blij dat we tot hier zijn gekomen om bijtijds in Lissabon te zijn voor de terugvlucht van Daniel. Morgen gaan we Nazaré ontdekken. Gisteren hadden we een lekker Japans maaltje, vandaag gaan we op z'n Zwitsers, lekker kaasfondue.

Vertrektijd 9:45
Aankomst 15:40
Tripafstand 38,9 zeemijl
Weer: zonnig 28 graden
Windkracht: 5

Zaterdag 29 augustus 2020

Verwaaid in Nazaré

Het gierde al aardig door de masten tijdens het ontbijt en dan neemt de wind in de loop van vandaag nog toe. We hebben dus een verstandig besluit genomen om in Nazaré te blijven. Morgen zijn de

windverwachtingen goed en gaan we 80 mijl varen naar Lissabon. We vertrekken zodra het licht wordt morgenochtend en komen dan laat aan.

De ijskast en de voorraad zijn aardig geslonken, dus zijn we eerst maar eens boodschappen gaan halen. We kwamen terecht op een grote Mercado. Daar hebben bijna alles gevonden wat we wilden kopen, broodjes, groente, fruit, beleg en een kaasje. De overige boodschappen hebben we bij de Spar supermarkt gekocht. De lange boulevard was stukken drukker geworden en slalomend tussen de badgasten door gingen we voor de siësta naar de Just.

Rond 14:00 uur zijn we weer op pad gegaan over de boulevard naar het kabeltreintje. We hadden het niet zo druk verwacht. We moesten meer dan een half uur wachten voordat we naar boven werden gehesen. Het is natuurlijk zaterdag, maar ook dat door de Covidregels maar de helft van de normale capaciteit mee naar boven mocht. Op de berg hadden we een mooi uitzicht over de baai van Nazaré. Jammer genoeg waren de golven niet zo hoog, ondanks de stevige windkracht 7. We moesten lang wachten bij het surfmuseum, maar net als bij de kabellift was het de moeite waard. In het surfmuseum werd uitgelegd hoe de opbouw van de hoogste golven van de wereld ontstaan. Niet alleen de 300 meter diepe kloof voor het strand, maar ook de windrichting en het klimaat maken dat er golven kunnen ontstaan van 30 meter hoog. Wij vonden het interessant. De weg naar het surfmuseum en het uitzichtpunt naar het beroemde noorderstrand (Praia da Norte) lag beneden onderaan een steile helling. maar om die klim weer naar boven te maken, hadden we niet veel zin in. We lieten ons vervoeren in een Tuk Tuk, lekker luxe. Boven liepen we nog wat langs souvenirwinkeltjes en langzaam terug richting het kabeltreintje, ook daar was weer een aardige rij.

Bij het bakkertje van vanmorgen hebben we nog een paar Pastéis de Nata gehaald voor morgen. Vlak bij de haven staan een paar kebabs waar we een heerlijk broodje hebben genomen, lekker makkelijk en geen afwas. Morgen alweer een lange zeiltocht naar Lissabon, voor Daniel de laatste voor dit jaar, die stapt dinsdag op het vliegtuig richting huis.

Weer: zonnig 28 graden
Windkracht: 7

Zondag 30 augustus 2020

Nazaré naar Oeiras (Lissabon)

Het was nog donker toen we opstonden. Eerst maar even snel ontbijten. Het moment tussen donker, schemerlicht en daglicht gaat hier heel snel, dus met het broodje tussen de kiezen zijn we uitgevaren. Daniel had een koers recht over de hoge golven voor de havenmond en was van plan om de diepe kloof van 300 meter over te varen. Volgens Daniel zaten daar de tonijnen. Ik wilde zo snel mogelijk richting Lissabon.

Tijdens de koers naar Cabo Carvoeiro hadden we van stuurboord huizen hoge golven, waar we met bewondering naar keken. Na de Cabo werd de koers stukken beter. We gingen nu surfend richting Lissabon. Maar het was nu heel goed opletten op de kleine fuikvlaggetjes, die hier wel lijken te jongen, ze werden steeds kleiner. Om beurten deden we ons middagnapje om een beetje fris aan te komen in Oeiras. De harde 30+wind en stroming was aardig in ons voordeel en twee uur eerder dan de planning, waren we bijna bij de haven. Volgens de berekening ging de stroming richting de rivier de Taag om 20:00 uur kenteren. Maar nu we zoveel eerder waren, hadden we flink de stroming tegen, met maar 3 knopen voortgang.

Marianne had al een ligplaats geregeld en de havenmeester gaf ons een brief met pasje, zodat als we nog willen passagieren terug op de Just kunnen komen, heel netjes. Wij waren uitgeteld en na ons maaltje gingen we lekker onderuit. Morgen gaan we Lissabon ontdekken.

Vertrektijd 7:05
Aankomst 18:20
Tripafstand 71,1 zeemijl

Weer: zonnig 28 graden
Windkracht: 6/7

Maandag 31 augustus 2020

Dagje Lissabon

Wat een luxe. De broodjes worden gewoon op de Just bezorgd. Alleen jammer dat wij al hadden ontbeten. We waren weer eens vroeg opgestaan, voor onze trip naar Lissabon. Bij het havenkantoor kregen we uitleg hoe we moeten lopen naar het treinstation. Het was nog een pittige wandeling deels heuvel op. Bij het treinstation namen we een dagticket voor alle trein, metro, lift en bus en dat voor maar elf eurootjes.

In 22 minuten stonden we in Lissabon. In de trein hadden we wat lopen zoeken naar wandelroutes en alle hoogtepunten. Met de kaart in de hand gingen we eerst naar de triomfpoort, Arco da Rua Augusta, die gelegen was aan een heel groot plein. Toen we onder de poort door liepen, kwamen we in een brede winkelstraat de Rua Augusta. Tijd voor onze eerste Pastéis de Nata bij Manteigaria, een taartenfabriekje, waar ze de lekkerste Nata's hebben. Toen we iets verder liepen kwamen we langs Nata de Lisboa en ook die hebben de lekkerste Nata's en hebben we ook maar even geproefd. In een straatje zagen we ineens een oude hoge ijzeren liftschacht, beetje Eiffeltorenachtig, de Santa Justalift, die stond ook op Marianne's verlanglijstje. Toen we boven op die berg waren, zijn we weer afgedaald naar het beginpunt van Tram 28 die ons rondreed door de smalle steile straatjes van Lissabon. We dachten dat het een rondrit zou zijn, maar we werden bij een parkje eruit gezet. In dat parkje hebben we een beetje gekeken, wat we nog willen zien.

In ieder geval willen we met de gele tram mee naar beneden door een heel steil smal straatje. Eenmaal beneden waren we vlak bij het treinstation. We zijn toen een stuk langs de Taag gelopen en met bewondering gekeken naar de zeilbootjes, die tegen de sterke stroming in probeerden te varen. We gingen deels met tram 28 richting Kasteel, Castelo de São Jorge, wat hoog op een berg gelegen was, daar hadden we een paar mooie uitzichtpunten. Door de oude Fadowijk hebben we wat rondgezworven en daar kwamen langs de beste Pastéis de Nata bekroond met de Prémio 1 Award van 2019, die moesten natuurlijk ook geprobeerd worden, samen met een pastéis de bacalhao en een lekker glas versgeperst sinaasappelsap.

We hadden alles wel gezien in Lissabon en namen de trein naar Padrão dos Descobrimentos, het monument van de ontdekkingen. Een groot standbeeld in de vorm van een boeg van een schip staat er met alle helden van de ontdekkingsreizen van Portugal. We zijn nog iets door gewandeld naar Torre de Belém, een oud fort die de Taag bewaakte. We hebben voor vandaag genoeg cultuur gesnoven en gingen terug naar de Just. Marianne en Daniel namen gelijk een duik en ik ging achter de computer om de foto's op de laptop te zetten.

Marianne en Daniel gingen op internet op zoek naar een leuk restaurantje en Daniel vond Farah's Tandoori. Een opmerkelijke keus vonden wij, maar we hebben heerlijk gegeten. Rond 22:00 uur liepen we terug naar de Just met een mooie volle maan in een zwoele avond. Tijd om naar bed te gaan, morgen gaat de wekker extra vroeg, Daniel moet naar het vliegveld.

Weer: zonnig 30 graden
Windkracht: 2

Dinsdag 1 september 2020

Dagje Lissabon, Cascais, Sintra

Vanmorgen was het wel heel erg vroeg. Daniel moet rond 8:00 uur op het vliegveld van Lissabon zijn. Dus stonden we al vroeg op het treinstation voor de rit naar Lissabon. Nu nog met twee metrolijnen mee om op het vliegveld te komen. We waren ruim op tijd om in te checken. De vakantie van Daniel

van ruim 10 weken zit erop. Wij gaan hem missen aan boord. Wij varen nog een maandje verder en dan zien we elkaar weer in Leidschendam. Na een emotioneel afscheid en een laatste kus en zwaai ging Daniel naar de gate en wij gingen nog even Lissabon in voor een koffietje en een Nata. Nog even onder de Triomfboog door en langs de Taag naar het treinstation.

Vandaaruit gingen we op advies van de kaartjesverkoper eerst naar Cascais om vanaf daar de bus te nemen naar Sintra om het Pena Palace te bezoeken. Het klinkt allemaal heel erg makkelijk. Maar wij bleven te lang in de bus zitten, omdat het heel onduidelijk was waar we moesten uitstappen. Met iets oponthoud kwamen we met verschillende busjes hoog in de bergen uit, dachten we. In verband met de droogte en gevaar voor bosbranden mochten de busjes niet naar het kasteel rijden. Wij mochten die hele steile helling van bijna anderhalve kilometer beklimmen. We kwamen uit bij een gekleurd sprookjeskasteeltje uit de 15de eeuw, wat eerst een klooster was en dat later in gebruik is genomen als buitenhuisje voor het koninklijk huis. We hebben daar alles uitgebreid bekeken en hebben de route weer terug genomen naar Cascais, waar we een snelle hap namen voor we het treintje naar de Just namen.

We zijn gelijk het zwembad ingedoken voor wat verkoeling. Het was een lange dag, morgen weer een haventje verder.

Weer: zonnig 28 graden
Windkracht: 4

Woensdag 2 september 2020

Oeiras naar Sines

Toen we ons vanmorgen uitcheckten en de pasjes inleverden bij het havenkantoor kregen we gelijk een zakje verse broodjes mee. We vinden dat wel erg luxe. Om de stroming van de Taag mee te hebben, zijn we gelijk uitgevaren. Ontbijt op zee. We hadden weer eens geen wind en regelmatig hebben we zeilen geprobeerd bij te zetten.

Als volgende haven hadden we Sesimbra op onze planning staan. Maar toen we de pilots en Navily hadden gelezen, werden we daar niet echt blij van. De haven is onvriendelijk en klein en niet echt geschikt voor passanten. Ook de ankerplekjes vlakbij waren leuk voor overdag een paar uurtjes, maar voor de nacht was het advies: zoek een haven. We waren vlak voor de Cabo Espichel, de tocht was ontspannen en zodoende hebben we besloten om door te varen naar Sines. De wind stak ook iets op de zeilen werden gezet en als extraatje kwam twee keer heel even een groepje dolfijnen langs.

We kwamen op een mooie tijd aan en hebben gelijk de papierhandel geregeld op het havenkantoor. We hadden wel eens gehoord, dat de Portugese havens de systemen met elkaar gekoppeld zouden hebben, maar daar merken we weinig van. In elke haven worden alle gegevens van bootregistratie, verzekeringsbewijs en de paspoorten overgetypt in hun systeem. Het kost vaak even wat tijd maar we hebben geen haast. Uiteindelijk toch later dan verwacht gingen we kokkerellen.

Morgen hebben we een rustdag, want de laatste paar dagen hebben we heel wat meters afgelegd. Dus morgen lekker met de beentjes omhoog, voor het vakantiegevoel.

Vertrektijd 8:35
Aankomst 17:45
Tripafstand 52,3 zeemijl
Weer: zonnig 28 graden
Windkracht: 2

Donderdag 3 september 2020

Dagje Sines

We stonden al vroeg vanmorgen bij de wasmachine met volle tassen. Binnen een uurtje hing heel de Just vol met was te drogen. Nadat we ook de Just van binnen verwend hadden en de bedden opgemaakt waren, kunnen we even bijkomen van alle inspanningen.

In de middag na de siësta hebben we lekker op een terrasje, in het hoog gelegen dorpje gezeten. En voor de prijs hoef je het niet te laten € 0,60 voor een pingado (espresso met een wolkje melk), € 1,00 voor een galão (een soort Latte machiato) en € 2,00 voor 2 heerlijke Nata's. Probeer dat maar eens in Nederland. Het was even zoeken in de straatjes zonder straatnaambordjes, maar we vonden een supermarkt. We kwamen er uit met 2 volle zware boodschappentassen, die we, gelukkig bergaf, naar de Just zeulden. In die tassen zat veel vers fruit, waar we een hele bak vruchtenbowl van gemaakt hebben.

We merken goed dat we een stuk zuidelijker zitten. Het is stukken warmer en de avonden heerlijk zwoel. Morgen gaan we nog zuidelijker, naar waarschijnlijk ons eerste ankerplekje bij de Algarve.

Weer: zonnig 30 graden
Windkracht: 2

Vrijdag 4 september 2020

Sines naar Enseada de Belixe via Enseada de Sagres, de Algarve

Vanmorgen werd de vertrektijd bepaald door de openingstijd van de supermarkt voor verse broodjes, die in deze haven niet aan boord worden bezorgd. Gisteren tijdens het boodschappen doen had Marianne gevraagd 'hoe laat zijn jullie morgen open?' Acht uur, dus ik stond daar keurig te wachten, maar geen enkele beweging. Na 10 minuten wachten had ik het wel gezien. Ik ben doorgelopen naar het koffietentje van gisteren, maar ik kwam nog een kleine supermarktje tegen die volop broodjes hadden en Nata's.

Dus iets later dan de bedoeling gooiden we de landvasten los. De tocht was zoals laatste tijd windstil, motor aan, windje steekt op, grootzeil bij, fokje bij, windstil, fokje in en grootzeil in. Het houdt je wel bezig op zo'n tochtje. Tweemaal kwamen heel even dolfijnen rond de Just spelen, maar het ging wat te langzaam voor ze en ze gingen hun eigen weg.

Rond 18:00 uur ronden we de Cabo de São Vicente. We zijn het hoekje om van Europa. Vanaf nu gaan we hoofdzakelijk oostwaarts varen. "Greece here we come", maar dat duurt nog wel twee jaar. We hadden als doel een ankerplekje in de baai Enseada de Sagres op het oog. Maar toen we daar nog geen half uurtje achter ons anker lagen, was de Just een rollercoaster, deining van alle kanten. Toen ik aan Marianne voorstelde om een stukje terug te varen, stond ze al achter het stuur en startte de motor. Binnen een half uurtje lagen we iets beter beschut in Enseada de Belixe met een mooie zonsondergang.

Morgen gaan we naar onze eerste haven in de Algarve, Lagos, lekker sardientjes eten.

Vertrektijd 8:35 – 19:45
Aankomst 19:15 – 20:13
Tripafstand 62,1 – 1,8 zeemijl
Weer: zonnig 28 graden
Windkracht: 2

Zaterdag 5 september 2020

Enseada de Belixe naar Lagos

Wat een nacht, het beschuttere ankerplekje was misschien iets beter dan de eerste, maar de hazenslaapjes die we hebben gemaakt waren hooguit voor een half uurtje. We werden van links naar rechts geschut en daarbij kwam ook nog de oceaandeining. Zodra het licht werd hebben we het anker gelicht en zijn vertrokken. We hadden ons de eerste nacht in de Algarve iets anders voorgesteld.

Toen we meer richting Lagos kwamen nam de deining af en brak de zon tropisch door. Er staat hier weer wat meer stroming en die hadden we tegen. Het schoot niet erg op met ook de wind tegen, maar na vier uurtjes waren we in Lagos. Na de havenmonding volgt een kanaaltje en een brug. Na alle formaliteiten wordt de brug geopend en konden we in een windstille haven de Just makkelijk aanleggen. We waren allebei gebroken door de afgelopen nacht, dus we hebben eerst uitgebreid siësta gehouden.

Toen we weer wat fut hadden zijn we Lagos gaan ontdekken. Bij het restaurantje wat Mark had aanbevolen stond voor de lunch een lange rij te wachten voor een tafeltje. Ik opperde om het rond 18:00 uur te proberen, dat lukte goed. Er waren maar een paar tafeltjes bezet en we hebben heerlijk gegeten. Marianne nam de sardientjes, die Mark ook zo lekker vond. In de gezellige winkelstraatjes vonden we ook nog een prima ijssalon voor ons toetje. Ja dan kies je toch weer twee bolletjes en wordt het een te groot toetje. In een snel donker wordend Lagos zijn we langzaam en met een grote omweg door alle straatjes en pleintjes naar de Just gegaan, voor een goede, rustige nachtrust.

Vertrektijd 7:30
Aankomst 11:30
Tripafstand 18,1zeemijl
Weer: zonnig 35 graden
Windkracht: 2

Zondag 6 september 2020

Stranddagje in Lagos

Zo rotnacht als we gisteren hadden, zo rustige nacht hadden we vannacht. Marianne heeft als een roosje geslapen en kwam laat uit bed. Ik ging vroeg op pad naar de supermarkt. Het heeft hier iets weg van Eastbourne. Je hoort alleen Engels kletsen door pensionado's, die hier of een appartementje hebben of een boot in de haven. Ook bij de supermarkt die veel weg had van een ASDA waande ik me in Engeland.

We hebben in de kuip ons uitgebreide zondagsontbijtje/brunch genuttigd en plannen besproken over volgend seizoen. In de middag zijn we naar het strand gewandeld voor wat verkoeling. We kwamen op een mooi fijn zandstrand. We namen gelijk een duik in de hoge golven in een stukken warmere oceaan. Op de heenweg hadden we een affiche gezien van een "all you can eat" restaurant vlakbij de haven, daar zijn we op de terugweg even langs gelopen. De recensies waren heel goed en de prijs heel laag, dus de keus was snel gemaakt en we reserveerden alvast een tafeltje.

Tegen schemering zijn we naar het restaurant gelopen, waar al een aardige rij gevormd was. We kregen een mooi tafeltje met uitzicht op de haven. Marianne nam de visschotel en ik ging voor het vlees. Er kwamen twee ruim gevulde schotels op tafel. Eéntje met vijf soorten vis en de andere met verschillende soorten vlees, allemaal klaargemaakt op de houtskoolgrill. Wij hebben heerlijk gegeten en door een nachtelijk Lagos zijn we op de Just beland.

Morgen een klein stukje varen naar een soort lagune, waar het schijnt goed hobbelvrij ankeren is.

Weer: zonnig 35 graden
Windkracht: 2

Maandag 7 september 2020

Lagos naar Rio Alvor

Na twee dagen Lagos gaan we weer een stukje verder. Maar eerst even de boodschappen halen bij de Pingo Doce alias de ASDA. Met volle tassen kwamen we terug. Ik ging het fruit snijden en Marianne ging de pasjes inleveren bij het havenkantoor en afrekenen. Ze kwam terug met de

mededeling dat Lagos toch wel een dure haven is, ruim vijftig euro voor een nachtje. Dat hebben we nog niet eerder betaald. Na het vullen van de watertanks zijn we vertrokken.

We hadden een koers uitgezet naar een ankerplekje bij Portimão, wat volgens andere vertrekkers mooi zal zijn. Maar bij het langs varen bij Rio Alvor viel op dat hier een ankerplek mooi in de natuur ligt. Het is een soort lagune. We hadden vanmorgen over deze ankerplaats allerlei verhalen gelezen van vertrekkers, die hier al eerder hadden geankerd of geprobeerd te ankeren. Er zijn veel zandbanken, die door de stroming verplaatsen. Dus is er kans op, dat we stranden op ondieptes. Door die verhalen hadden we besloten om Rio Alvor over te slaan. We hebben in het verleden al eens zoiets meegemaakt op de Biesbosch en dat willen we niet nog eens.

De ingang tussen de havenhoofden ziet er toch wel breed uit en we willen het gaan proberen. Marianne ging op de boeg staan om de ondieptes te zien aan de lichtere kleur van het water. Met de dieptemeter en met behulp van de kaartplotter zijn we driehonderd meter de Rio ingevaren en hebben ons anker gedropt in 4,5 meter diep water. Dan zouden we nog speling genoeg hebben met laagwater. Na een uurtje of twee nam de wind iets toe en dat voelde aan of er een warme föhn op je gericht was. Marianne nam een duik en ik genoot van het zonnetje op het voordek. Er komen rond ons heen bootjes aan en gaan weg. Na hoog water in de avond ging ook de wind weer liggen. Het is hier stil en rustig ankeren. De bedoeling is om hier twee nachtjes te blijven en dan een haventje in te duiken.

Vertrektijd 13:05
Aankomst 14:10
Tripafstand 4,2 mijl
Weer: zonnig 33 graden
Windkracht: 2

Dinsdag 8 september 2020

Rio Alvor naar Vale de Areia (Portimão)

De tweede nacht in deze Rio gaat het niet worden. Gisteravond nadat we eerst een tijdje naar de sterren hebben gekeken en wat later naar Mulan op de laptop zaten te kijken, kwamen er om de haverklap kleine vissersbootjes met zware motor langs knallen. Wij keken iedere keer op, gaat dit wel goed? We hadden niet het idee dat we in een vaarroute lagen, maar meer aan de zijkant langs de ondiepte. De Catamaran achter ons vonden wij wel midden in de vaarroute liggen. Die vissersbootjes kwamen tot diep in de nacht langs. We hebben wel geslapen, maar dat willen we niet nog een keertje. Tijdens het ontbijt waren we het er over eens dat we gaan verplaatsen. Dieper de lagune in durfden we niet in verband met de diepgang, dus gingen we op weg naar Portimão.

We zijn dicht langs de kust gevaren om goed de rotsen van de mooie kust te kunnen zien. Er was wat bewolking en de oceaandeining is volledig verdwenen. Er worden bij Portimão 2 ankerplekjes aangeraden door andere vertrekkers. Bij het naderen van de haven zagen we op de AIS dat er veel boten direct na de havenpiers aan stuurboord lagen en op het geadviseerde ankerplekje zagen we maar een enkele boot. Er bleek nog voldoende plek direct na de havenpiers en het zag er vredig uit, dus we hebben daar ons anker laten zakken tussen een mengeling van nationaliteiten.

De hemel was weer strak blauw. We hebben heel de middag niks gedaan een beetje lezen, zonnen en naar de ankerkunsten van de andere bootjes gekeken. Marianne heeft uitgebreid gekookt, kip met champignonroomsaus en gebakken aardappeltjes met gegrilde groente, heerlijk, het was eigenlijk onze zondagse maaltijd.

We gaan nu wel een rustige nacht in zonder vervelende vissersbootjes, morgen misschien naar de haven van Portimão.

Vertrektijd 9:25
Aankomst 10:55
Tripafstand 5,4mijl
Weer: zonnig 29 graden
Windkracht: 3

Woensdag 9 september 2020

Vale de Areia naar Ferraguda

Vanmorgen maar weer eens overleg “wat doen we”. Het anker op zo’n mooi plekje bevalt ons prima, maar één probleem, de verse voorraad raakt op. We hebben besloten om hier nog maar een paar dagen te ankeren.

Volgens oude vertrekkersverhalen is er een dingysteigertje bij Ferraguda en een grote Lidl. De rubberboot hebben we opgepompt en weer te water gelaten. Eerst nog even goed op Google maps kijken, waar het eventueel kan wezen. We kwamen op weg naar het steigertje nog twee ankerplekjes tegen, die er nog rustiger uitzagen en met strandjes vlakbij. Bij de dingysteiger was het een wirwar van rubberbootjes, maar we vonden nog een plekje. Voor ons is het de eerste keer en om ons mooie, nieuwe bootje er zo maar achter te laten, vinden we toch nog moeilijk. Dus Marianne bleef in ons bootje wachten. Alle andere dingys waren weliswaar duidelijk veel gebruikt, maar liggen daar toch maar met de motortjes eraan. Een 2,5 pk maar ook een 30 pk.

Ik ging naar de Lidl via een laddertje. Gelukkig, dat vormt geen probleem. Binnen tien minuutjes was ik bij de Lidl. Marianne’s boodschappenlijstje hebben we telefonisch vaak (15x) veranderd. Ik zag mosselen en daar hadden we alle twee wel trek in. Met twee volle tassen kwam ik het laddertje weer af bij het bootje. We zijn met de stroming en de wind tegen en opspattende golfjes terug gevaren naar het moederschip. We waren allebei aardig natgespetterd. Gelukkig hadden we waterdichte tasjes bij ons en zwemkleding aan. Op de Just namen we het besluit om naar die twee rustige ankerplekjes te varen. Dat bleek vooralsnog een goede keus (even de nacht afwachten voor de vissersvloot). We zaten heerlijk en hadden vrijwel geen last meer van langsvarende speedboten met toeristen. We hebben op ons nieuwe ankerplekje onze dagelijkse bezigheid weer opgepakt. Niks doen en een duik nemen. We hebben op een Hollandse tijd de pan met mosselen en groente opgezet en hebben heerlijk zitten smullen.

We zitten nu in het kuipje met kabbelend water en nog een warm avondzonnetje. Ik denk dat het er morgen echt van gaat komen, een frisse ochtendduik.

Vertrektijd 12:50
Aankomst 13:16
Tripafstand 1,1 mijl
Weer: zonnig 32 graden
Windkracht: 2

Donderdag 10 september 2020

Ochtendduik in Ferraguda

Wat een mooie ochtend, helemaal windstil en spiegelglad water rondom de Just en dan toch niet gelijk het water inspringen. Ik vond kwart voor zeven toch nog iets te vroeg en Marianne lag nog lekker na te dutten. Na het ontbijt zijn we naar het strandje geroeid om daar wat te zonnen en te zwemmen. Maar het strand was vochtig en we vonden het niet veel, dan maar weer terug naar de Just. We waagden toch nog voor tien uur een sprong. Marianne als eerste, die via het zwemtrappetje

met veel oe en aa's het best frisse water in ging. Ik kon niet achterblijven en sprong haar achterna. Ik heb gelijk de witte waterlijn weer zichtbaar gemaakt, die was helemaal groen geworden. Er stond veel stroming rond de Just en om van de achtersteven naar de boeg te zwemmen moest je aardig doorzwemmen.

Na al deze ochtend inspanningen hebben we ons vakantieleven weer opgepakt. We hebben nog even overwogen om de Just een halve mijl te verplaatsen naar een mooier strandje, maar dat hebben we verschoven naar morgen. We liggen hier met tien andere zeilboten voor anker, maar er is mede denken wij door corona niet veel contact. Er wordt over en weer wat gezwaaid en als ze langsvaren met hun rubberbootjes is het good morning, bonjour, god morgon, hyvää huomenta of gewoon goedemorgen. Maar niet zoals vorig jaar, jammer volgend jaar beter.

Morgen nog een ankerdagje en dan naar Albufeira.

Weer: zonnig 32 graden
Windkracht: 2

Vrijdag 11 september 2020

Ferraguda naar Ferraguda

We hebben vanmorgen direct na het ontbijt het anker opgehaald. We gaan verplaatsen. Weliswaar weer een klein stukje. We gaan rivierafwaarts, dan hebben we alle ankerplekjes bij Portimão geprobeerd. Het was wel even zoeken naar een goed plekje, want er was niet veel plaats. Maar met wat heen en weer varen, dropten we ons anker tussen twee strandjes en vlakbij een pittoresk dorpje. We zijn er met de rubberboot heen geroeid. Het probleem is dan, waar kan je de kant op en waar bind je de rubberboot vast. Er kwam ons een rubberbootje tegemoet en Marianne vroeg "waar hebben jullie aangelegd". Het bleken ervaren Nederlanders te wezen van de Puff, die al vijftien jaar onderweg zijn en heel veel ankeren. We hebben wat tips gekregen en afgesproken om van de week even bij elkaar langs te gaan.

We hebben de rubberboot op advies achtergelaten bij een helling, het bootje met een lange lijn voorbij de kaderand gesleept en daar vastgebonden. We zijn het kleurige dorpje door gewandeld, waar de bougainvillea's nog volop in de bloei staan. Ook hier zijn de straatjes, zoals overal in Portugal geplaveid met kleine witte keitjes van natuursteen, de Portugese keitjes. Het is nog erg warm en we zijn even op een terrasje Portugese koffie, um pingado en um galão met een nata, gaan drinken. Daarna hebben we de klim gemaakt naar het kerkje, waar we een paar mooie foto's hebben gemaakt.

Terug op de Just hebben we weer de plannen gewijzigd, we gaan morgen voor twee nachtjes naar Portimão. De rest van de dag hebben we weer besteed aan een stukje zwemmen, wat zonnen, boekjes lezen, Marianne is aan het tekenen en ik heb het ophaalsysteem van het kraantje voor de buitenboordmotor verbeterd.

Vertrektijd 8:45
Aankomst 9:10
Tripafstand 0,6 mijl
Weer: zonnig 32 graden
Windkracht: 2

Zaterdag 12 september 2020

Ferraguda naar Portimão

Weer feest op de Just, we zijn 37 jaar getrouwd.

Ook vandaag weer een vroege verplaatsing. Op het ankerplekje heb ik de Just voorzien van boldertjes en landvasten voor als we de hele tocht van 0.3 mijl hebben afgelegd naar de haven van Portimão. Ook in deze haven moet je eerst aanleggen aan een ponton en in het havenkantoor al het papierwerk regelen. Ook kregen we daar pas een box toegewezen. We werden vrolijk welkom geheten door een Engels stel, die hier vast een ligplaats hebben. Ze hadden een beetje het idee dat wij voor deze winter in deze haven zouden blijven.

Wij gingen al snel boodschappen halen, dat bleek een flinke tippel. We dachten wel ergens onderweg een leuk bakkerijtje tegen te komen, waar we onze huwelijksdag met een lekker gebakje konden vieren. Maar dat viel tegen, het was een saaie, lange weg langs troosteloze huizen. Het feestelijke gebakje werd een Nata met koffie in de koffi corner bij de supermarkt. De rest van de middag hebben we verslaafd besteed aan het goede internet in de haven.

Tegen de avond ben ik met een beeldschone Marianne op stap gegaan, letterlijk. Het busje wat we op het oog hadden reed vol door langs de halte, dus we gingen stappen naar het restaurantje. We kwamen aan in een nog leeg restaurant, waar het ook niet veel drukker werd voor de avond. Wij kregen lekkere voorgerechten, hoofdgerechten en toetje voorgeschoteld, vergezeld met een lekker flesje wijn. De terugweg hadden we weer een probleem met de bus. We wisten niet waar de halte was, maar we zagen hem wel leeg langsrijden toen wij weer aan het stappen waren. Hoewel het is wel goed om wat extra calorieën op deze manier te verbranden.

Morgen geen lange wandelingen, alleen een beetje kuieren langs het strand.

Vertrektijd 8:45
Aankomst 9:00
Tripafstand 0,3 mijl
Weer: zonnig 32 graden
Windkracht: 2

Zondag 13 september 2020

Dagje Portimão

Vanmorgen rond 5:00 uur even m'n bed uitgaan. Het was voorspeld, ruim 30 knopen wind, maar zo vroeg. Toch maar even kijken of de bimini zich houdt. Maar toen ik m'n kopje naar buiten stak bleek het allemaal mee te vallen en ging ik nog maar een paar uurtjes terug. De voorspelde wind van 30 knopen, die zal aanhouden tot 15:00 uur was om 7:00 uur nog maar 2 knopen.

Gisteren was er samen met ons een grote 24 meter catamaran binnen gekomen en in de namiddag een 30 meter lang zeiljacht, daar ben ik vanmorgen even langs gelopen. Bij beide boten was de bemanning druk bezig om alles spik en span te maken.

Tijdens het ontbijt brak al een flauw zonnetje door in de half bewolkte lucht. Gisteren hadden we al genoeg gelopen, dus gingen we voor een kleine wandeling rond de haven naar het strand, waar we even door de branding hebben lopen kuieren. Op een terras namen we een bakje koffie, en terug naar de Just. Misschien vanmiddag een paar uurtjes naar het strand.

Op de Just zaten we lekker in het kuipje met de laptop, tablet, iphone's en ipads aan onze verslaving te werken. En ik kon deze keer de Formule 1 race live kijken. Het strand schoot erbij in en we dachten om vroeg te gaan eten en dan nogmaals een strandwandeling. Maar ik kon het niet laten, we hadden al vaak de Primevere gezien in Portugal en ik knoopte een praatje aan met Wim en Ria, die ik uitnodigde om het gesprek voort te zetten op de Just. Met een wijntje hebben we wat tips uitgewisseld en de eventuele winterhavens hier in de buurt besproken. Gezellig om weer een paar Nederlanders te ontmoeten. Wij gingen uiteindelijk heel laat eten en na een verfrissende douche gingen we lekker onderuit op de banken.

Morgen na de boodschappen voor de haven voor anker.

Weer: half bewolkt 32 graden
Windkracht: 2

Maandag 14 september 2020

Portimão naar Vale de Areia

We hadden een drukke ochtend. Na het ontbijt ging Marianne de binnenboel schoonmaken en ik ging boodschappen halen, voor het eerst met een steekwagentje. De watervoorraad moet aangevuld worden en we hebben nu geen Monique en Hennie met auto. Met 18 flessen van anderhalve liter en nog wat boodschappen kwam ik aan op een glimmende Just. Ik heb nog even de Just afgespoten en de watertank gevuld en toen waren we klaar voor vertrek. Al met al een voorbij gevlogen ochtend.

De tocht voor vandaag stelt niks voor. De haven stuurboord uit en in een druk ankerveld een ruime plaats zoeken. Binnen een half uur waren we geankerd en namen de relaxstand in. Dico van de Puff kwam aan roeien en nodigde ons uit voor een borreltje rond 17:00 uur. Daar hebben wij ons uitgebreid laten informeren over hun zeilreizen, waar ze met meer dan veertien jaar reiservaring veel over konden vertellen.

Het was heel gezellig en met een uitgebreide tapasshotel van Yvonne waanden we ons even weer terug in Spanje. We waren weer laat terug op de Just en net als gisteravond zaten we weer laat te eten naar Hollandse begrippen.

Er zijn zeilboten die hun rubberboot gewoon achter hun boot laten hangen, maar de iets zuiniger en voorzichtiger types hijsen de rubberboot op het dek. Dat deden wij ook altijd, maar je ziet ook dat ze de bijboot ophangen/takelen naast de boot. Dat systeem hebben wij vandaag ook geprobeerd.

Morgen blijven we nog een dagje hier op anker of misschien gaan we iets verder?

Vertrektijd 12:25
Aankomst 12:40
Tripafstand 0,6 mijl
Weer: zonnig 32 graden
Windkracht: 3

Dinsdag 15 september 2020

Wandel/stranddag bij Vale de Areia

We blijven toch nog een dagje ankeren. Het was wel vanmorgen een uittocht van zeilboten, die allemaal iets verder naar het Oosten gingen. Ik heb even een rondje gevlogen met de drone, langs de haven van Portimão, overgevlogen naar het kasteeltje, langs het strand en via de haveningang terug naar de Just. Binnenkort is de première en wordt het filmpje bij de video's geplaatst.

Wij gingen ook iets Oostwaarts varen, maar dan met de rubberboot richting strand. We hebben de rubberboot gezekerd aan een paaltje en gingen de steile trap op. We stonden al snel heel hoog en hadden een mooi uitzicht over onze ankerbaai. Het pad naar de vuurtoren was wisselend omhoog en omlaag. Om bij de vuurtoren te komen moesten we eerst weer op strandniveau lopen en dan weer eens flink omhoog. Wij vonden dat laatste stuk best en zijn terug gewandeld naar het strand, waar we een uurtje hebben liggen zonnen. De zon deed goed z'n best en we zijn terug naar de Just geroeid om lekker onder de bimini verder te genieten. En weer te overleggen. Er komt een flinke wind aan en de kans zit er in dat wij daar vrijdag een staartje van mee kunnen genieten. We willen dan wel een goed, veilig en beschermd ankerplekje hebben, al is er ook een kans dat die langs de Westkust van Portugal richting Lissabon trekt en het allemaal meevalt. De vergadering is teneinde, we zijn er uit, bij Faro is een soort lagune, daar hebben we denken wij voldoende bescherming en het schijnt er prachtig te zijn, dus twee vliegen in één klap.

Morgen gaan we eerst nog een kijkje nemen in onze winterhaven.

Weer: zonnig 30 graden
Windkracht: 2

Woensdag 16 september 2020

Vale de Areia (Portimão) naar Albufeira

Op ons gemakje zijn we vertrokken van ons ankerplekje, laverend tussen de nog slapende ankeraars door. Op een spiegelgladde zee zijn we dicht langs de mooie rotsen en strandjes gevaren. Bij de rotsen van Benagil hebben we gekeken of we daar moorings konden ontdekken om daar volgende week aan te leggen en dan met de rubberboot de grotten in te varen. De moorings hebben we niet gezien, dus dan moet er niet te veel deining staan om te ankeren, wordt vervolgd.

Bij het binnenlopen van de haven hadden we beiden gelijk een goed gevoel, dat het een veilig en goed beschutte winterhaven voor ons is. Op onze ligplaats hadden we al gelijk een gezellig praatje met de Engelse burens. We zijn even langs Wim en Ria van de Primevere gelopen en gedag gezegd. We zijn bijna direct naar het oude centrum gegaan en daar door de vele, gezellig drukke straatjes gewandeld. Kijken of we wat herkenningspunten konden vinden van onze vakantie van ruim 25 jaar geleden, niks dus. Op een terras hebben we beiden een pint bier genomen en zijn via de supermarkt terug gewandeld naar de haven.

Al snel kwam Yvonne van de Bandy langs, die hier al sinds 2018 een ligplaats hebben. Toen Benno Yvonne kwam zoeken, hebben we even een drankje genomen bij ons in de kuip. Ondertussen kwam ook Wim langs om ons uit te nodigen. Al met al we voelden ons gelijk welkom in Albufeira. Na het drankje bij Wim en Ria zijn we met z'n zessen een hapje gaan eten bij één van de restaurantjes op de kade. Na al deze gezelligheid waren we laat terug op de Just.

Vertrektijd 8:45
Aankomst 11:40
Tripafstand 14,9 mijl
Weer: zonnig 32 graden
Windkracht: 2

donderdag 17 september 2020

Regen in Albufeira

Op onze eerste ochtend in onze winterhaven hoorden we vanmorgen vroeg de regendruppels op de Just. Het was even vreemd, de laatste regenbui was in Vigo en dat is alweer een maand geleden. Ook hebben we ons plan maar weer eens omgegooid, we blijven de komende twee dagen hier. Maar dat heeft alles te maken met het weer voor de komende dagen, regen en harde wind. Door de buien afgewisseld met zonneschijn hadden we ook geen zin om een wandeling te maken, dus hebben we ons vermaakt op de Just en een klein praatje met onze lotgenoten.

In de namiddag knapte het weer op en de buien waren verdreven. We wilden toen aan de wandel gaan, maar we besloten om iets vroeger te eten en dan een avondwandeling te maken. Nadat we een groot ijsje op de kade hadden genomen, zijn we naar de andere kant van Albufeira gelopen. We kwamen aan op een bouwrijp gemaakte vlakte met mooi aangelegde wegen. En een pad de bergen in, richting de kust. We liepen langs hele mooie villa's en kwamen iets later in een natuurgebied met diep uitgeslepen geulen, die door de regen volgens ons steeds dieper worden. Van lieverlee kwamen we vlakbij de zee met z'n mooie rotspartijen. We konden nog wel verder lopen naar een klein strand, maar het begon al te schemeren en dan wordt het hier snel donker, dus gingen we maar richting de Just. We gingen nog even lekker onderuit op de banken.

Weer: wisselvallig 28 graden
Windkracht: 2

Vrijdag 18 september 2020

Storm in Albufeira

Voor de tweede dag regen op de Just. Het begint een beetje te lijken op de laatste week in La Roche Bernard, toen we ook zulk wisselvallig weer hadden. Maar we zijn hier in de Algarve en daar is regen een zeldzaamheid. Het meisje bij de bakker ging vanmorgen speciaal naar buiten om de regendruppels in een plas te fotograferen. En de berichten voor morgen zijn weer zonnig.

De voorraad was weer geslonken en ik trok de wandelschoenen aan en ging op zoek naar de plaatselijke Lidl, ongeveer drie kilometer bergje op bergje af. Er was niet alleen een Lidl, maar ook een Aldi, Continente en de Pingo Doce, dus ruime keus voor de komende dagen. Toen ik met de tassen op de Just aankwam had Marianne grote schoonmaak gehouden en de Just blonk als nieuw. We zijn er uit qua winterhaven. We blijven de komende 9 maanden hier, "volgens Marianne", maar daar hebben we heel de winter nog voor om daar een juist vaarschema voor te maken. Na het bezoek aan het havenkantoor deden we een poging om naar het strand te wandelen, maar door de volgende bui maakten we rechtsomkeert en kwamen alsnog natgeregend op de Just aan.

Het was voor ons wel even schrikken door een telefoontje van thuis. Bij het huis van de burens was er een grote brand. Voor ons waren het niet de directe burens, maar één huis verder, maar het zag er niet goed uit. Gelukkig geen persoonlijke ongelukken. De rest van de middag hebben we veel aan de telefoon gezeten met Daniel die ons op de hoogte hield. Het was op deze manier een hele rommelige dag. Morgen weer een betere.

Weer: wisselvallig 28 graden
Windkracht: 2

Zaterdag 19 september 2020

Negen maanden in Albufeira

Vanmorgen al vroeg hebben we de Just naar z'n winterplekje gevaren in een nog slapende haven.

Ik heb gelijk de rubberboot schoongemaakt, zodat deze zoutvrij opgeborgen kan worden. Toen de rubberboot aan het opdrogen was, zijn we naar het strand van Albufeira en door de vele toeristenstraatjes gewandeld. Na een terrasje zijn we weer via het strand terug gegaan naar de Just. Daar hebben we de rubberboot opgevouwen voor zijn overwinterplekje in Daniel's hut.

Het lijkt erop dat zo de laatste dagen omvliegen en het was snel laat. Na ons maaltje in de kuip hebben we naar de zonsondergang gekeken en naar de live muziek op de kade geluisterd.

Morgen gaan we eindelijk samen fietsen, de batterijen zijn opgeladen nu nog een route, waarheen? Maar daar hebben we heel de avond voor.

Vertrektijd 8:25
Aankomst 8:30
Tripafstand 0,05 mijl
Weer: zonnig 30 graden
Windkracht: 2

Zondag 20 september 2020

Fietsen naar Praia da Oura, Albufeira

Eindelijk! De fietsen staan op de kant. We gaan voor het eerst dit jaar samen fietsen. In Google Maps was er geen fietsroute te maken naar Praia da Oura. Dus hebben we de wandelroute geprobeerd,

maar dat was geen succes. Traplopen met een fiets is niet te doen. Dan maar de autoroute en die was stukken beter.

We kwamen via een mooi fietspad in Oura aan, een badplaats waar we ruim 27 jaar geleden een keer zijn geweest, toen Mark 6 jaar en Daniel net 1 jaar was. We zijn langs de branding gewandeld naar de rotsen, die ons enigszins gekend voorkwamen. Lekker op een terrasje met uitzicht op het strand hebben we een verfrissing genomen. En toen gezocht naar het huisje waar we toen onze vakantie doorbrachten. Marianne had herkenning en voor mij was het een grote blurp.

Op de terugweg zijn we bij een grote supermarkt gestopt om de drankvoorraad op peil te houden. We zijn toch bijna vier uur onderweg geweest en hebben lekker zitten uitrusten in het kuipje. We werden door Wim en Ria uitgenodigd om te gaan borrelen bij de Irish Pub, daar was de gehele Nederlandse vertegenwoordiging van de F-steiger al aanwezig. En met een goede zanger was het erg gezellig. Een vriend van Benno en Yvonne bleek zijn verjaardag te vieren en daar waren we een beetje brutaal bij aangeschoven. Wij bleven niet te lang, want we hadden een tafeltje gereserveerd bij Wine and Sushi, waar we heerlijk hebben gedineerd.

Met iets te veel wijn in de knieën hebben we nog wel de Just teruggevonden.

Weer: zonnig 30 graden
Windkracht: 2

Maandag 21 september 2020

Vakantie in Albufeira

Het is weer tijd voor het laatste verhaaltje dit jaar. Misschien dat er nog eentje komt of een videotje. We zijn nu een beetje vakantie aan het houden, af en toe naar het strand, een stukje fietsen, beetje luieren en lekker af toe een restaurantje bezoeken.

Echt dingen beleven, zoals we de afgelopen 103 dagen beleefd en gezien hebben, met bijna om de twee/drie dagen een andere havenplaats, dat komt weer volgend jaar.

We hebben dit jaar 1.381 mijl en 282 uur gevaren op zee. Bijna allemaal dagtochten. Af en toe vroeg vertrokken, met maar één nachttocht van Royan naar Capbreton.

Wat de plannen voor volgend jaar gaan worden? We denken aan Ibiza, maar we moeten ook afwachten hoe ze Corona gaan oplossen. Wij hebben heel de winter om de vaarschema's te maken. Leuk dat jullie mee hebben gevaren en alle 34.311 woorden hebben gelezen. Tot volgend jaar.

Weer: zonnig 30 graden
Windkracht: 2

Dinsdag 22 september 2020

Alweer fietsen in Albufeira

We gingen laat op weg, eerst ontbijten en snel een bakje koffie voor Marianne. We gaan naar Shoppingcentre Albufeira. Via een leuk mooi landweggetje met olijfbomen, kurkbomen, druivenranken en een boom waar we geen herkenning aanhadden. Deze weg had ik gisteren ontdekt toen ik naar de grote doe het zelf zaak was geweest. De heenweg was een ramp deels via een soort van snelweg met daarlangs wel iets van een voet/fietspad maar niet fijn fietsen. Maar al doende leer je wat. We hebben heel het shoppingcentre door geslenterd. We dachten wel met twee uurtje alles gezien te hebben maar het was toch iets groter dan we in eerste instantie dachten. We hebben een leuk opa truitje voor Marnix gescoord en voor Marianne wat lingerie. Voor de lunch zijn we alle restaurantjes langs gelopen bij de foodcourt en daar zijn we bij de Chinees beland met een all you can eat concept, waar we uitgebreid de gerechtjes hebben geprobeerd. Als laatste hebben we wat

boodschappen gehaald bij een super grote Continente supermarkt. Bepakt met twee fietstassen hebben we weer dat leuke weggetje terug genomen naar de Just. We hebben lekker in het kuipje gezeten en alleen nog een bakje Griekse yoghurt genomen de chinees was maagvullend genoeg.

Weer: zonnig 30 graden
Windkracht: 3

Woensdag 23 september 2020

Alweer fietsen in Albufeira

Vandaag naar Vilamoura, de weg er naar toe was afwisselend soms over fietspaden, langs autowegen, grindpaden en een zandpad maar die hebben we overgeslagen. In vilamoura was het even zoeken hoe we op het haventerrein konden komen maar via een sla om pad is het toch gelukt. We hebben gelijk een terrasje gezocht voor een drankje, Marianne een ijskoffie met een vleugje citroen en ik een koffie verkeerd. We hebben Wim en Ria een appje gestuurd en die waren nog in de haven die ons uitnodigde om even langs te komen. We zijn eerst nog langs de vele groet motorjachten gefietst. Aan boord bij de Primevere hebben we nog wat gedronken en zijn gezamenlijk naar de watersportzaak gegaan. Wij gingen weer op de fiets voor de terugweg en kwamen laat aan op de Just (17:30). Met zere billentjes hebben we ons maaltje bereid en hebben verder weinig gedaan.

Weer: zonnig 30 graden
Windkracht: 2

Donderdag 24 september 2020

Opruimen in Albufeira

Vanmorgen was het bewolkt, de geplande stranddag wordt verschoven. Het was helemaal windstil, ik vond het mooi weer om de fok er af te halen. Marianne heeft de voorkajuit opgeruimd en alles wat mee gaat naar huis in een tas gedaan. Samen hebben we de fok mooi opgevouwen en we waren allebei doorweekt, het zweet kwam uit alle kliertjes gespoten. We hebben heel de middag weinig meer gedaan behalve een beetje verkoeling te zoeken.

Weer: zonnig 38 graden
Windkracht: 3

Vrijdag 25 september 2020

Boodschappen in Albufeira

Vandaag geen bewolking maar een windje dus weer geen strandweer. Maar er moeten boodschappen gehaald worden. We hebben een andere weg genomen maar die was niet ideaal deels via een vluchtstrook langs de snelweg, niet echt veilig. We hebben de boodschappen gehaald bij Continente, volgens de hoeveelheid van het boodschappenlijstje paste alles makkelijk in 2 fietstasjes, maar eenmaal in de supermarkt ging Marianne los op de wijnschrappen, gelukkig kon ik het beperken tot drie flessen. Gelukkig had ik een extra tasje mee zodat we toch alles konden vervoeren. Terug op de Just heeft Marianne gezocht naar een leuke wandel of fietsroute rond Albufeira.

Weer: zonnig 30 graden
Windkracht: 3

